

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Τετάρτη 6 Μαΐου 2015 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αιγαίου και το 46ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Κρήτης, σελ. 2324

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2311, 2312, 2314, 2317, 2319, 2320, 2322, 2323, 2336

3. Αναφορά στην κοινή δήλωση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του κ. Γιούνκερ και του Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Αλέξη Τσίπρα, σελ. 2311, 2312, 2313, 2323

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού Παιδείας και Θρησκευμάτων: "Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις", σελ. 2311 - 2337

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2311-2317
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2317-2325
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2325-2337

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 2312
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 2312
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2317, 2319
ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ. , σελ. 2314
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2323
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 2311, 2312
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2317, 2319, 2320, 2322, 2323
ΟΡΦΑΝΟΣ Ν. , σελ. 2323
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 2322, 2323
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 2336
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 2319

Β. Επί της αναφοράς την κοινή δήλωση του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του κ. Γιούνκερ και του Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Αλέξη Τσίπρα:

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 2311
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2313
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 2312
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 2323

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΚΡΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2328
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 2332
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 2320
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 2317, 2318, 2319
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2315
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 2330
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. , σελ. 2329
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 2312

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 2326
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 2325, 2326
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2313, 2314, 2316, 2317, 2318, 2319, 2326, 2333
ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ. , σελ. 2314
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2322
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2323
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 2312
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 2316, 2317
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2319
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2334
ΟΡΦΑΝΟΣ Ν. , σελ. 2323
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 2323
ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ Δ. , σελ. 2327, 2328
ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ Χ. , σελ. 2331
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2335
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 2334, 2335
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 2332, 2333
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. , σελ. 2319, 2320
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 2324
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 2320, 2321

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ΄

Τετάρτη 6 Μαΐου 2015 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 6 Μαΐου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.07' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας, και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις».

Η πρόταση του Προεδρείου είναι να προχωρήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση, ενσωματώνοντας σε αυτήν τη συζήτηση τους υπόλοιπους δέκα συναδέλφους που έχουν μείνει να μιλήσουν επί της αρχής, μαζί με όσους θα γραφτούν για να μιλήσουν στο δεύτερο μέρος, στην κατ' άρθρον συζήτηση. Αυτό μπορεί να γίνει υπό την προϋπόθεση ότι το Σώμα συμφωνεί να το κάνουμε...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Ναι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μισό λεπτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχουν υπάρξει συνάδελφοι, που λένε να προχωρήσουμε με την προτέρα διαδικασία.

Η πρόταση του Προεδρείου λέει να κάνουμε αυτήν τη συγχώνευση, για να μην πάμε πάρα πολύ αργά πάλι και σήμερα. Εάν όμως υπάρχει ένσταση, οφείλω να καταθέσω στο Σώμα την πρόταση.

Προτείνω, λοιπόν, να αποφανθεί το Σώμα εάν δέχεται να ενώσουμε τον κατάλογο των ομιλητών, να μπούμε στο δεύτερο μέρος της συζήτησης, στην κατ' άρθρον και να θεωρήσουμε ότι οι συνάδελφοι που έχουν γραφτεί για να μιλήσουν επί της αρχής και που δεν έχουν προλάβει να μιλήσουν, να έχουν στη συνέχεια μια ανοχή από το Προεδρείο περισσότερου χρόνου.

Συμφωνεί το Σώμα να προχωρήσουμε έτσι;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Το Σώμα συνεφώνησε. Οραία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πριν περάσουμε στη διαδικασία της συζήτησής μας, έχουν ζητήσει τον λόγο ο συνάδελφος κ. Βρούτσης και η συνάδελφος κ. Λυμπεράκη.

Επειδή αντιλαμβάνεστε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Βρούτση και κυρία Λυμπεράκη, ότι προφανώς είναι πολύ στενά τα χρονικά όρια, παρακαλώ πολύ να πάρετε τον λόγο για δύο λεπτά.

Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Βρούτσης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάστηκαν εκατό μέρες και τρεισήμισι περίπου μήνες διακυβέρνησης από το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ και μετά τις αλλεπάλληλες ανακυβιστήσεις, όπως τις λένε- ή κοινώς κωλοτούμπες- και τους όρκους τιμής και τον καταγγελτικό λόγο εναντίον της Νέας Δημοκρατίας και της προηγούμενης κυβέρνησης φτάνουμε σήμερα να κρατάμε στα χέρια μας εκ μέρους του Γραφείου Τύπου του Πρωθυπουργού ένα κοινό ανακοινωθέν μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, του ίδιου του Πρωθυπουργού και του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του κ. Γιουνκέρ.

Στο συγκεκριμένο κείμενο, λοιπόν, αποκαλύπτεται η μεγάλη εξαπάτηση του ελληνικού λαού για ακόμη μια φορά. Μέχρι τώρα γνωρίζαμε την εξαπάτηση που είχε να κάνει με τις προεκλογικές δεσμεύσεις, εξαγγελίες για τον ΕΝΦΙΑ, για τα 12.000 αφορολόγητο, για τα ζητήματα τα οποία αφορούσαν το κούρεμα του χρέους, αλλά τη μεγάλη αντίσταση, την αριστερή αντίσταση απέναντι στο μνημόνιο και στην αξιολόγηση την πέμπτη, την οποία διακόψατε βίαια.

Λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, με το σημερινό κοινό ανακοινωθέν η Κυβέρνηση αποκαλύπτει ότι συνεχίζει την πέμπτη αξιολόγηση, όπως ακριβώς την άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Μάλιστα, ανοίγει το δρόμο κόβοντας τις κόκκινες γραμμές και στα εργασιακά και στα ασφαλιστικά ζητήματα.

Έχει ενδιαφέρον να ακούσουμε την άποψη της Κυβέρνησης για το συγκεκριμένο, λοιπόν κείμενο, τον κ. Στρατούλη, ο οποίος έδινε όρκους τιμής περί ρήτρας μηδενικού ελλείματος δικαιοσύνης και νοικοκυρέματος, για τις εργασιακές σχέσεις, οι οποίες είναι στο κοινό ανακοινωθέν, όλα αυτά τα μεγάλα ψέματα και παραμύθια που έλεγαν στον ελληνικό λαό για τρεισήμισι ολόκληρους μήνες.

Αυτό είχα να πω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε. Εμείς το βλέπουμε από τη θετική πλευρά, ότι επιτέλους η Κυβέρνηση έρχεται στο χώρο του ρεαλισμού. Είναι όμως αναγκαίο να πείτε στον ελληνικό λαό ένα μεγάλο συγγνώμη για τα ψέματα, την υποκρισία και την εξαπάτηση μέχρι τώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Προφανώς, το μεγάλο ζήτημα της διαπραγμάτευσης της Κυβέρνησης κεντρίζει το ενδιαφέρον όλων μας, αλλά θα ήθελα ως Έδρα να παρακαλέσω να περιφρουρήσουμε λίγο τη διαδικασία επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου που συζητάμε. Ειλικρινά, εύ-

χομαι να είμαστε λίγο πιο συγκρατημένοι.

Τον λόγο έχει η κ. Λυμπεράκη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω δύο πράγματα. Το πρώτο είναι ότι μέχρι κάποιο σημείο της ομιλίας του κ. Θεοχάρη, νόμιζα ότι μετά θα έλεγε «και έτσι εξελίσσεται μια κακοπροαίρετη ομιλία», το οποίο το υπονόησε, αλλά προφανώς δεν ήταν επιτυχής η προσπάθεια. Η ακροτελευτία πρότασή του όμως «δώστε και καμμία συμβουλή στους συνεργάτες σας και στους λοιπούς Υπουργούς» νομίζω ότι ήταν αυτό που ίσως δείχνει την πραγματική του διάθεση απέναντι σε αυτό που κάνετε και σε αυτό που συζητάμε τόσες μέρες.

Μιλώντας, λοιπόν, για τη συμβουλή φαίνεται ότι την είχατε δώσει ήδη την συμβουλή. Μπαίνω και εγώ στον πειρασμό να πω μια κουβέντα μόνο για το κοινό ανακοινωθέν. Λυπάμαι πάρα πολύ που ο τρόπος που το διατυπώνει ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας είναι σαν να το διαβάζει μισό. Νομίζω ότι τα δύο βασικά καλά νέα είναι ότι στα θέματα του ασφαλιστικού και στα θέματα των εργασιακών προσπαθούν, με βάση το κοινό ανακοινωθέν, να υπάρχουν οι τρεις βασικοί στόχοι του καθενός; Και δίκαιο ασφαλιστικό και δημοσιονομικά βιώσιμο, γιατί αν δεν είναι δημοσιονομικά βιώσιμο, δεν θα πάρει κανείς σύνταξη, αλλά ταυτοχρόνως και να εξασφαλίζει τους ανθρώπους από την φτώχεια στην τρίτη ηλικία, γιατί αλλιώς δεν έχει νόημα να το έχεις, στις δε εργασιακές σχέσεις και στα μισθολογικά ότι πρέπει να υποστηρίζουν την ικανότητα της οικονομίας να δημιουργεί θέσεις εργασίας, γιατί να έχεις καλή κατάσταση για λίγους και πολλούς ανέργους δεν έχει νόημα και επιπλέον να τρώνει και την ανταγωνιστικότητα, αλλά και τη θέση των εργαζομένων.

Νομίζω ότι αυτό είναι πραγματικά μια μεγάλη χειρονομία μετακίνησης προς ευκολότερη συμφωνία. Δεν έχει δίκιο η Νέα Δημοκρατία, που λέει ότι αυτό είχε κάνει και εκείνη έως τώρα, γιατί ούτε επάρκεια ούτε βιωσιμότητα ούτε δικαιοσύνη είχαν οι ασφαλιστικές παρεμβάσεις. Στα δε εργασιακά ήταν τόσο προβληματικά και αποσπασματικά αυτά που έκανε, που δεν πρόλαβαν να αποδώσουν.

Άρα, αντί να επιχαιρεί, καλύτερα να διευκολύνει την πορεία προς τη συνεννόηση, γιατί αυτό περιμένει ο ελληνικός λαός από εμάς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία συνάδελφε και για τη διευκρίνιση, γιατί όλους μας ξένισε λίγο το ύφος της ομιλίας του κ. Θεοχάρη, κι εμένα επίσης, γνωρίζοντας τη θέση και τη στάση του κόμματός του για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εν πάση περιπτώσει, η διευκρίνιση ήταν αναγκαία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου.

Προτείνω να συζητηθούν τα άρθρα ως μία ενότητα. Υπενθυμίζω στο Σώμα ότι η επί των άρθρων συζήτηση και ψήφιστη των άρθρων γίνεται διαδοχικά και με τη σειρά που έχουν στο κείμενο του νομοσχεδίου κατά το άρθρο 101 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής, η εγγραφή στον κατάλογο των ομιλητών της συζήτησης άρθρου μπορεί να ζητηθεί από την έναρξη της συζήτησης του άρθρου αυτού έως το τέλος της ομιλίας του τέταρτου κατά σειρά ομιλητή.

Εγγραφές που γίνονται μετά το τέλος της ομιλίας του τέταρτου ομιλητή και έως την ολοκλήρωση των πρωτολογιών κάθε άρθρου ισχύουν μόνο ως δευτερολογίες, που προτάσσονται από τις δευτερολογίες της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου 102 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Δικαίωμα δευτερολογίας στην κατ' άρθρον συζήτηση έχουν μόνο όσοι πρωτολόγησαν και εφόσον το ζητήσουν ως το τέλος του σταδίου της δευτερολογίας κάθε άρθρου. Οι αγορεύσεις στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου διέπονται από το άρθρο 103 του Κανονισμού της Βουλής.

Έχουμε συνεννοηθεί για τη διαδικασία και για τον κατάλογο των ομιλητών. Όσοι συνάδελφοι δεν έχουν προφτάσει να μιλήσουν στην κατ' αρχήν συζήτηση, ενσωματώνονται στον ενιαίο κατάλογο με όσους συνάδελφοι εγγραφούν από εδώ και μπρος για την κατ' άρθρον συζήτηση και θα προηγηθούν με τη γνωστή

διαδικασία οι εναπομείναντες συνάδελφοι, αφού βεβαιώσουμε περάσουμε κατ' αρχήν στους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές.

Τον λόγο έχει από το ΣΥΡΙΖΑ η συνάδελφος, κ. Παναγιώτα Δριτσέλη για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Νομίζω ότι είναι οκτώ επί των άρθρων. Για να μην τρώμε το χρόνο από τους συναδέλφους το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Η κ. Δριτσέλη εξέφρασε μία άποψη, νομίζω έχει ενδιαφέρον για όλους μας, να περιοριστεί ο χρόνος των ομιλιών των ειδικών αγορητών και των εισηγητών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Όχι οκτώ, κύριε Πρόεδρε. Τουλάχιστον δέκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Δέκα λεπτά, ναι. Να μην πάμε στα δεκαπέντε για να προλάβουν να μιλήσουν οι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ, κυρία Δριτσέλη, για την προσφορά. Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Να είστε καλά. Ο διάλογος πάντα είναι χρήσιμος, παρ' όλο που καμμία φορά σε αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν νομίζω ότι γίνεται κατανοητό αυτό το γεγονός.

Ακούγοντας, λοιπόν, σήμερα τις τοποθετήσεις όλων των κομμάτων και όλων των πτερύγων, αισθάνθηκα ξαφνικά ότι ζω ένα déjà vu. Συγγνώμη για την έκφραση. Έχουν γυρίσει στην προηγούμενη εβδομάδα όπου το Υπουργείο έχει καταθέσει το νομοσχέδιο, έχουμε την πρώτη συνεδρίαση στην επιτροπή και ακούω ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα, λες και δεν κάναμε ολημερίς συνεδριάσεις, λες και δεν κάναμε διαβούλευση με τους φορείς, λες και δεν συναντηθήκαμε με τον εκπρόσωπο της UEFA, λες και δεν άλλαξε τίποτα στο νομοσχέδιο και ούτε λίγο ούτε πολύ ειδικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση μας ζητάει πάλι να το πάρουμε πίσω.

Δεν είναι σοβαρά αυτά τα πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να το κοιτάξουμε λίγο αυτό. Κι αν θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε γενικά την εικόνα ή το περιεχόμενο της συζήτησης σήμερα, θα μπορούσα να πω ότι ο τίτλος θα ήταν ο tempo o mores. Δεν είναι δυνατόν να γίνονται διαβουλεύσεις, να συζητάμε με φορείς, να συζητάμε με διεθνείς οργανώσεις και ευρωπαϊκές και στο τέλος αυτό που θα μένει να είναι μία απίστευτη κινδυνολογία ότι ξαφνικά, ναι, το ελληνικό ποδόσφαιρο θα αποβληθεί από τα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα. Από πού προκύπτει αυτό;

Δεν κατάλαβα από πού συνάγεται το γεγονός ότι δεν έχουμε εμπιστοσύνη σε αυτά που έφερε ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Υπουργός, ότι δήθεν δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες του, ότι δήθεν δεν ξέρει τι γίνεται και τι κινδύνους αυτές οι αλλαγές μπορεί να έχουν, καθώς και το ότι όλοι οι άλλοι που κάνετε κριτική μπορείτε να αναλογιστείτε όλες αυτές τις ευθύνες και ότι ενδιαφέρεστε για το ελληνικό ποδόσφαιρο ή τον ελληνικό αθλητισμό εκτός από τον αρμόδιο Υπουργό.

Κατ' αρχάς, το γεγονός ότι αμφισβητείται ο λόγος του και το ότι ήρθε σε συνεννόηση ο Υπουργός με τους διεθνείς Οργανισμούς, την UEFA και τη FIFA, είναι από μόνο του ένα μη επιτρεπτό γεγονός.

Συγγνώμη που το λέω, αλλά δεν γίνεται να αμφισβητείται ο λόγος και αυτό που έχει συμφωνηθεί από την ελληνική Κυβέρνηση με μια άλλη αρχή. Νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να το επανεξετάσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ειδικά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Από την άλλη μεριά, λέτε ότι δεν αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο τη βία. Έχουμε εξηγήσει πάρα πολλές φορές -και δεν πίστευα ότι θα το ξαναπώ και σήμερα στην Ολομέλεια- ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν ήρθε για να αντιμετωπίσει το πολύ μεγάλο, το αποδεκτό από όλους πρόβλημα -γιατί αυτό τουλάχιστον είναι το μοναδικό στο οποίο συμφωνούμε- της βίας και όχι μόνο στα γήπεδα και όχι μόνο στο ποδόσφαιρο.

Αυτό το νομοσχέδιο ήρθε για να αντιμετωπίσει έκτακτες ανάγκες πάταξης της βίας στα γήπεδα. Πρόκειται για έκτακτες ανάγκες. Και δεν είναι ένα συνολικό νομοσχέδιο με το οποίο εμείς θα αντιμετωπίσουμε τα πολύ μεγάλα, τα τεράστια, τα ανυπέβλητα κάποιες φορές προβλήματα, που αντιμετωπίζει ο ελληνικός αθλητισμός αυτή τη στιγμή.

Νομίζω ότι ήδη από τον Υπουργό το πρωί εξηγήθηκε ο λόγος

γιατί το Υπουργείο πολύ άμεσα προχώρησε σε αυτές τις παρεμβάσεις, οι οποίες συμφωνούμε όλοι ότι είναι σταγόνα στον ωκεανό σε αυτά που θα πρέπει να γίνουν. Είναι όμως μία θετική παρέμβαση, την οποία οφείλουμε όλοι να επικροτήσουμε και ως προς το περιεχόμενο, αλλά και ως προς τις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Ακούσαμε τις απόψεις όλων των κομμάτων, σε σχέση με το νομοσχέδιο και εγώ πραγματικά απόρησα -συγγνώμη για το ύψος- με τις προσεγγίσεις ορισμένων, οι οποίοι εμφανίζονται ως υπερθεματιστές των επιχειρημάτων γνωστών φορέων, που δεν επιθυμούν να αλλάξει τίποτα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και στον επαγγελματικό αθλητισμό.

Όλοι αυτοί που παρουσιάζονται ως βασιλικότεροι του βασιλέως πρέπει να ξέρουν -ελπίζω μετά από τόσες ημέρες συνεννόησης να το έχουν καταλάβει- ότι δεν μπορούν και δεν πρόκειται να φράξουν τον δύσκολο δρόμο, που έχει χαράξει η Κυβέρνηση -νομίζω ότι το είπε και η κ. Χριστοφιλοπούλου αναφερόμενη στον Υπουργό- ούτε στο ελάχιστο.

Ο κ. Κοντονής και όλοι όσοι τοποθετήθηκαν από τη μεριά της Κυβέρνησης ξεκαθάρισαν όλες αυτές τις ημέρες ότι η πολιτεία είναι αποφασισμένη να βάλει το μαχαίρι στο κόκαλο και να σπάσει το απόστημα της διαφθοράς και της βίας που σήμερα κυριαρχεί.

Αυτό ήταν και το πλαίσιο -αν θυμάστε καλά, ειδικά οι εισηγητές των κομμάτων που είμασταν μαζί στη συνάντηση με τον κ. Ινφάντινο- όλων των συναντήσεων με τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ευρωπαϊκού και του διεθνούς ποδοσφαίρου.

Ας σταματήσετε, έστω και τώρα, όσοι διασπείρετε αβάσιμες εικασίες. Οι διεθνείς ποδοσφαιρικοί φορείς είναι στο πλευρό μας και μας στηρίζουν απόλυτα. Κάποιοι άλλοι, που δεν τους αρέσει προφανώς, μπορούν να προβληματίζονται. Αυτή η λογική θεσμικής θωράκισης του επαγγελματικού αθλητισμού από τις παθογένειες, που χρόνια τον ταλαιπωρούν, είναι σήμερα που ενοχλεί ορισμένους.

Με το νομοσχέδιο αυτό εισάγονται τεράστιες και ουσιαστικές αλλαγές και οι αλλαγές αυτές θα κατοχυρωθούν, όσο και αν κάποιος συνεχίζουν να τις αντιμάχονται λυσσαλέα. Πρέπει να γνωρίζουν ότι η ίδια η UEFA απέδειξε ότι στηρίζει με όλες της τις δυνάμεις την ελληνική Κυβέρνηση, για να εφαρμόσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μέχρι κεραίας.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, ίσως κάποιοι προσπαθούν σήμερα να μεταφέρουν το «κύκνιο άσμα» απ' ό,τι παλιό σήμερα αρχίζει να πεθαίνει. Το ίδιο κάνουν άλλωστε και με όλες τις διαπραγματεύσεις -το ακούσαμε και πριν- που διεξάγει η ελληνική Κυβέρνηση. Και αυτό γιατί; Γιατί, κατά τη γνώμη μας, γίνεται μια προσπάθεια να περισθωθεί η πολιτική συντριβή και έτσι επιχειρούν να τορπιλίσουν την πορεία της ίδιας της χώρας. Αυτό από εμάς δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτό.

Και επειδή έχουν ακουστεί και μια σειρά από ανακρίβειες ότι δήθεν ο Υπουργός έκανε κωλοτούμπες, που βέβαια αυτό είναι και στην αντίθεση κατεύθυνση από την άλλη κριτική που ακούμε ότι θα πάμε σε ποδοσφαιρικό «Grexit», άρα ούτως ή άλλως αυτά δεν βασίζονται σε καμμία λογική, η άποψη της πολιτείας έγινε απολύτως κατανοητή και δεκτή.

Δεν θα μπω, διότι δεν θέλω, πάλι στις αναφορές -νομίζω ότι και ο κ. Κοντονής το έκανε- για το τι αλλαγές έχουν γίνει και στο τι προβλέπονται στα άρθρα. Αυτό που πρέπει να μείνει, κυρίως προς την πολιτεία, είναι ότι αυτό που κάνει το νομοσχέδιο αυτό είναι να δημιουργεί ένα πλαίσιο προστασίας του επαγγελματικού αθλητισμού σε όλα τα επίπεδα.

Σε αυτά τα ζητήματα η πολιτεία διαπραγματεύθηκε και πέτυχε μία μεγάλη και άκρως επιτυχημένη συμφωνία. Ο ελληνικός αθλητισμός επανέρχεται εντός του πλαισίου της νομιμότητας και η εφαρμογή του θα συμβάλει καθοριστικά στην προστασία του.

Όσοι προσπαθούν να πλήξουν και την πολιτεία, αλλά και την Κυβέρνηση σε αυτό το θέμα, να ξέρουν ότι έχουν απέναντί τους, όχι το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ολόκληρη την κοινωνία. Στο νομοσχέδιο αυτό καλούμε και επιμένουμε να καλούμε όλες τις δημοκρατικές πτέρυγες της Βουλής να αφήσουν στην άκρη τις όποιες μικροπολιτικές αντιπαράθεσεις και να στηρίξουν την προσπάθεια της ελληνικής πολιτείας. Να μην επιχειρούν ορισμένοι να εξαργυρώ-

σουν πολιτικό κεφάλαιο, υποσκάπτοντας την πρόοδο και υποθηκεύοντας τη βούληση του ελληνικού λαού.

Έχουμε αναφερθεί σε πολλές από τις ρηξικέλευθες πρόνοιες του νομοσχεδίου και των άρθρων του, στα οποία όχι μόνο δεν υπήρχαν θέματα από τις διεθνείς οργανώσεις, αλλά ήταν εκείνες που ζήτησαν και την εφαρμογή τους.

Να υπενθυμίσω ότι και η πρόθεση του Υπουργείου, αλλά και η πρόθεση των διεθνών οργανώσεων UEFA και FIFA βρίσκονται ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση. Τα ζητήματα που ταλανίζουν τον ελληνικό αθλητισμό, που δυστυχώς δεν είναι τα μοναδικά -συμβαίνουν παντού, ίσως όχι στον ίδιο βαθμό, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο- αυτά και από όλους τους φορείς και από όλες τις πτέρυγες, απ' όσο θυμάμαι, καταδικάστηκαν και όλοι είπαμε ότι θα πρέπει άμεσα να δοθεί μία απάντηση, μία λύση, ακόμη και μία χείρα βοήθειας, σε όλους αυτούς τους ανθρώπους, που προσπαθούν να πατάξουν αυτά τα φαινόμενα.

Αν κάποιος επιχειρούν, με φύλλο συκής νομοτεχνικές βελτιώσεις, να φράξουν το δρόμο στην πολιτεία, ξαναλέμε ότι αυτή η προσπάθεια θα πέσει στο κενό. Η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζουν τη μεγάλη προσπάθεια που ξεκίνησε για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις και για ριζοσπαστική ανασυγκρότηση του ελληνικού αθλητισμού. Σε αυτήν την προσπάθεια να γνωρίζουν όλοι ότι έχουμε συμμάχους μας και τους πολίτες, αλλά και εκείνους τους φορείς που επιθυμούν να προστατεύσουν τον αθλητισμό απ' όσους σήμερα τον λυμαινόνται.

Συνοψίζοντας, να κλείσω λέγοντας ότι η Κυβέρνηση καταθέτει μία πρώτη πρόταση για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό. Αυτήν την προσπάθεια θα την ακολουθήσουν και άλλες και ας ανησυχούν οι κινδυνολόγοι. Οι παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και της πολιτείας θα εφαρμοστούν τον απόλυτο βαθμό, γιατί κανείς δεν μπορεί να σταματήσει την κοινωνία και τις δημοκρατικές αλλαγές, που αυτή επιθυμεί.

Ο στόχος μας είναι να αλλάξουν, επιτέλους, όλα εκείνα τα κακώς κείμενα, που έχουν οδηγήσει στη σημερινή κατάσταση και θα πετύχουμε. Στηρίζουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης σε όλα τα επίπεδα και συγκεκριμένα και του Υφυπουργού Αθλητισμού, του κ. Κοντονή. Χαιρετίζουμε το έργο του και σε επίπεδο διαπραγματεύσεων, αλλά και σε επίπεδο αποτελεσματικότητας και φυσικά υπερψηφίζουμε με χαρά αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή μάς ενημερώνει ότι στη σημερινή συνεδρίαση με θέμα ημερησίας διάταξης: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις», ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Αντώνιο Γρέγο και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Σερρών Αρτέμιο Ματθαίουπολο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ζητήσει τον λόγο ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δέχθηκε σήμερα μία άδικη και γεμάτη εμπάθεια επίθεση από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Και ζήτησα -ακριβώς γι' αυτό καθυστέρησα να μιλήσω- το πλήρες κείμενο της κοινής δήλωσης του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του κ. Γιούνκερ και του Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Μεγαλύτερη διαστρέβλωση και παραποίηση, ειλικρινώς σας λέω, δεν έχω ακούσει στην Αίθουσα αυτή για δήλωση Έλληνα πρωθυπουργού και μάλιστα κοινή δήλωση με ευρωπαϊκό αξιωματούχο.

Κατά πρώτον, κύριοι συνάδελφοι, πού αναφέρεται στη δήλωση περί πέμπτης αξιολόγησης; Αναφέρεται η αξιολόγηση, σε σχέση με τη δέση μεταρρυθμίσεων που έχει καταθέσει η ελληνική Κυβέρνηση και γι' αυτό ακριβώς τον λόγο γίνεται η συζή-

τηση. Αυτό το πτώμα της πέμπτης αξιολόγησης, το οποίο εσείς θέλετε επί μονίμου βάσεως να φέρετε στην πολιτική ζωή της χώρας, καταλάβετε το, έχει τελειώσει. Εάν κάτι σήμερα συζητάει η ελληνική Κυβέρνηση, είναι ότι συζητάει επί των μεταρρυθμίσεων, που αυτή έχει προτείνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και προσέξτε εδώ ποιο είναι το μεγάλο πρόβλημά σας. Δεν αντιλαμβάνεστε ή θέλετε να κρύψετε –το δεύτερο είναι πιο πιθανό– ότι απέναντι σε αυτή την τακτική της ελληνικής Κυβέρνησης και σε αυτό που συμφωνήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου –δηλαδή η ελληνική Κυβέρνηση προτείνει κυρίαρχα μεταρρυθμίσεις, που η ίδια θεωρεί ότι μπορεί να επιβεβαιώσει στην πράξη και που η ίδια επιθυμεί να προτείνει– εσείς έχετε να αντιπαραβάλλετε το mail Χαρδούβελη. Εκεί είναι το μεγάλο σας πρόβλημα.

Από τη μια, είναι αυτά που σας υπαγόρευαν και από την άλλη είναι αυτό που η ελληνική Κυβέρνηση προτείνει και θέλει να κάνει πράξη. Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο.

Το δεύτερο, αναφέρεται στην κοινή δήλωση: «Επίσης συζητήσαν την ανάγκη οι μισθολογικές εξελίξεις και οι θεσμοί της αγοράς εργασίας να διαδραματίσουν έναν υποστηρικτικό ρόλο στη δημιουργία θέσεων εργασίας, στην ανταγωνιστικότητα και στην κοινωνική συνοχή». Πού είναι το πρόβλημα, κύριοι συνάδελφοι σε αυτές τις παραμέτρους της κοινής δήλωσης; Δηλαδή, εσείς δεν θέλετε την κοινωνική συνοχή; Προφανώς, δεν την θέλατε επί δυόμισι χρόνια, διότι κατεστράφη η ελληνική κοινωνία και έπεσε στον Καιάδα.

Είναι προφανές, επίσης, ότι επί δυόμισι χρόνια δεν είδαμε καμμία δημιουργία θέσεων εργασίας. Αντιθέτως, είδαμε να φέρνει το αντίθετο αποτέλεσμα η πολιτική σας. Η ανεργία των νέων έφτασε το 63% και το 30% η συνολική ανεργία. Και σας ενοχλούν αυτά τα οποία πλέον παλεύει η ελληνική Κυβέρνηση και μάλιστα αναγνωρίζονται ως στόχοι από τον Ευρωπαϊκό αξιωματούχο κ. Γιούνγκερ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάξτε. Μπορείτε να κάνετε όποια κριτική θέλετε στην Κυβέρνηση. Εμείς θα την ακούσουμε, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτισμού. Πρέπει να ακούμε και πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη. Ένα, όμως, είναι απολύτως σίγουρο. Έχετε μεγάλο άγχος και μεγάλη αγωνία μήπως αυτή η Κυβέρνηση φτάσει τελικά σε συμφωνία. Διότι, εάν φτάσει σε συμφωνία αυτή η Κυβέρνηση, τότε όλο το οικοδόμημα που είχατε στήσει παραπάνω από δυόμισι χρόνια –γιατί πιάνω και τους προηγούμενους σε αυτή την περίπτωση– καταρρίπτεται αυθωρεί και παραχρήμα.

Ποιο ήταν αυτό; Ότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα άλλο, αυτό ήταν μονόδρομος, αυτά ήταν τα περιθώρια και εσείς που μας λέτε ότι θα επαναδιαπραγματευθείτε, θα κάνετε μία τρύπα στο νερό. Αυτό είναι, λοιπόν, το άγχος. Ότι εδώ η επαναδιαπραγμάτευση γίνεται και από τη στιγμή που γίνεται, τι λέτε εσείς κάθε φορά; «Κάνετε πίσω, δεν κάνετε τίποτα».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, καταλάβετε το. Αυτή η Κυβέρνηση και επαναδιαπραγματεύεται και θέτει τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, τα οποία πλέον αποδέχονται και οι ευρωπαϊκοί θεσμοί.

Και μην σας μένει καμμία αμφιβολία ότι αυτή η Κυβέρνηση θα φτάσει σε μία συμφωνία επωφελή για τον ελληνικό λαό και την ελληνική κοινωνία. Να είστε απολύτως βέβαιοι. Και αυτό, κατά κυριολεξία, είναι η ταφόπλακα μιας πολιτικής δυόμισι ετών που ακολουθήσατε εσείς, της πολιτικής του μονόδρομου. Ο μονόδρομος, όμως, τελείωσε στις 25 Ιανουαρίου και επιστροφή δεν υπάρχει!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον λόγο έχει ο συνάδελφος, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος για δέκα λεπτά και παρακαλώ για την συνέπεια στο χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Θα είμαι πιο σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ πολύ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμενος πρώτα στη συνάδελφό μου, την εκλεκτή κ. Δριτσέλη, θα ήθελα να πω ότι βιάστηκε η αγαπητή συνάδελφος να μας πει ότι υπάρχει συμφωνία με την άλλη πλευρά, δηλαδή με τις διεθνείς ομοσπονδίες.

Σας ενημερώνω, λοιπόν, ότι έχω πάρει στα χέρια μου και θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής την επιστολή που έστειλε στον Πρόεδρο της ΕΠΟ πριν από λίγο ο κ. Ινφαντίνο, ο οποίος ουσιαστικά λέει ότι στις επίμαχες διατάξεις και με βάση τις νομοθετικές παρεμβάσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός και στο άρθρο 5, αλλά και στο άρθρο 15 οδηγεί τη χώρα μας εκτός αγκόσμου ποδοσφαίρου.

Την καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Κουκοδήμος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχει πάει και σε εσάς απ' ότι βλέπω στο mail σας, κύριε Υπουργέ. Δεν δέχονται καμμία απολύτως παρέμβαση σε αυτά που είχατε συμφωνήσει, που προφανώς και τελικά αποδεικνύεται ότι δεν συμφωνήσατε.

Πριν μιλήσουμε στην ουσία για τη συζήτηση επί των άρθρων, να πω για ακόμα μια φορά ότι με τους εκπροσώπους των διεθνών ομοσπονδιών η Κυβέρνηση, για το φόβο του ατυχήματος, συμφώνησε στην τήρηση μιας συγκεκριμένης διαδικασίας –έτσι μας είπατε– δηλαδή το αναθεωρημένο σχέδιο νόμου να αποσταλεί στην UEFA και στη FIFA, προκειμένου οι παραπάνω να εκφράσουν, οριστικά και αμετάκλητα, τη συμφωνία τους ή τη διαφωνία τους με ό,τι αυτό συνεπάγεται και πήρατε την επιστολή.

Επιμείναμε από την πρώτη κιόλας στιγμή ότι θα πρέπει μέσα από τη διαβούλευση και μόνο μέσα απ' αυτήν να βρεθεί η χρυσή τομή, για να μην οδηγηθεί αναπόφευκτα στην απομόνωση και στην περιθωριοποίηση το ελληνικό ποδόσφαιρο με όλες τις συνέπειες, οικονομικές, αλλά και αθλητικές. Προηγήθηκε μια επίπονη διαδικασία, που όλο παρακολουθήσαμε, για να φτάσουμε στο τελικό σημείο σήμερα «στο παρά πέντε» και πάλι να μην υπάρχει καμμία συμφωνία, δυστυχώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διαδικασία που προηγήθηκε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέσαμε τις απόψεις μας για κάθε ένα από τα άρθρα ξεχωριστά. Σε πολλά απ' αυτά συμφωνήσαμε, σε άλλα ζητήσαμε κάποιες αλλαγές. Εμείς καταθέσαμε τις ενστάσεις, τις όποιες διαφωνίες μας σε ορισμένα άρθρα, όπως θα τα αναλύσω παρακάτω.

Για το άρθρο 1 του νομοσχεδίου, που αναφέρεται στις πειθαρχικές ποινές και τα πρόστιμα, είπαμε από την αρχή ότι διαφωνούμε. Μας δώσατε, όμως, κάποιες πολύ επαρκείς εξηγήσεις, κύριε Υπουργέ, και γι' αυτό θα ψηφίσουμε το συγκεκριμένο άρθρο.

Στο άρθρο 2, που αφορά το ηλεκτρονικό εισιτήριο και την ηλεκτρονική εποπτεία, τονίσαμε ότι η εφαρμογή του είναι επιτακτική. Θεωρούμε ότι σε συνδυασμό και με την αυστηροποίηση των ποινών η εικόνα στα ελληνικά γήπεδα θα είναι τελείως διαφορετική. Εξάλλου, το προέβλεπε και ο ν. 1479/2006 του Γιώργου Ορφανού, πλην όμως κάποιες τεχνικοί και ίσως οικονομικοί λόγοι δεν επέτρεψαν την εφαρμογή του. Με μια φράση, αυτό το συγκεκριμένο άρθρο πιστεύω ότι θα φέρει και τη φιλαθλη πειθαρχία στα ελληνικά γήπεδα.

Συμφωνήσαμε σε όλα τα θέματα που αφορούσαν τις λέσχες φιλάθλων. Οπότε και το άρθρο 3 το ψηφίζουμε, κύριε Υπουργέ.

Συμφωνήσαμε στο άρθρο 4, που προβλέπονταν διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για τέλεση ποινικών αδικημάτων, για ρατσιστική συμπεριφορά και βιαιότητα.

Δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο 5 μετά τις εξελίξεις, που απ' ότι βλέπω, θα είναι πάρα πολύ άσχημες σε ό,τι αφορά τους τακτικούς δικαστές και την τριετή θητεία τους.

Στο άρθρο 6 και 7 σας είπαμε ότι δεν έχουμε καμμία αντίρρηση και θα το ψηφίσουμε. Έγιναν και εκεί οι απαραίτητες διευ-

κρινίσεις και συμφωνήσαμε στο νέο πλαίσιο, που έθεσε ο κύριος Υπουργός.

Ακόμα και στη ΔΕΑΒ, που είχαμε αντίρρηση και είπαμε ότι θεωρούμε πως είναι μια επιτροπή η οποία λειτουργεί εντελώς συμβουλευτικά και δεν έχει κανένα ρόλο και αυτό, όπως αναπτύχθηκε από τη μεριά σας, το κάνουμε αποδεκτό και θα το ψηφίσουμε.

Τα άρθρα 9 και 10 που αφορούν τη λειτουργία των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας επίσης θα τα ψηφίσουμε.

Για το άρθρο 11 σας είπαμε ότι μετά τις βελτιώσεις οι οποίες έχουν γίνει -και συμφώνησαν και η UEFA και η FIFA ότι μπορεί τέλος πάντων να μπει αυτή η διαδικασία για τα πιστοποιητικά συμμετοχής- λέμε ναι.

Δεν ψηφίζουμε τα άρθρα 13 και 14, που αφορούν τα θέματα της παιδείας και βέβαια, το επίμαχο άρθρο 15, που δεν μας έχετε φέρει σε ένα επιθυμητό αποτέλεσμα. Απ' ό,τι φαίνεται, δεν θα αποφύγουμε τις δυσάρεστες εξελίξεις.

Εγώ δεν θέλω να πω ότι σας καθιστώ υπεύθυνο, κύριε Υπουργέ. Είναι πολύ βαριά κουβέντα. Εγώ θεωρώ ότι πρέπει να αποφύγετε για τις εσωτερικές υποθέσεις το κομμάτι εκείνο που αφορά το άρθρο, καθώς επίσης να αποφύγετε και τελείως, γιατί μπορεί να βρείτε συνταγματικό κόλλημα, το άρθρο 5, για να μην έχουμε κανένα θέμα με το νομοσχέδιο που αφορά τη βία, γιατί για την παιδεία σας είπα ότι δεν θα το ψηφίσουμε.

Εγώ θα πω να το ξανασκεφθείτε, να το δείτε. Είναι πολύ σοβαρό θέμα και θα μπορούμε σε μία διαδικασία, η οποία δεν θα έχει σταματημό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή κ. Αντώνιος Γρέγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακόμα και τώρα, αυτή τη στιγμή που διεξάγεται αυτή η συζήτηση, έρχονται και πάλι οι επιστολές της UEFA και πραγματικά δεν ξέρουμε τι θα γίνει. Κατατέθηκε και πριν η επιστολή της UEFA και δεν μπορούμε με τίποτα να ρισκάρουμε το μέλλον και του ελληνικού αθλητισμού και του ποδοσφαίρου.

Ως προς το νομοσχέδιο, ελπίζουμε να μην έρθουν άλλες τροπολογίες, γιατί έχουμε συνηθείσει κάτι τέτοιο. Να τονίσουμε κατ' αρχάς ότι για τα άρθρα 13 και 14 του Υπουργείου Παιδείας -ξεκινώ από το τέλος- ήταν αναμενόμενο, φυσικά, εκεί που συζητούσαμε το νομοσχέδιο κατά της βίας, στα δύο αυτά άρθρα παρενέβη ο Υπουργός Παιδείας και ουσιαστικά κατετέθη ένα τεράστιο νομοσχέδιο, που αφορά το θέμα της παιδείας γενικότερα και καταγγείλαμε στην αρμόδια επιτροπή την όλη διαδικασία του κατεπείγοντος. Ήρθαν είκοσι πέντε-τριάντα φορείς -δεν θυμάμαι πόσοι ακριβώς- κάποιος Βουλευτής έπαιρναν τηλέφωνο και καλούσαν φορείς. Αυτό πρώτη φορά γίνεται σε διαδικασία επιτροπής. Από ό,τι μαθαίνουμε θα έρθει προς συζήτηση την Παρασκευή.

Σχετικά με το αθλητικό νομοσχέδιο, θεωρούμε τα μέτρα που επιβάλλονται επιφανειακά, ενίοτε άδικα και σύμφωνα με την κρίση οποιουδήποτε Υπουργού. Διαπιστώνουμε έλλειψη συνεννόησης και συνεργασίας με αθλητικούς φορείς, χωρίς να δίνουμε συγχωροχάρτια σε ομοσπονδίες και σωματεία. Δεν έχετε πατάξει μέχρι τώρα ούτε φαινόμενα διαφθοράς ούτε φαινόμενα διαπλοκής. Να θυμηθούμε εδώ και το σκάνδαλο των ολυμπιακών αγώνων.

Δεν αποσφαηνίζετε πλήρως και επαρκώς το αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ και μιλάμε για το επίμαχο άρθρο 15. Δεν πιστεύουμε ότι θα σταματήσουν τα επεισόδια με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, γιατί πρωτίστως δεν έχουν καταπολεμηθεί οι τεράστιες κοινωνικές αδικίες. Θεωρούμε τα μέτρα ασπρίνη απέναντι στον καρκίνο.

Δυστυχώς, ο αθλητισμός συνδέεται με το οικονομικό όφελος και μιλάμε για στοιχήματα, μιλάμε για τζόγο και όπως ξέρετε πολύ καλά δεν αγωνίζονται πλέον οι αθλητές για το κλαδί ελιάς. Να θυμίσουμε ότι όταν πριν πάρα πολλά χρόνια ξεκίνησαν τα επεισόδια, δεν υπήρχαν λέσυχες και δεν υπήρχαν σύνδεσμοι, οι οπαδοί πήγαιναν μαζί στα γήπεδα και ξαφνικά ομαδοποιήθηκαν

και ξεκίνησαν τα επεισόδια.

Οι ευθύνες των μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι πάρα πολύ μεγάλες, όπως και των δημοσιογράφων. Το φαινόμενο αυτό είπαμε ότι είναι ευρωπαϊκό, και στην Ιταλία και στη Γαλλία και στη Γερμανία εμφανίζονται τέτοια επεισόδια. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι πρόκειται για ένα πολυσύνθετο πρόβλημα με πολιτικές και κοινωνικές προεκτάσεις, αιτίες και αποτελέσματα. Με ημίμετρα δεν μπορεί να καταπολεμηθεί η διαφθορά. Οι ανισότητες και οι αδικίες οξύνουν το πρόβλημα και είναι το φυτίλι που δημιουργεί την έκρηξη αυτής της βόμβας στον χώρο του αθλητισμού.

Καταδικάσαμε και καταδικάζουμε τη βία, εντός και εκτός αθλητικών χώρων. Στηλιτεύσαμε τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Προτείναμε μέτρα για την καταπολέμησή τους. Δυστυχώς, το νομοσχέδιο είναι ελλιπέστατο και ασαφές. Η UEFA επανέρχεται ξανά και ξανά, σας δίνει οδηγίες και στην ουσία τείνει να νομοθετήσει, άσχετα από το περιεχόμενο των επιστολών.

Συζητάμε ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο, όπου ελλοχεύει ο κίνδυνος της εξόδου της Ελλάδας από τον ευρωπαϊκό ποδοσφαιρικό χώρο. Ακόμα κι αν έχει ελαχιστοποιηθεί, σίγουρα δεν έχει εκμηδενιστεί και λαμβάνουμε νομοθετικές βελτιώσεις κατά τη διάρκεια της συζήτησης και μάλιστα μερικές ώρες πριν από τη συζήτηση επί των άρθρων. Είναι σημαντικό να ελέγχονται τα οικονομικά στοιχεία των ομάδων και των εταιρειών.

Θα αναφερθώ εν τάχει επί των άρθρων. Για το άρθρο 1 ψηφίζουμε «κατά», γιατί στην προσπάθειά σας να πατάξετε τη βία δεν πετυχαίνετε τίποτα περισσότερο από το να οδηγείτε στην οικονομική εξόντωση τα σωματεία. Για να αποφύγουν δε την υπέρογκη χρηματική ποινή καλείτε τις αθλητικές εταιρείες σε ένα παζάρεμα ποινών με τις αρχές. Για να τύχουν δε της ευνοϊκής μεταχείρισης των αρχών τούς προτρέπετε να δώσουν στοιχεία των φιλάθλων και των προσώπων, των οποίων η συμμετοχή σε έκνομες ενέργειες δεν έχει αποδειχθεί από τη δικαιοσύνη. Την όποια ανικανότητα των αρχών, ζητάτε να την καλύψει το αθλητικό σωματείο.

Το άρθρο 2, επίσης, το καταψηφίζουμε. Δεδομένης της αδυναμίας σας να ελέγξετε, μέσω των αστυνομικών δυνάμεων, την ασφαλή διεξαγωγή αγώνων, επιβάλλετε αυστηρά συστήματα ηλεκτρονικής παρακολούθησης των εγκαταστάσεων και έκδοσης ονομαστικού εισιτηρίου. Και εδώ θα πρέπει να πούμε ότι όποιοι πηγαίνουν στο γήπεδο και παίρνουν και τα ανήλικα παιδιά τους θα πρέπει να δηλώνουν τα στοιχεία των ανήλικων παιδιών σε μία βάση δεδομένων, την οποία δεν ξέρουμε ποιος θα διαχειρίζεται.

Το άρθρο 3, επίσης, το καταψηφίζουμε. Ενώ σε όλα τα ποινικά αδικήματα, ακόμα και τα πιο ειδικά, το δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψιν του την αμέλεια του δράστη στο χαρακτηρισμό της πράξης και στον επικρισμό της ποινής, εσείς, με το παρόν νομοσχέδιο, δίνετε στο αδίκημα της διάθεσης εισιτηρίων από τις λέσυχες, διαστάσεις κακουργήματος. Έρχεστε μετά και το διορθώνετε, συμπεριλαμβάνοντας τη διάταξη και λαμβάνετε υπ' όψιν την ένταση του δόλου. Όλη αυτή η διαδικασία αποδεικνύει την προχειρότητα. Διατάξεις που οφείλατε να έχετε διατυπώσει εξαρχής, γιατί στηρίζονται σε βασικές αρχές του ποινικού δικαίου και της δικονομίας, εσείς τις παραγνωρίζετε.

Το άρθρο 4, επίσης, το καταψηφίζουμε. Προφανώς, όποιος μετείχε στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή του παρόντος νομοσχεδίου δεν έχει ιδέα από αθλητικές οργανώσεις και διεξαγωγή αγώνων. Γιατί, αν είχε παρακολουθήσει έστω και μία φορά πρωτάθλημα σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο, θα γνώριζε ότι αγώνες διεξάγονται και τις καθημερινές ημέρες και άρα η επιβολή στον κατηγορούμενο της παραμονής στην κατοικία του τα Σαββατοκύριακα είναι άνευ ουσιαστικής σημασίας.

Πρέπει να σημειωθεί δε ότι, ήδη τα δικαστήρια, κατά την επιβολή της ποινής συνηθίζουν να επιβάλλουν ως επιπλέον περιοριστικό όρο στον κατηγορούμενο την εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής, κατά τη διάρκεια του αγώνα της ομάδας που υποστηρίζει.

Και επειδή μιλήσαμε και για το ρατσισμό, θεωρούμε και σας το λέμε ξανά ότι είναι εντελώς ασαφές.

Καταψηφίζουμε τα άρθρα 5 και 6. Νομίζω ότι πήρατε πίσω από το άρθρο 5 την παράγραφο 5, που αφορά το ανταποδοτικό τέλος. Είναι τα άρθρα που αφορούν τα πειθαρχικά όργανα.

Επίσης, λέτε για έλεγχο περιουσιακής κατάστασης διαιτητών. Δεν έχουμε δει μέχρι τώρα να γίνεται έλεγχος της περιουσιακής κατάστασης πολιτικών, κάποιων δικαστικών, κάποιων μεγαλοδημοσιογράφων.

Το άρθρο 7, επίσης, το καταψηφίζουμε. Αφορά τη χειραγώγηση αγώνων. Εδώ δεν ξέρουμε τι επιδιώκετε ακριβώς. Να ελέγξετε την ευρωπαϊκή και παγκόσμια ομοσπονδία; Αφού θέλετε να περιορίσετε τα φαινόμενα χειραγώγησης αγώνων, ποιος είναι ο λόγος που περιοριστικά κάνετε λόγο για ποδοσφαιρική ομοσπονδία και όχι για τις λοιπές, όπως για παράδειγμα για την καλαθοσφαιρική;

Το άρθρο 8, επίσης, το καταψηφίζουμε. Σε περιόδους αυστηρής λιτότητας και επιβάρυνσης των ελληνικών στρωμάτων κρίνουμε ότι οφείλετε τουλάχιστον να καθορίσετε και να γνωρίσετε ήδη από σήμερα που συζητάμε το παρόν νομοσχέδιο ποιο είναι το ύψος της αποζημίωσης για τα έξοδα και τις εν γένει δαπάνες του Σώματος Παρατηρητών, τα μέλη του οποίου και τη διαδικασία επιλογής επίσης αγνοούμε. Η ΔΕΑΒ, βέβαια, έχει αναβαθμιστεί, αλλά και πάλι δεν αρκεί.

Καταψηφίζουμε τα άρθρα 9 και 10, όπως και το άρθρο 11. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι θα δίνετε άδειες συμμετοχής σε Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά να μην παραβλέπουμε το εξής. Λαμβάνουν χώρα παγκοσμίως διοργανώσεις εξίσου σημαντικές και για τον αθλητή, ο οποίος βελτιώνει τα προσωπικά του ρεκόρ, αλλά και για την προβολή της χώρας. Καταψηφίζουμε το άρθρο 12.

Τα άρθρα 13 και 14, επίσης, τα καταψηφίζουμε. Αφορούν τα ζητήματα προαγωγικών εξετάσεων μαθητών, αναπληρώσεις διδακτικών ωρών κ.λπ. Τα καταψηφίζουμε, αφενός γιατί δεν έχουν απολύτως καμιά απολύτως σχέση με το σημαντικό ζήτημα της βίας στα γήπεδα και αφετέρου γιατί η Κυβέρνηση είχε, εάν ήθελε, τη δυνατότητα να φέρει τις διατάξεις, μαζί με τις αντίστοιχες που αφορούσαν τα πανεπιστήμια και την αριστεία, που κακώς προτίθεται να καταργήσει ο Υπουργός Παιδείας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Γρέγο.

Ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Μαυρωτάς από το Ποτάμι έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω τις παρατηρήσεις μας για τα άρθρα από τα πιο εύκολα και γρήγορα ζητήματα και μετά θα πάω στα πιο σημαντικά.

Πρώτον, στην έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας ουσιαστικά εντοπίζονται κάποια πράγματα, που είπαμε και εμείς ως Ποτάμι για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ότι δηλαδή υπάρχει μία ασάφεια στο άρθρο 1 και εκεί θα θέλαμε να επαναφέρουμε την πρότασή μας, κύριε Υπουργέ, σχετικά με τα αδικήματα της αθλητικής βίας, όπως αναφέρονται στο ν.2725, στο άρθρο 41 παράγραφος στ'. Εκεί γίνεται μία αναλυτική περιγραφική κλιμάκωση και ίσως για κάτι τέτοιο θα ήταν χρήσιμο να παραπέμπεται και εκεί.

Θα θέλαμε να υπάρχει, όπως είπα και στην πρωτολογία μου, ρητή αναφορά σε ανάρμοστες συμπεριφορές αθλητικών παραγόντων, όπως παραπομπή στην Επιτροπή Φίλαθλου Πνεύματος.

Θα θέλαμε να δούμε τον Υπουργό, με βάση τις αρμοδιότητες που του δίνει το νομοσχέδιο και το άρθρο 1, αν ψηφιστεί, να επεμβαίνει σε κάποιες απαράδεκτες οπαδικές εκπομπές προς το ΕΣΡ και να παρεμβάλλεται, ώστε να συστήνει κάποια τιμωρία τους. Και θέλουμε να δούμε αν θα προχωρήσει σε τέτοιες ενέργειες.

Θα ήθελα να σημειώσω, επίσης, ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει επιτροπή για την καταπολέμηση της βίας, όπου κάθε χώρα καταθέτει εκθέσεις για το πώς πηγαίνουν τα πράγματα σχετικά με τη βία στη συγκεκριμένη χώρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι εκθέσεις από την Ελλάδα λείπουν τα τελευταία χρόνια. Θα ήθελα να το επισημάνω αυτό, ώστε να ξαναπούμε στον χάρτη της Ευρώπης σε τέτοια θέματα, δηλαδή καταγραφές φαινομένων βίας.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 2, με τα εποπτικά μέσα και την εγκατάστασή τους στα διάφορα στάδια, έχουμε εντοπίσει κάποια

προβληματάκια, που χρειάζονται διευκρίνιση στο νομοσχέδιο. Δηλαδή ποιοι θα αναλαμβάνουν το κόστος των ήδη εγκατεστημένων και αν το κόστος αυτό θα είναι το κόστος επένδυσης ή η αναπόσβεστη αξία που έχει μείνει από τότε που εγκαταστάθηκαν, αν είναι περισσότερες από μία οι διοργανώτριες αρχές σε ένα στάδιο και πώς θα επιμερίζεται.

Βέβαια, λέει το νομοσχέδιο ότι θα ληφθούν οι αποφάσεις αυτές και σε συνεννόηση με το Υπουργείο Οικονομικών, αλλά αυτό είναι νομίζω κάτι το οποίο θα έπρεπε να ξέρουν οι διοργανώτριες αρχές. Θέλει δηλαδή λίγο περισσότερες λεπτομέρειες στο συγκεκριμένο σημείο.

Επίσης, θα ήθελα να πω για μία νομοτεχνική παρέμβαση που ήρθε σήμερα σχετικά με τις άδειες μετ' αποδοχών, η οποία λέει: «Μέλη εθνικών ομάδων που συμμετέχουν σε ολυμπιακούς αγώνες, πανευρωπαϊκούς αγώνες και παγκόσμια πρωταθλήματα...» και προστέθηκε η φράση «ή προεθνικών ομάδων». Αυτό νομίζω ότι θα είναι προβληματικό, γιατί αφενός μεν η έννοια της προεθνικής ομάδος δεν υφίσταται, δηλαδή θα μπορούν να πάρουν κάποιοι βεβαίωση από την Ομοσπονδία ότι ανήκουν στην προεθνική ομάδα που θα πάει στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Εκεί πάει η εθνική ομάδα. Αφετέρου πρέπει να ξέρουμε γενικά και να το έχουμε στο μυαλό μας ότι όταν ξεχειλώνει ένα ευεργετικό μέτρο, τότε καταργείται και, μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά. Δηλαδή το χάνουν και αυτοί, που πραγματικά το είχαν περισσότερο -ας το πούμε- ανάγκη και το αξίζαν περισσότερο. Οπότε θα πρέπει να δούμε αυτή την έννοια των προεθνικών ομάδων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Νομίζω ότι κυρίως είναι για τα ΑΜΕΑ αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι, αναφέρεται γενικά. Είναι στην πρώτη πρόταση της παραγράφου 3. Για τα ΑΜΕΑ είναι το Champions' League. Εκεί πέρα δεν έχουμε κάποια αντίρρηση. Είναι στο άρθρο 11, στην παράγραφο 3 όπως ξεκινάει το 23, δηλαδή εκεί που λέει: «Η παράγραφος 23 του άρθρου 34...» κ.λπ. λέει: «...στους εν ενεργεία αθλητές και αθλήτριες μέλη των εθνικών ομάδων» και προστίθεται «ή προεθνικών ομάδων».

Επίσης, ήρθε μία τροπολογία σχετικά με τον ΟΔΙΕ και το προσωπικό στον ΟΔΙΕ και το δεύτερο εδάφιο αναφέρεται σε απόδοχο αλόγων. Προβλέπει να θεωρούνται ερασιτέχνες όχι όσοι έχουν ως τρία άλογα, όπως ήταν πριν, αλλά να πάει τώρα στα πέντε άλογα.

Τώρα, δεν έχω εγώ σχέση με τον ιππόδρομο, για να ξέρω πώς προέκυψε αυτή η τροπολογία και τι ακριβώς σημαίνει. Δεν ξέρω πώς παρείσφρησε μέσα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τη βία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τροπολογία είναι. Αντιμετωπίζουμε ένα έκτακτο πρόβλημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Είναι έκτακτο να πάμε από τα τρία άλογα στα πέντε για φορολογικούς λόγους;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, υπάρχει θέμα. Θα σας το εξηγήσω μετά. Θα έρθει και η κ. Βαλαβάνη να σας το εξηγήσει. Πάντως υπάρχει μεγάλο πρόβλημα με τους ιδιοκτήτες αλόγων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Φορολογούνται πολύ. Εντάξει.

Να πάω λίγο και στο άρθρο 5 σχετικά με τους δικαστές. Ενώ στην αρχική έκθεση είχαμε «μετά από πέντε μήνες», τώρα έγινε στην τελευταία του version «μετά από τέσσερις μήνες». Μιλώ για το άρθρο 5, σχετικά με τους τακτικούς δικαστές.

Στην πρώτη πρόταση...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή πέρασε ένας μήνας, υπάρχουν κάποια στοιχεία...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Γι' αυτό το λέω. Άρα, δεν υπάρχει θέμα σε αυτό.

Το θέμα, από ό,τι καταλαβαίνω, με την UEFA είναι στο άρθρο 15 σχετικά με το αυτοδιοίκητο. Έτσι όπως είναι διατυπωμένο στην ελληνική του έκδοση νομίζω ότι καταλαβαίνω ποιο είναι το πρόβλημα και πού ουσιαστικά εντοπίζεται, γιατί λέει «λαμβάνομένου υπόψη πως η ΕΠΟ διαχειρίζεται τις εσωτερικές τις υποθέσεις ανεξάρτητα κ.λπ.». Αυτό μπορεί να προκαλέσει ερμη-

νείες, γιατί το «εσωτερικές υποθέσεις», το «internal affairs», όπως λέμε, ουσιαστικά αναφέρεται σε όλους τους οργανισμούς στο προσωπικό τους, δηλαδή είναι σα να λέμε ότι η ΕΠΟ θα μπορεί να αναλάβει μόνη της τις εσωτερικές της υποθέσεις, τις υποθέσεις του προσωπικού της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ**)

Άρα, πιστεύω ότι αυτή είναι η παρερμηνεία που γίνεται και γι' αυτό ουσιαστικά υπάρχει και η αντίδραση από την UEFA. Αν πούμε αντί για «τις εσωτερικές υποθέσεις», «τις υποθέσεις της», νομίζω ότι μετά δε θα υπάρχει πρόβλημα ή αν το διευκρινίσετε κατά κάποιον τρόπο και εσείς στο κείμενο αυτό.

Αυτά είχα να πω σε γενικές γραμμές.

Είμαστε αρνητικοί –θα το επαναλάβω– στο άρθρο 1. Νομίζουμε ότι τα υπόλοιπα άρθρα είναι σε θετική κατεύθυνση, εκτός, βέβαια, από τα δύο άρθρα, το άρθρο 13 και το άρθρο 14, που αφορούν την παιδεία, δηλαδή την κατάσταση της Τράπεζας Θεμάτων, τον γενικό μέσο όρο 9,5 για βαθμό προαγωγής, καθώς και τον τρόπο αναπλήρωσης των ωρών, χωρίς να προβλέπεται παράταση του σχολικού έτους.

Στο άρθρο 5 φαίνεται ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

Στο άρθρο 15 νομίζω ότι αν φύγει αυτό το «internal affairs», δηλαδή το «εσωτερικές υποθέσεις», το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία και μπορεί να παρερμηνευθεί, δε θα υπάρχει πρόβλημα.

Αυτά είχα να σας πω. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή ακριβώς το ανέφερε ο κ. Μαυρωτάς, θέλω να πω ότι ούτε κατά διάνοια δεν περνάει από το μυαλό μας πως αυτό που λέμε «εσωτερικές υποθέσεις» –και το εξηγήσαμε και έγινε δεκτό– έχει να κάνει με το προσωπικό. Έχει να κάνει με τις δικές της υποθέσεις. Το διευκρινίζω και στη Βουλή, για να μην υπάρχει καμμία παρερμηνεία.

Μάλιστα, σας λέω ότι στη συζήτηση την οποία κάναμε διατυπώσαμε την άποψη ότι δεν είναι δόκιμο σε ένα νομοθέτημα να αναφέρεται αυτό το «δικές της υποθέσεις» ή «τις υποθέσεις της» κ.λπ.. Είναι δόκιμο να αναφέρεται το «εσωτερικές υποθέσεις». Ενωσιολογικά, όμως και νομικά δεν έχει καμμία απολύτως διαφορά. Αναφερόμαστε στις υποθέσεις ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, σε τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Επειδή κάποιοι το συνδέουν με ενδεχόμενη πρόθεση της Κυβέρνησης να επέμβει στον εκλογικό νόμο και στα θέματα διαίτησας, δηλώνουμε ότι αυτά τα ζητήματα είναι καθαρά ζητήματα αυτοδιοίκησης και αν δεν υπάρχει μια προσυνηννόηση και συμφωνία, κανένας δεν μπορεί να προχωρήσει. Το διευκρινίζουμε, για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι αυτό που συμφωνήσαμε είναι αυτό που περιλάβαμε και εμείς στο τελικό κείμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Θέλετε, κύριε Μαυρωτά, ένα λεπτό ακόμα για να αντιλέξετε σε κάτι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, παρακαλώ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Κοντονή, οι διευκρινίσεις σας είναι πολύ καλές. Νομίζω ότι αν το «εσωτερικές υποθέσεις» το δούμε σε ορολογία διαφόρων οργανισμών, μπορεί να σημαίνει και άλλα πράγματα και μπορεί να παρερμηνευθεί. Εσείς, πολύ σωστά το εξηγήσατε τώρα. Όμως, αν είναι αποτυπωμένο και στο χαρτί, νομίζω ότι δεν θα υπάρχει μετά κανένα πρόβλημα και θα λυθούν όλα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Μαυρωτά, σας λέω ειλικρινώς ότι αν

θέλουν οι διεθνείς ομοσπονδίες να κρατήσουν την αγγλική ορολογία, εμείς δεν έχουμε κάποιο πρόβλημα. Όμως, ορισμένες φορές αντιλαμβάνεστε και εσείς ότι στη μετάφραση μπορεί να υπάρχει και μία απόκλιση. Αυτό τους εξηγήσαμε και δεν ακούσαμε κανένα αντίλογο. Αυτό είναι το πολύ ενδιαφέρον, για να μην πω κάποια άλλη λέξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ωραία, λύθηκε το θέμα.

Ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Ιωάννης Γκιόκας έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν προχωρήσω στην τοποθέτησή μας για τα άρθρα, ήθελα να κάνω ένα σχόλιο γι' αυτό που ακούστηκε πολλές φορές σήμερα και όλες τις προηγούμενες μέρες και από στελέχη της Κυβέρνησης –όχι από τον κύριο Υπουργό– αλλά και από Βουλευτές άλλων κομμάτων, σε σχέση με το τι γίνεται στις άλλες χώρες και με το ποια είναι η σχέση των άλλων χωρών με την Ελλάδα.

Το ερώτημα που καλοπροαίρετα τέθηκε –και ενδεχομένως, το θέτει και κόσμος– είναι στο θέμα του ποδοσφαίρου, των γηπέδων, γιατί να μην είμαστε σαν τις άλλες χώρες, δηλαδή σαν την Ισπανία, τη Γαλλία, την Αγγλία κλπ.

Κατά τη γνώμη μας, όλοι όσοι θέτουν αυτό το ερώτημα έχουν άγνοια και για τα γήπεδα και για το τι γίνεται στο εξωτερικό. Να θυμίσω ότι μόλις πριν από μια εβδομάδα, σε αγώνα του ιταλικού πρωταθλήματος μεταξύ της Τορίνο και της Γιουβέντους –όχι δηλαδή σε κανένα περιφερειακό αγώνα, αλλά του πρώτου πρωταθλήματος της χώρας– υπήρξε αυτοσχέδια βόμβα, που έσκασε στην εξέδρα φιλάθλων της Τορίνο, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν έντεκα φιλάθλοι. Πριν από λίγο καιρό, δολοφονήθηκε έξω από το γήπεδο οπαδός της Νάπολι. Το ίδιο και στην Ισπανία.

Στημένα παιχνίδια και υποθέσεις στημένων παιχνιδιών υπάρχουν σε όλες τις χώρες, ανεξαιρέτως. Το μόνο που, ενδεχομένως, έχουν καταφέρει οι υπόλοιπες χώρες, είναι να μεταθέσουν τη βία από τα γήπεδα στις πλατείες, στις παμπ, στις γειτονιές κ.λπ.. Αυτό, όμως, είναι το ζήτημα; Δηλαδή, να φύγει η βία από το γήπεδο και ας πάει δύο τετράγωνα πιο κάτω; Όσοι το πιστεύουν αυτό είναι μια τεράστια υποκρισία και δεν έχει καμμία σχέση με την καταπολέμηση της βίας.

Αρκετά, λοιπόν, με αυτήν την ειδυλλιακή εικόνα, η οποία περιγράφεται για την κατάσταση που υπάρχει στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και στον επαγγελματικό αθλητισμό άλλων χωρών. Δεν είναι έτσι. Αυτό δεν το λέμε, για να πούμε ότι αφού γίνονται όλα αυτά και στις υπόλοιπες χώρες, ας γίνονται και στη δική μας. Το λέμε για να κατανοήσουμε τις βαθύτερες αιτίες που προκαλούν τέτοια φαινόμενα βίας στημένων αγώνων στην Ελλάδα, αλλά και σε όλες τις υπόλοιπες χώρες.

Υπάρχει, επίσης, ένα συναφές ερώτημα με αυτό το οποίο λέει: Δεν καταλαβαίνουν οι Έλληνες επιχειρηματίες ότι είναι και προς το δικό τους συμφέρον να υπάρχει ένα υγιές προϊόν στα ελληνικά γήπεδα; Είναι τόσο στενοκοφάλοι; Δεν τους νοιάζει, δεν τους ενδιαφέρει. Διότι, στην Ελλάδα είναι τόσο μικρή η αγορά, που τα μεγάλα κέρδη έρχονται κυρίως από την παραοικονομία του ποδοσφαίρου, από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, από τις διοργανώσεις της UEFA, από το στοίχημα, το ξέπλυμα, τα στημένα, παρά από το αν θα γεμίζουν ή όχι τα γήπεδα. Δεν σας έκανε εντύπωση το γεγονός ότι υπήρχε πολύ μεγάλη αντίδραση στο θέμα του ηλεκτρονικού εισιτηρίου και προτίμησαν να παίξουν σε άδεια γήπεδα από το να τοποθετήσουν το ηλεκτρονικό εισιτήριο; Δεν τους νοιάζει, δεν τους ενδιαφέρει.

Η καπιταλιστική αγορά –να το πούμε έτσι, με την ξύλινη γλώσσα που χρησιμοποιούμε, η οποία όμως είναι πραγματικότητα– στην Ελλάδα, στο ποδόσφαιρο είναι τόσο μικρή, που τα βασικά κέρδη έρχονται από άλλες πηγές και γι' αυτό τον λόγο υπάρχουν όλα αυτά τα φαινόμενα. Να γιατί λέμε και επιμένουμε ότι πρέπει το κακό πρόβλημα να ξεριζωθεί από τη ρίζα του –που έχει ονοματεπώνυμο και είναι η επιχειρηματική δράση στο χώρο του αθλητισμού– και όχι βέβαια με μέτρα, τα οποία είναι μπαλώματα ή εν πάση περιπτώσει, προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τα συμπτώματα και όχι να θεραπεύσουν την αρρώστια.

Γι' αυτό εμείς, για άλλη μια φορά, θέλουμε να καλέσουμε τους φιλάθλους, όσους πραγματικά έχουν αγανακτήσει με μια κατά-

σταση που υπάρχει στο ελληνικό ποδόσφαιρο και έχουν γυρίσει την πλάτη, να σκεφτούν πέρα και έξω από τα όρια που τους έχουν πείσει ότι πρέπει να υπάρχουν. Έξω από αυτό το πλαίσιο ότι ποδόσφαιρο σημαίνει επενδυτής, επιχειρηματίας, μεγαλομέτοχος, μεγαλοπαράγοντας. Όχι. Μπορεί να υπάρχει ποιοτικό ποδόσφαιρο, με θέαμα και χωρίς όλους αυτούς. Αυτή είναι η δική μας γνώμη.

Σε σχέση με τα άρθρα του νομοσχεδίου, το άρθρο 1 το ψηφίζουμε, παρά τις παρατηρήσεις που έχουμε, διευκρινίζοντας, βέβαια, ότι η είσπραξη των προστίμων -που σωστά πηγαίνουν στον ερασιτεχνικό αθλητισμό- δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση να οδηγήσει σε μείωση της τακτικής επιχορήγησης, που πρέπει να λαμβάνουν οι ομοσπονδίες στο χώρο του αθλητισμού.

Διότι υπάρχει μία πραγματικότητα τα τελευταία χρόνια διαρκούς μείωσης των κονδυλίων που κατευθύνονται στις αθλητικές ομοσπονδίες και εγκαταστάσεις κ.ο.κ..

Επίσης και στο άρθρο 2 συμφωνούμε.

Σε σχέση με το άρθρο 3, είναι αυτό που είπαμε και στην επιτροπή. Ναι, μεν, το Υπουργείο προσπαθεί όσον αφορά τη δραστηριότητα ορισμένων συνδέσμων οπαδών -όχι όλων- να αντιστοιχήσει αυτή τη δραστηριότητα με τους πραγματικούς υπεύθυνους αυτής της δραστηριότητας που βρίσκονται στις διοικήσεις των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, όμως, καταλήγει σε ένα αποτέλεσμα που είναι, οι οποίες λέςσες φιλάθλων να έχουν μόνο την έγκριση των διοικήσεων των ΠΑΕ. Δηλαδή, μία λέσχη, η οποία δεν είναι αρεστή -να το πω έτσι- στην εκάστοτε διοίκηση της εκάστοτε ΠΑΕ ή ΚΑΕ να μην μπορεί να τύχει έγκρισης και ουσιαστικά να οδηγούμαστε σε ιδιωτικούς στρατούς, ενώ αυτό υποτίθεται ότι πρέπει να καταπολεμηθεί.

Στο άρθρο 4 συμφωνούμε με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις. Δεν συμφωνούμε και δεν πειστήκαμε και από τη συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή με τη ρύθμιση που αφορά την κατ' οίκον διαμονή ενός -εν πάση περιπτώσει- κατηγορούμενου για τον οποίο υπάρχει αναστολή εκτέλεσης ποινής, τα Σαββατοκύριακα στο σπίτι.

Κατά τη γνώμη μας, αυτό είναι ανεφάρμοστο. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί αυτή η διάταξη, πέρα από το γεγονός ότι δημιουργούνται κι άλλου είδους προβλήματα.

Ένας, δηλαδή, ο οποίος έχει κατηγορηθεί και για τον οποίο υπάρχει αναστολή εκτέλεσης της ποινής και ο οποίος τυχαίνει να δουλεύει τα Σαββατοκύριακα, με βάση αυτό θα μένει σπίτι του και δεν θα μπορεί ούτε στη δουλειά του να πάει; Κατά τη γνώμη μας, η συγκεκριμένη διάταξη είναι ανεφάρμοστη και πέρα από κάθε λογική.

Στο επίμαχο άρθρο 5, παραμένει η δική μας θέση ότι πρέπει το σχέδιο νόμου να παραμείνει στην αρχική διατύπωση, που υπήρχε στο κείμενο όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και όχι με τις αλλαγές που έρχονται. Δηλαδή, τακτικοί δικαστές που θα προκύπτουν με κλήρωση είναι το πιο ασφαλές και το πιο αντικειμενικό μέτρο και όχι μέθοδοι -ακόμη και με λίστες- που όμως την επιλογή και τον ορισμό θα τον κάνει η ΕΠΟ ή ο οποιοσδήποτε.

Τα άρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11 τα ψηφίζουμε.

Όσον αφορά το άρθρο 12, είναι το άρθρο, κύριε Υπουργέ, που αφορά τους προπονητές. Εδώ, βέβαια, το βασικό πρόβλημα -και για τον λόγο αυτό δεν το ψηφίζουμε αυτό το άρθρο- είναι ότι υπάρχει ένα χάος και μία ανεξέλεγκτη κατάσταση, όσον αφορά το ποιος έχει δικαίωμα να γίνει προπονητής. Αντικαθιστά ένα πρόσωπο. Ποιο είναι όμως το βασικό πλαίσιο;

Υπάρχει μία ανεξέλεγκτη κατάσταση. Εδώ υπάρχουν σχολές που δεν πληρούν προδιαγραφές...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είναι το άρθρο 12.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Δεν είναι το 12;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ποιο είναι; Το άρθρο 12 δεν αφορά το Διευθυντή της Διεύθυνσης Επαγγελματικού Αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας; Δεν αναφέρεται αυτό στους προπονητές;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, αναφέρομαι στο συγκεκριμένο άρθρο. Μπορεί να κάνω λάθος στην αρίθμηση. Αναφέρομαι, όμως, στο συγκεκριμένο άρθρο.

Υπάρχει μία ανεξέλεγκτη κατάσταση όσον αφορά τους προπονητές. Εδώ, θα ήθελα να κάνω και μία σύνδεση, κύριε Υπουργέ, με το άρθρο 15.

Σκεφθείτε το ενδεχόμενο αύριο, μεθαύριο να θελήσετε να κάνετε μία παρέμβαση στο να μπουν κριτήρια για το ποιος μπορεί να γίνει ή όχι προπονητής ποδοσφαίρου και να μην υπάρχει αυτή η ανεξέλεγκτη κατάσταση.

Με βάση το άρθρο 15, ακόμη και στην εκδοχή για τις εσωτερικές υποθέσεις -θα πω παρακάτω, ποια είναι η θέση μας- με βάση τη διατύπωση, θα βρίσκετε εμπόδια. Θα σου λέει η UEFA «αυτό είναι εσωτερική μου υπόθεση»...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): ...όταν ισχύει η αυτονομία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Θα το δούμε. Μακάρι να έχετε δίκιο. Λέω, όμως ότι θα επικαλεστούν και σε αυτήν την περίπτωση, σε μία ενδεχόμενη ρύθμιση, το ζήτημα αυτό των εσωτερικών υποθέσεων, για το οποίο εμείς λέμε το εξής: Εδώ, επιμένουμε ότι πρέπει να μείνει η αρχική διατύπωση.

Όμως, επειδή δεν θέλουμε, σε καμιά περίπτωση, να δώσουμε άλλοθι για να παραμείνει το σημερινό απαράδεκτο καθεστώς και επειδή όντως, έστω με αυτήν τη διάταξη είναι κάπως καλύτερο, παρά τους κινδύνους που υπάρχουν, εμείς θα το ψηφίσουμε, με την προϋπόθεση ότι θα μείνει μέχρι εδώ και δεν θα υπάρξει οποιαδήποτε άλλη τροποποίηση στο άρθρο 15. Με βαριά καρδιά θα το ψηφίσουμε και με κριτική. Θεωρούμε ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα, αλλά εν πάση περιπτώσει, επειδή δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε άλλοθι και επειδή από ό,τι φαίνεται υπάρχει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα με κάποιους που δεν το ψηφίζουν, να παραμείνουμε στο σημερινό καθεστώς, εμείς δηλώνουμε ότι θα το ψηφίσουμε.

Σε σχέση με τις τροπολογίες, θα ήθελα να πω δυο κουβέντες και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι ευτύχημα που είναι εδώ η κ. Βαλαβάνη. Αναφέρομαι στην τροπολογία για τον οργανισμό διεξαγωγής ιπποδρομιών Ελλάδος. Εμείς καταθέσαμε τροπολογία για το θέμα, κατά τη γνώμη μας πιο πλήρη από αυτήν που έρχεται όσον αφορά το εξής: Η τροπολογία 110/7 του Υπουργείου εξασφαλίζει ένα μέρος των εργαζομένων. Εξασφαλίζει μόνο εκείνους τους εργαζόμενους, που είναι με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου και όχι εκείνους που έκαναν την ίδια δουλειά με τους συναδέλφους τους, που απασχολούνταν σε αυτόν τον οργανισμό και είναι με συμβάσεις εργασίας μιας ημέρας, οι οποίοι προσλαμβάνονταν το πρωί και απολύονταν το βράδυ, με βάση έναν χουντικής κοπής νόμο. Είναι ο ν.598/1968.

Η δικιά μας τροπολογία επομένως ξεκαθαρίζει ότι στην ευνοϊκή ρύθμιση εντάσσονται όλοι οι εργαζόμενοι, χωρίς αποκλεισμούς και εξαιρέσεις, και οι εργαζόμενοι που είναι με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, αλλά και εκείνοι οι εργαζόμενοι που είναι με σύμβαση μιας ημέρας και ζουν αυτήν την θάλα ομηρία. Πολλοί από αυτούς είναι άνω των πενήντα ετών και είναι ζήτημα εάν θα μπορούσαν να ξαναβρούν δουλειά.

Από αυτήν την άποψη, ζητάμε από την Κυβέρνηση να κάνει δεκτή τη δική μας τροπολογία. Είναι πιο πλήρης και στο θέμα των εργαζομένων, αλλά και στο ζήτημα του χρονικού προσδιορισμού της μετάταξης, μέσα σε δέκα μέρες από τη ψήφιση του νομοσχεδίου. Σε σχέση με τις υπόλοιπες τροπολογίες, συμφωνούμε και με αυτή που αφορά τους φωτορεπόρτερ και με την άλλη για τους αθλητές.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, επειδή αναφερθήκατε στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, με αφορμή το άλλο θέμα της διαπραγμάτευσης. Μην τους παίρνετε και πάνω σας τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν τους παίρνουμε. Ίσα-ίσα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Μην τους παίρνετε, γιατί ευρωπαϊκοί θεσμοί είναι και η UEFA και βλέπετε τι αντιμετωπίζετε. Βλέπετε ποια είναι η μεθόδευση όλου αυτού του lobby, και είναι επεικώς αυτός ο χαρακτηρισμός: Ακόμα και ορισμένα μέτρα, που είναι αναγκαία, να τα εμποδίσουν ή να τα καθυστερήσουν ή

να τα ακυρώσουν.

Μην τους παίρνετε πάνω σας τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μην το λέτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Τους πήρατε με την τοποθέτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Γκιόκα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ανακοινώσω τις τροπολογίες, που γίνονται δεκτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Βεβαίως.

Προτού σας δώσω τον λόγο, κύριε Υπουργέ, να πω ότι το εργασιακό θέμα που έθεσε ο κ. Γκιόκας είναι χρονίζον και πρέπει να το δείτε με ευαισθησία, όπως είναι και το θέμα που έθεσαν σε μένα, τον κ. Χαϊκάλη και τον κ. Δένδια που είμαστε στην ίδια περιφέρεια.

Ας το ακούσει η κ. Βαλαβάνη. Από αυτούς που μεταφέρονται, δέκα ή έντεκα, κυρία Υπουργέ, είναι προ συντάξεως και θα παρακαλούσα αντί να μεταφερθούν και να ταλαιπωρούνται, να παραμείνουν στον εκκαθαριστή, διότι σε μερικούς μήνες αυτοί που σας είπαμε συνταξιοδοτούνται. Ας το δείτε το θέμα αυτό.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, γίνεται δεκτή η τροπολογία με αύξοντα αριθμό 5. Η πρώτη, η δεύτερη, η τρίτη και η τέταρτη έχουν αποσυρθεί ως εκπρόθεσμες. Αυτή είναι υπουργική τροπολογία.

Από τις βουλευτικές τροπολογίες γίνονται δεκτές η πρώτη και η δεύτερη. Η τρίτη νομίζω, κύριε Γκιόκα, σε μεγάλο βαθμό καλύπτεται από την υπουργική τροπολογία. Υπάρχει αυτό το ζήτημα και θα σας εξηγήσει και η κ. Βαλαβάνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ, δεν καλύπτεται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η υπουργική τροπολογία έρχεται να λύσει ένα ζήτημα αναγνώρισης της σύμβασης αορίστου χρόνου μέσω ΑΣΕΠ ή με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να τα δώσετε να τα δουν οι Βουλευτές, για να κάνουν έναν προγραμματισμό.

Κύριε Κουκοδήμο, θα καταθέσετε αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία στα άρθρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Αν καταθέσετε, θα διακόψουμε στις 23.00'. Το Σώμα δεν αντέχει δεύτερη μεταμεσονύχτια συνεδρίαση.

Θα διακόψουμε κατά τις 23.00' και μετά τις 12.00' αύριο θα ψηφίσουμε στο σύνολο το χθεσινό νομοσχέδιο. Θα συνεχίσουμε με τους Βουλευτές που θα μείνουν, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και θα κάνουμε την ονομαστική ψηφοφορία. Συνεπώς, εισηγούμαι να πάμε μέχρι τις 23.00' με τους Βουλευτές. Εντάξει, κύριε Κουκοδήμο;

Να συνεννοηθείτε, κύριε Πετράκο. Και οι άλλες Κοινοβουλευτικές Ομάδες επίσης. Κυρία Χριστοφιλοπούλου, κύριε Γκιόκα, εσείς τι λέτε; Αύριο, όσοι μείνουν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εννοείτε μετά τον αυριανό κοινοβουλευτικό έλεγχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Μετά τις 12.00' σε κάθε περίπτωση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχει κοινοβουλευτικό έλεγχο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ναι, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

Και εσείς, συνάδελφοι, της Χρυσής Αυγής να μας πείτε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μιλήσατε για ονομαστική ψηφοφορία. Υπάρχει αίτημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ήδη κατετέθη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν το ήξερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ναι, κύριε Υπουργέ. Κατέθεσε ήδη ο κ. Κουκοδήμος. Γι' αυτό το έθεσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Πειραματικό Σχολείο Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Σας καλωσορίζουμε. Να έχετε υγεία και καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Παύλος Χαϊκάλης, ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς σίγουρα δεν μπορεί να διαφωνήσει με τις πρωτοβουλίες, οι οποίες χρειάζονται και πρέπει να ληφθούν στον τομέα της επιβολής προστίμων και κυρώσεων, όπως περιγράφονται στο πρώτο άρθρο του παρόντος νομοσχεδίου.

Θα διαφωνήσω, βέβαια, με τον προλαλήσαντα ομιλητή του ΚΚΕ για τα χρήματα που θα πρέπει να πηγαίνουν στις ομοσπονδίες. Γιατί στις ομοσπονδίες; Γιατί θα πρέπει να πηγαίνουν στις ομοσπονδίες και όχι σε αθλητικές εγκαταστάσεις; Γιατί θα πρέπει να πηγαίνουν στις ομοσπονδίες ανεξέλεγκτα; Θα συμφωνούσα να πάνε σε ομοσπονδίες, εφόσον αυτές οι ομοσπονδίες παρουσίαζαν ένα έργο, κάποια events τέλος πάντων, τα οποία θα αναδεικνυαν τον τρόπο αξιοποίησης των χρημάτων, που παίρνουν και τα οποία πηγαίνουν σε κάποιο συγκεκριμένο σκοπό. Αυτό όμως, δυστυχώς, δεν γίνεται. Και αυτό θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη από την πολιτεία.

Επίσης, θα πρέπει να δούμε το καθεστώς που διέπει την ηλεκτρονική εποπτεία αθλητικών εγκαταστάσεων -νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι- και την έκδοση ηλεκτρονικού εισιτηρίου που αναφέρεται στο άρθρο 2. Άλλωστε, οι σχετικοί νόμοι ήδη υπάρχουν, απλώς δεν εφαρμόζονται.

Θετική κρίνεται και η πρωτοβουλία απαγόρευσης διάθεσης εισιτηρίων σε λέσχες που λειτουργούν παράνομα. Πρόκειται για ένα μέτρο το οποίο θα επικουρήσει την όλη διαδικασία ελέγχου των ατόμων, που παρακολουθούν τους αγώνες και καθιστά τη δουλειά των αστυνομικών αρχών ευκολότερη, σε περίπτωση που χρειαστεί να βρουν άμεσα τους όποιους εμπλεκόμενους σε άνομες ενέργειες.

Ξεκαθαρίζοντας, λοιπόν, το νομικό πλαίσιο και επιδεικνύοντας μηδενική ανοχή ανοίγουμε το δρόμο για ένα δίκαιο και διαφανές σύστημα, που εξασφαλίζει την κατά το δυνατόν ομαλή διεξαγωγή των αθλητικών εκδηλώσεων, εφαρμόζοντας συγχρόνως ασφαλιστικές δικλίδες που είναι προς το συμφέρον των φιλάθλων αλλά και των σωματείων.

Τα προαναφερθέντα μέτρα εντάσσονται σε ένα γενικότερο πλαίσιο προληπτικής στρατηγικής φαινομένων βίας, κάτι που απουσιάζει μέχρι και σήμερα από τον τομέα του αθλητισμού.

Μπορούμε όμως, να πάμε και πιο πέρα, με τρόπους που θα δίνουν για παράδειγμα την αρμοδιότητα σε αστυνομικούς να επιβλέπουν τον τεχνικό εξοπλισμό παρακολούθησης -τις κάμερες δηλαδή- στα γήπεδα, ώστε να μπορούν προκαταβολικά να επέμβουν προλαμβάνοντας καταστάσεις.

Θετικές κρίνονται οι διατάξεις του άρθρου 4, που αφορούν την αυστηροποίηση των ποινών για ιδιαίτερης επικινδυνότητας αδικήματα, που πιστεύω ότι θα λειτουργήσουν αποτρεπτικά για όσους σκέφτονται να δημιουργήσουν προβλήματα κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων.

Όσον αφορά το θέμα της κόντρας μεταξύ Κυβέρνησης, UEFA και της FIFA, είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η ΕΠΟ δεν λειτουργεί έτσι όπως θα έπρεπε να λειτουργεί.

Απόδειξη γι' αυτό είναι πως, παρ' ότι τα προβλήματα είναι διαχρονικά, δυστυχώς, παραμένουν άλυτα για πάρα πολλά χρόνια. Η ουσία, όμως, είναι ότι το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπιστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε το ελληνικό ποδόσφαιρο να μην βρεθεί σε πλήρη απομόνωση, κάτι που, όχι μόνο δεν θα λύσει τα θέματα βίας και διαφθοράς, αλλά αντιθέτως, μάλλον, θα τα μεγεθύνει.

Συνεχίζοντας, θετική κρίνεται και η διάταξη για τον έλεγχο της περιοριστικής κατάστασης των διατητών, που αναφέρεται στο άρθρο 6 του παρόντος. Αν και είναι πιθανόν να μην συνεισφέρει

τα μέγιστα, εφόσον υπάρχουν αρκετοί τρόποι για να ξεπεραστεί ο σκόπελος του ελέγχου από τους επιτήδειους. Πιστεύω, όμως, ότι το συγκεκριμένο άρθρο θα αποτελέσει έναν ισχυρό μοχλό ανάκτησης της ιδιοαξιοπιστίας της διαιτησίας που -ας μην κρυβόμαστε- έχει πληγεί κι αποτελεί δεξαμενή παραπόνων και καταγγελιών ανά τακτά χρονικά διαστήματα τα τελευταία χρόνια και αποτελεί για μένα ίσως και το μεγαλύτερο πρόβλημα στη μεγάλη αδικία, η οποία επικρατούσε στα γήπεδα και που ουσιαστικά εξάπτει την μίση των φιλάθλων εναντίον όλων των παραγόντων και συναθλητών και αθλητών και φιλάθλων.

Σχετικά με τις διατάξεις για την αποτροπή του στοιχηματισμού: Σίγουρα κινείται σε θετική κατεύθυνση, αν και θα πρέπει άμεσα να αναπτυχθεί ένα πληρέστερο πλέγμα μέτρων και συστημάτων ελέγχου, εφόσον είναι σπάνιο να υπάρχουν εκθέσεις σχετικά με τους υπόπτους χειραγώγησης σε αγώνες, πριν τη διεξαγωγή μιας αθλητικής εκδήλωσης.

Ιδιαίτερα σημαντική πρωτοβουλία εκ μέρους της Κυβέρνησης αποτελεί και η αναβάθμιση του ήδη σημαντικού ρόλου της ΔΕΑΒ που επιτυγχάνεται μέσα από τις διατάξεις του άρθρου 8, όπως είναι και οι διατάξεις του άρθρου 9 που στοχεύουν στην αποδοτικότερη λειτουργία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Επίσης, ένα από τα μείζονα θέματα αξιοκρατίας, που προσπαθεί να επιλύσει το παρόν νομοσχέδιο, είναι στο άρθρο 11 η θέσπιση υποχρέωσης για προσκόμιση ενώπιον της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού σχετικής βεβαίωσης εξόφλησης ή διακανονισμού οφειλής, προκειμένου να επιτυγχάνεται η τακτοποίηση των οφειλομένων και να χορηγείται πιστοποιητικό συμμετοχής στο αντίστοιχο πρωτάθλημα.

Κλείνοντας, είμαστε υπέρ των άρθρων 12, 13 και 14, αν και διατηρούμε επιφυλάξεις, τις οποίες αναφέραμε ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, στην επιτροπή αναφορικά με τις καταλήψεις, την απώλεια διδακτικών ωρών και την αναπλήρωση αυτών.

Όσον αφορά το άρθρο 15, αποτελεί την πεμπουσία του εν λόγω νομοσχεδίου, αφού διατηρεί μεν το αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ, τονίζοντας όμως την αναγκαιότητα εναρμονισμού των αποφάσεων, με τις ισχύουσες προβλέψεις που διέπονται από το Σύνταγμα, την κείμενη νομοθεσία και τους κανονισμούς της Παγκόσμιας κι Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου. Αλλά... Υπάρχει αυτό το «αλλά».

Εδώ φτάνουμε σε κομβικό σημείο, κύριε Υπουργέ. Α, δεν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός. Εντάξει, ανθρώπινο είναι.

Όπως ανέφερα στην αρχική εισήγηση, πρόκειται για ένα θετικό νομοσχέδιο, του οποίου τα άρθρα στηρίζουμε. Αναμένουμε και το επόμενο νομοσχέδιο από τον Υπουργό που θα δώσει έμφαση στην εφαρμογή δέσμης μέτρων, που θα έχουν ως κύριο στόχο -εκτός από την προσθήκη επιπλέον δικλίδων ασφαλείας, που θα αντιμετωπίζουν τα φαινόμενα βίας και γενικότερης απαξίας των αθλητικών γεγονότων κι εκδηλώσεων- την αποτροπή του παράνομου στοιχηματισμού κι εν γένει την παραδειγματική τιμωρία των εμπλεκόμενων σε τέτοιου είδους παράνομες και καταδικαστικές ενέργειες.

Όλα αυτά τα προανέφερα, για να εξηγήσω ότι είναι ένα θετικό νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο σαφέστατα μπορεί να τύχει -και τυγχάνει- της αποδοχής της πλειοψηφίας των περισσότερων. Μπορεί να υπάρχουν πολλές επιφυλάξεις, αλλά καταλαβαίνω ότι είναι σε μία θετική κατεύθυνση.

Θα ήθελα, όμως, να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό, σχετικά με τα θέματα διαφώνιας που έχουμε ως κυβερνητικοί εταίροι και τα οποία για μας είναι πολύ σημαντικά. Αποδέχομαι και είναι υποχρέωση του οποιοδήποτε Έλληνα Βουλευτή, σε οποιοδήποτε κόμμα κι αν ανήκει, να ασπαστεί και να υποχρεωθεί να ασπαστεί τη βεβαίωση του Υπουργού, ότι δηλαδή έχει γίνει συμφωνία και ότι η συμφωνία που έχει επιτευχθεί με τις άλλες πλευρές -με τις διεθνείς οργανώσεις, με την UEFA και τη FIFA- τυγχάνει πλήρους κατανόησης όλων των πλευρών και ότι έχουν δικαιωθεί μέσα από αυτή τη συμφωνία οι θέσεις και οι απόψεις τους και ότι έχει γίνει ένας συμβιβασμός.

Κύριε Υπουργέ, βεβαίως, δεχόμαστε αυτήν τη δική σας άποψη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν λέτε τώρα άλλα, αυτό είναι άλλο θέμα.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Εδώ είναι το θέμα τώρα.

Εγώ σας είπα, είμαι ένας Έλληνας Βουλευτής -εξαστέ ότι είμαστε κυβερνητικοί εταίροι- στο Κοινοβούλιο και λαμβάνω μια επιστολή, η οποία λέει ότι ενώ έχουμε συμφωνήσει όλα όπως έγιναν στην επιστολή στις 2 Μαΐου, μαθαίνουμε εκπληκτοί...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Μη διακόπτετε. Ο αγορητής συνεχίζει.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: ...μερικές αλλαγές να έχουν υποβληθεί σήμερα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Στην επιστολή που έχουμε, επίσης, από τις 2 του Μαΐου και που συντάχθηκε από εσάς και έγινε δεκτή από την UEFA υπάρχουν σήμερα αρκετές διαφοροποιήσεις. Έρχεται το μήνυμα που λέει: «Οποιαδήποτε διαφοροποίηση από τις κοινές προτάσεις της FIFA και της UEFA, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι παραβιάζει την αρχή, σύμφωνα με την οποία όλα τα μέλη, ομοσπονδίες της FIFA και της UEFA πρέπει να ρυθμίζουν τις υποθέσεις σας, ανεξάρτητα και χωρίς την επιρροή τρίτων».

Έρχομαι αυτήν τη στιγμή και σας λέω ότι το «Grexit» του ποδοσφαίρου είναι οφθαλμοφανές. Και να σας πω και κάτι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Το νομοσχέδιο..

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Γιακουμάτο.

Δεν με αφορά αν θα βγουν οι ομάδες μόνο, που με αφορά. Το να βγει η Εθνική Ελλάδος -και κάθε Εθνική Ελλάδος- σε όλα τα αθλήματα και να βρεθεί εκτός αγώνων είναι κάτι που δεν μπορώ να το ανεχθώ ως Έλληνα φίλαθλος, ως Έλληνα πολίτη και ως Έλληνα Βουλευτή.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Υπάρχει η Ζιμπάμπουε, δεν είμαστε μόνοι μας.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Εάν αυτό είναι το ομοίωμα σας, κύριε Γιακουμάτο...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εκτός αγώνων είναι η Ζιμπάμπουε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνεχίστε, κύριε Χαϊκάλη.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Τελοσπάντων.

Η ουσία είναι, λοιπόν, ότι εγώ αυτή τη στιγμή είμαι σε ένα μεγάλο δίλημμα, διότι όλες αυτές οι τροποποιήσεις και όλες αυτές οι συμφωνίες δεν αποτυπώνονται στο νομοσχέδιο, το οποίο έχουμε σήμερα στα χέρια μας. Γι' αυτό με μεγάλη θλίψη επιφύλασσομαστε στην αυριανή ονομαστική ψηφοφορία που θα γίνει για το τι θα κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Χαϊκάλη.

Τον λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου, ειδική αγορήτρια από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Μετά θα πάρει επ' ολίγον τον λόγο ο Υπουργός, κ. Κουράκης και ύστερα θα πάμε στον κατάλογο των Βουλευτών.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα-δύο γενικότερα σχόλια προτού μπω στα άρθρα.

Παρακολουθήσαμε λίγο πριν μια αντιπαράθεση μεταξύ του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Βρούση, και του Υπουργού, του κ. Κοντονή, η οποία αφορούσε τον ευρύτερο κίνδυνο, όχι τον κίνδυνο του «Grexit» του ελληνικού ποδοσφαίρου, αλλά έναν ευρύτερο κίνδυνο της παραμονής της χώρας στην Ευρώπη και την Ευρωζώνη.

Εδώ, από την πλευρά μας, θέλουμε να επισημάνουμε τα εξής: Μας είναι λίγο-πολύ αδιάφορη η αντιπαράθεση που αν πρόκειται για την πέμπτη αξιολόγηση ή αν πρόκειται για την αξιολόγηση της λίστας μεταρρυθμίσεων. Αυτό που έχει σημασία τώρα, είναι, επιτέλους να υπάρξει μια συμφωνία. Συμφωνία σημαίνει διαπραγμάτευση, σημαίνει αμοιβαίες υποχωρήσεις και των εταίρων και ημών, έντιμες υποχωρήσεις και δεν υπάρχει, κύριε Υπουργέ, καμμία κυβερνητική ελληνική η οποία να ήθελε να βάλει την κοινωνία απέναντι.

Το ζείτε τώρα εσείς. Ξεκίνησα των πρωτομιλία μου επί της αρχής λέγοντας ότι λυπάμαι που είστε επιμηθεύς και όχι προμηθεύς. Αν αυτήν τη στιγμή είμαστε υπό την απειλή ενός ενδεχόμενου «Grexit», το απεύχομαι. Ο κ. Κουκοδήμος την κατέθεσε την επιστολή της UEFA. Με λυπεί πάρα πολύ η τελευταία αυτή επιστολή. Εγώ πιστεύω σε ό,τι είπατε και πιστεύω και στις προθέσεις σας. Εσείς, όπως λέτε, μπορεί να μην πιστεύετε στις δικές μας, αλλά εμείς είμαστε λίγο διαφορετικοί. Δεν θέλουμε να πιστεύουμε ότι κανείς Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, τουλάχιστον του συνταγματικού δημοκρατικού τόξου, επιθυμεί τη μεταβολή των όρων που θα δυσχεράνουν είτε το ευρύτερο ζήτημα της χώρας της ίδιας και της ευρωπαϊκής της προοπτικής είτε το επιμέρους ζήτημα που συζητάμε τώρα, που είναι της διεθνούς και ευρωπαϊκής παρουσίας του ελληνικού αθλητισμού και όχι μόνο του ελληνικού ποδοσφαίρου, στα διεθνή φόρα.

Τούτων δοθέντων, κύριε Υπουργέ, εγώ θα σας καλέσω εκ νέου και θα σας παρακαλέσω να μας κάνετε σαφές εάν αυτή είναι η τελευταία σας λέξη ως προς τα επίμαχα άρθρα που έχει θέσει η UEFA και η FIFA.

Επί της ουσίας, εμείς έχουμε συμφωνήσει σε δύο πράγματα. Έχουμε συμφωνήσει στο ότι η διάταξη η οποία αφορά το άρθρο 15 και προδιαγράφει το αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ πρέπει να είναι σύμφωνη με το ελληνικό Σύνταγμα, αλλά και με τους κανονισμούς της UEFA και της FIFA. Αυτό έχουμε συμφωνήσει. Η δική σας αρχική φρασεολογία και η αποτύπωση στο νομοσχέδιο μάς βρήκε σύμφωνους και εκ των υστέρων υπήρξε το πρόβλημα από την UEFA.

Εγώ σας ερωτώ: Είστε διατεθειμένοι αυτή τη στιγμή να διαβεβαιώσετε ενόψει της ψηφοφορίας το Ελληνικό Κοινοβούλιο ότι αυτή η ρύθμιση, έτσι όπως τη φέρνουμε, θα είναι αποδεκτή; Διότι νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι πως θα χρειαστεί να έχουμε τις ομάδες μέσα και κυρίως την Εθνική μας -θα συμφωνήσω εδώ με τον κ. Χαϊκάλη- να παίζει έξω. Το ίδιο, όμως, και όλες τις ομάδες μας. Κακό δεν κάνει. Ταυτόχρονα, όμως, θα πρέπει να έχουμε και τα εργαλεία, για να μπορούμε να επέμβουμε εκεί που πρέπει να επεμβαίνουμε, ως πολιτεία και όχι στο αυτοδιοίκητο. Τηρούμε, λοιπόν, μια επιφύλαξη για το άρθρο 15.

Μετά από αυτές τις γενικές τοποθετήσεις, αρχίζω και επί των άρθρων να εξηγούμαι, κύριε Υπουργέ.

Επίσης, θα ανασύρω το άρθρο 5, διότι και αυτό είναι ένα άρθρο στο οποίο έχουμε κάποιες επιφυλάξεις, όπως είχαμε και στην επιτροπή. Νομίζω ότι κάνατε μια προσπάθεια σοβαρή για να υπάρξει πάλι η συνεννόηση σχετικά με το ζήτημα των τακτικών δικαστών.

Εμείς σας είπαμε από την αρχή ότι συμφωνούμε με την πρωτοβουλία σας για τους τακτικούς δικαστές, όμως αυτό πρέπει να γίνει αποδεκτό από την ΕΠΟ και από τις δικαστικές αρχές. Γι' αυτό πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε όλοι μαζί, όλα τα κόμματα μαζί -με εννοείτε τώρα- και όχι μόνο εντός αυτής της Αιθούσης θεσμικά, αλλά και εκτός αυτής της Αιθούσης πολιτικά. Πρέπει να το κάνουμε αυτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Το λέει.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το ξέρω ότι το λέει.

Εκείνο που θέλω να σας επισημάνω και που σας το επισήμανε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος είναι ότι, όπως είναι η διάταξη για την επιλογή των τακτικών δικαστών, ενδεχομένως θα πρέπει να δούμε έστω και τώρα, στο παραπέντε, τι λέει το Δικαστικό Συμβούλιο του Αρείου Πάγου επί αυτού και επί της συνταγματικότητας αυτού. Το δέχεστε και εσείς. Αυτό θα σας διασφαλίσει.

Ίσως και ο κύριος Πρόεδρος, που είναι έγκριτος νομικός και καθηγητής, μπορεί να μας βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση. Είναι μεγάλο θέμα το να έχουμε το άρθρο 5 το οποίο να είναι γερό και γι' αυτό εμείς θα τηρήσουμε επιφύλαξη μέχρι την τελευταία στιγμή.

Επίσης, ένα άλλο άρθρο -πάντα μιλώ επί του αθλητικού νομοσχεδίου- στο οποίο τηρούμε επιφύλαξη και είναι πολύ πιθανό να ψηφίσουμε «παρών» ή και να καταψηφίσουμε, είναι το άρθρο 1, όχι γιατί δεν εκτιμούμε την προσπάθεια βελτίωσης που κάνατε, κύριε Υπουργέ, και για τη δική μας πρόταση και για τις προτάσεις

άλλων ομάδων. Είναι πολύ βελτιωμένο το άρθρο 1.

Όπως ξαναείπα, συμφωνούμε με τη γενικότερη κατεύθυνση να υπάρχουν πιο ισχυρές διοικητικές κυρώσεις, ναι, αλλά όχι υπερεξουσίες και κυρίως σε δύο κατευθύνσεις: Η μια αφορά την παράγραφο για τον αθλητικό Τύπο. Δεν θέλω να επαναλάβω όσα είπα στην πρωτομιλία μου. Εκεί έχουμε αμφιβολίες και ενστάσεις. Η δεύτερη αφορά τα πρόστιμα και τις ποινές και τον κίνδυνο αυτές να λογιστούν ως δεύτερη ποινή, όχι μόνο κατά το ελληνικό Σύνταγμα και τους νόμους, αλλά και κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Νομίζω ότι έχουμε ήδη πει πως το άρθρο 2 για την ηλεκτρονική εποπτεία των αθλητικών εγκαταστάσεων και το ονομαστικό ηλεκτρονικό εισιτήριο, που είναι εξάλλου μια συνέχεια και διεύρυνση της παλιότερης ρύθμισης προς τη σωστή κατεύθυνση, και το στηρίζουμε και περιμένουμε την εφαρμογή του και θα στηρίξουμε τις προσπάθειές σας να το εφαρμόσετε. Διότι νομίζω ότι θα σημάνει επιτέλους πολλά στο πώς μπορούμε να ελέγξουμε την κατάσταση στα γήπεδα.

Επίσης, το άρθρο 3, το οποίο αφορά τις λέσχες φιλάθλων, μας βρίσκει πολύ θετικούς.

Σας υπενθυμίζω τη δέσμευσή σας, κύριε Υπουργέ, για το αθλητικό νομοσχέδιο, σχετικά με ζητήματα που αφορούν, όχι μόνο τις λέσχες, για τις οποίες γνωρίζουμε όσοι παρακολουθούμε λίγο τα αθλητικά γεγονότα ότι είναι μάλλον υποτονικές και πολλές φορές, ακριβώς επειδή υπάρχουν προβλήματα, τα διάφορα κυκλώματα τις αφήνουν στο περιθώριο και συγκροτούν άλλες μορφές.

Θα περιμένουμε, λοιπόν, από εσάς το αθλητικό νομοσχέδιο που θα διευρύνει τον έλεγχο του κράτους, πάνω στον τρόπο με τον οποίο, όχι αντισυνταγματικά πάντα εννοείται, θα μπορέσουμε να τις οριοθετήσουμε στον πραγματικό τους ρόλο και να περιοριστούν τα φαινόμενα βίας που εξικνούνται από αυτές.

Το άρθρο 4 -έχω αναφερθεί και στην πρωτομιλία μου- μας βρίσκει σύμφωνους, ιδιαίτερα το ότι αυστηροποιείτε τις ποινές σε ό,τι αφορά τη βαρύτητα της πράξης της ίδιας, αλλά και το αν ο δράστης φέρει όπλα ή κάποιου είδους μέσα ή εργαλεία που μπορεί να είναι πάρα πολύ επικίνδυνα για τη σωματική ακεραιότητα. Νομίζουμε ότι και αυτό είναι στην πολύ θετική κατεύθυνση και το ψηφίζουμε. Και το άρθρο 6 για τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης διαιτητών, βοηθών διαιτητών και παρατηρητών διαιτησίας. Το αυτό για το άρθρο 7 για την αντιμετώπιση υπόπτων χειραγώγησης αγώνων. Είπαμε πολλά και στην επιτροπή.

Στο άρθρο 8 θα σταθώ, το οποίο θα υπερψηφίσουμε. Σας κατέθεσα ορισμένες προτάσεις, κύριε Υπουργέ, για τη ΔΕΑΒ. Είναι στα Πρακτικά. Αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου, εγώ θα σας τις αποστείλω και γραπτώς. Όχι μόνο αυτές οι προτάσεις, αλλά ευρύτερα η προσπάθεια να υπάρξει όχι ανεξάρτητη αρχή, αλλά ουσιαστική αναβάθμιση της ΔΕΑΒ, θα μας βρει σύμφωνους. Θα σας στείλω και τις προτάσεις. Δείτε και αυτά που έχω πει από τα Πρακτικά. Νομίζω ότι μια αλλαγή του τρόπου επιλογής θα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση για την Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα μου δώσετε λίγο την ανοχή σας για ένα-δύο λεπτά ίσως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Έχετε ανοχή. Συνεχίστε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Με το άρθρο 9, το άρθρο 10, το 11 και το 12, είμαστε σύμφωνοι, διότι αυτό είναι ήσσοнос σημάσιας, της Οργάνωσης Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Δεν έχουμε αντίρρηση.

Έχουμε βεβαίως πολύ μεγάλες αντιρρήσεις στο άρθρο 13 και το άρθρο 14 για την εκπαίδευση. Δεν θέλω να επαναληφθώ. Τα είπα το πρωί. Εμείς θεωρούμε ότι αυτά τα δύο άρθρα είναι απλώς, αν θέλετε, το «ορεκτικό».

Αυτό που έρχεται είναι μια πλήρης, θα έλεγα, οπισθοδρόμηση, ρυθμίσεις οι οποίες πάνε πίσω δεκαετίες ολόκληρη την παιδεία και στις τρεις βαθμίδες. Αυτά που έρχονται ως κατεπίγον νομοσχέδιο, δυστυχώς κατεπίγον! Μετά από πάρα πολύ καιρό βλέπουμε κατεπίγον στην παιδεία. Νομίζουμε ότι με αυτές τις δύο διατάξεις, όπως είπα, ανοίγει μία πόρτα σε αντιμεταρρύθμιση στην παιδεία και αυτά μας βρίσκουν, κύριε Κουράκη, κύριε

Υπουργέ, αντίθετους κάθετα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ζητήσατε τον λόγο, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, κύριε Πετράκο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Για μια παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Θέλω και τις προθέσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των κομμάτων για το αν θα μιλήσουν σήμερα ή αύριο. Αύριο; Μάλιστα. Να συνεχίσουμε με Βουλευτές σήμερα μέχρι τις 23.00'. Θα διακόψουμε και θα πάμε μετά τις 12.00' αύριο για συνέχιση με όποιους θα έχουν μείνει και βεβαίως, επί του συνόλου το χθεσινό και την ονομαστική ψηφοφορία που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας κ. Αναστάσιος Κουράκης ζήτησε τον λόγο για ολιγόλεπτη παρέμβαση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο αυτό έχουμε καταθέσει δύο άρθρα το 13 και το 14, καθώς εκτιμούμε ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί η διαδικασία της τράπεζας των θεμάτων, το εξεταστικό σύστημα το οποίο λειτουργεί ως λαϊμψόμος σε πάρα πολλά παιδιά και τα οδηγεί εκτός εκπαιδευτικού συστήματος.

Για να μπορέσω να εξηγήσω και στους πολίτες που μας παρακολουθούν τι είναι η τράπεζα θεμάτων, είναι μια τυποποίηση της εξεταστικής διαδικασίας, μέσα από γνωστές ερωτήσεις και απαντήσεις σε όλη τη διδακτέα ύλη. Από την τράπεζα θεμάτων σε όλη την Ελλάδα, θα μπαίνει το 50% των θεμάτων των προαγωγικών τάξεων του Λυκείου και το 50% από τους διδάσκοντες.

Καταλαβαίνετε ότι με τον τρόπο αυτό καταργείται η αυτονομία του δασκάλου, του καθηγητή, να διδάσκει με τον τρόπο που θέλει, παρακολουθώντας το ρυθμό των μαθητών, έτσι ώστε να είναι επιτυχία, ένας μαθητής με χαμηλές επιδόσεις να πάει λίγο καλύτερα και έτσι ώστε να εμπιστεύεται τον καθηγητή και το δάσκαλό του ότι αυτά στα οποία θα εξεταστεί είναι αυτά τα οποία έχει διδαχθεί.

Από την άλλη μεριά, έχουμε την τράπεζα θεμάτων, όπου ανεξάρτητα από το τι έχει διδάξει και το πώς το έχει διδάξει στο μαθητή ο καθηγητής και η καθηγήτρια, θα προστρέχει σε προκαθορισμένες ερωτήσεις- απαντήσεις, που ενδεχομένως δεν έχει διδαχθεί.

Καταλαβαίνετε ότι αυτή η φαινομενική αντιμετώπιση ίσων ευκαιριών και δυνατοτήτων σε όλη την Ελλάδα εξομοιώνει παιδιά μιας υποβαθμισμένης περιοχής- όπου οι εκπαιδευτικοί αγωνίζονται με νύχια και με δόντια να κρατήσουν τα παιδιά στο σχολείο- με ένα καλό σχολείο, με παιδιά με υψηλές επιδόσεις και τελικώς βάζοντας ίδια δυσκολία θέματα σε όλους τους μαθητές. Καταλαβαίνετε ότι αυτοί που «πληρώνουν τη νύφη» είναι οι μαθητές χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων, με λειψή δυνατότητα να κάνουν φροντιστήρια, άρα και λειψές επιδόσεις.

Η τράπεζα των θεμάτων, αν πήγαινε από την επόμενη και τη μεθεπόμενη χρονιά και στη συνέχεια, καταλαβαίνετε ότι θα αύξανε τρομακτικά τη σχολική διαρροή, καθώς ο βαθμός δυσκολίας θα μεγάλωνε την αποχώρηση των παιδιών, δηλαδή το να μένουν στην ίδια τάξη και να φύγουν από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ταυτόχρονα, θα αλλοίωνε τελείως το μορφωτικό χαρακτήρα του εκπαιδευτικού συστήματος. Ένα καλό σχολείο τότε θα ήταν ένα καλό φροντιστήριο. Αυτό που σου μαθαίνει πώς να περνάς τις εξετάσεις, όχι πώς να αφομοιώνεις κριτικά τη γνώση.

Τα μηνύματα που έχουμε είναι ότι αυτό ανακούφισε όλα τα παιδιά, όλους τους μαθητές και σήκωσαν ψηλά το κεφάλι και οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι και δια αυτού του τρόπου θα μπορούσαν να έχουν ένα αυτόνομο διδακτικό ρόλο.

Βέβαια, ένα πρόσθετο στοιχείο, που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την τράπεζα θεμάτων είναι το εξής. Με το υπάρχον σύστημα, πριν το καταργήσουμε και με αυτό το νομοσχέδιο και με

το μεθαιριανό, συνυπολογίζονταν ο βαθμός που έπαιρνε το παιδί στις προαγωγικές εξετάσεις της Α' και Β' λυκείου για την είσοδο στο πανεπιστήμιο. Ακριβώς γι' αυτό τον λόγο καταργούμε τον συνυπολογισμό του βαθμού Α' και Β' λυκείου για τα πανεπιστήμια, ώστε πια πραγματικά ο βαθμός αυτός να αντανακλά μόνο μια επίδοση σε ένα σχολείο και να έχει ένα αυτόνομο ρόλο το λύκειο.

Επομένως, αυτή τη στιγμή τι κάνουμε; Πρώτον, καταργούμε την τράπεζα θεμάτων, δεύτερον, το συνυπολογισμό της βαθμολογίας Α' και Β' λυκείου και το τρίτον και πάρα πολύ σημαντικό, που δεν έχει γίνει κατανοητό -πολύ φοβάμαι- από πολλούς συναδέλφους, είναι γιατί επαναφέρουμε το 9,5 ως μέσο όρο προαγωγής.

Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το εννιάμισι ήταν μέχρι το 2013. Πριν από το 2013 υπήρχε το εννιάμισι, δηλαδή μέσος όρος των γραπτώς εξεταζόμενων μαθημάτων. Από το 2013 και μετά ίσχυε το εξής εξωφρενικό και θέλω πραγματικά να διαφωνήσετε, αφού καταλάβετε τι ακριβώς ήταν. Θα έπρεπε ο μαθητής να πάρει δέκα στο κάθε μάθημα. Δέκα στην άλγεβρα, δέκα στη γεωμετρία, δέκα στα αρχαία ελληνικά, δέκα στα νέα ελληνικά, δέκα στη λογοτεχνία. Στο καθένα από αυτά δέκα. Αν έπαιρνε εννιά, κοβόταν. Και μέσο όρο δέκα και σε όλα τα άλλα τα μαθήματα οκτώ. Καταλαβαίνετε τι μεγάλη απόσταση έχει το εννιάμισι το προηγούμενο, ως μέσος όρος όλων των μαθημάτων, με αυτό που σας ανέφερα προηγουμένως.

Αυτό ήταν ο λόγος που η σχολική αποτυχία από 4% πήγε στο 24%. Το αποτέλεσμα θα ήταν μια πολύ μεγάλη σχολική διαρροή, μια στροφή στην αγορά εργασίας χωρίς προσόντα και τελικά οι μόνοι ωφελημένοι από όλη αυτή τη διαδικασία θα ήταν τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, τα οποία θα απορροφούσαν ένα μέρος των μαθητών, όσων είχαν τη δυνατότητα να σπουδάσουν.

Τέλος, η άλλη τροπολογία που φέρνουμε είναι για τον τρόπο αναπλήρωσης των ωρών που χάνονταν. Τι αντικαθιστούμε στην περίπτωση αυτή; Αντικαθιστούμε το εξής. Υπήρχε μία διάταξη από το '13 και μετά ότι όταν υπάρχουν για οποιονδήποτε λόγο χαμένες ώρες να αναπληρώνονται στις διακοπές του Πάσχα και το καλοκαίρι.

Εμείς τι λέμε; Δεν μπορούμε να πάμε στο καλοκαίρι. Εάν πας στο καλοκαίρι να αναπληρώσεις ώρες, με βάση το σχολικό έτος στο σταματάει στις 15 του Μάη και να αρχίσουν οι πανελλαδικές, επηρεάζονται πάρα πολύ οι πανελλαδικές. Δεύτερον, οι διακοπές επηρεάζουν πάρα πολύ έναν ολόκληρο οικογενειακό προγραμματισμό των εκπαιδευτικών, των γονέων και των ίδιων των μαθητών.

Λέμε, όμως, ότι, αντί να αναπληρώνονται με αυτόν τον τρόπο, να αναπληρώνονται με περικοπή περιπάτων και εκδρομών, με περιορισμό των εργασιμων ημερών των πολυήμερων εκδρομών και με αξιοποίηση των σχολικών γιορτών. Με άλλους τρόπους, λοιπόν.

Ποιος θα το αποφασίζει; Θα εισηγηθεί το σχολικό συμβούλιο -που αποτελείται από το εκπαιδευτικό προσωπικό, δηλαδή το σύλλογο διδασκόντων- και οι εκπρόσωποι των γονέων και των μαθητών στον διευθυντή της εκπαίδευσης και αυτός με τη σειρά του στον περιφερειακό διευθυντή, ο οποίος και θα αποφασίζει εάν αυτός είναι ο προσφορότερος τρόπος. Αυτό λέμε. Λέμε έναν άλλο τρόπο αναπλήρωσης.

Σε κάθε περίπτωση, εκτιμούμε ότι με αυτές τις παρεμβάσεις που κάνουμε και κυρίως με τις δύο πρώτες απομακρυνόμαστε από εξετασιακεντρικό σύστημα, αποκαθιστούμε τον αυτοτελή μορφωτικό ρόλο του λυκείου και κυρίως ανορθώνουμε τον εκπαιδευτικό ρόλο του εκπαιδευτικού, ο οποίος έτσι μπορεί να υλοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το λειτουργημά του, προσβλέποντας να βελτιώσει τις επιδόσεις των μαθητών των πίσω θρανίων, αυτών που πραγματικά έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη, προσαρμόζοντας την όλη διδασκαλία στις ανάγκες των μαθητών και όχι να ακολουθούμε ένα άλλο σύστημα όπου όλα τα παιδιά εξομοιώνονται με έναν τρόπο, ο οποίος είναι τελείως αντιεκπαιδευτικός.

Από τον Έβρο έως τις εσχατιές της Ελλάδας καλό σχολείο, άσχημο σχολείο, όλα αυτά με έναν απίθανο εξωτικό τρόπο. Αυτός ο εξωτισμός, το μόνο αποτέλεσμα που είχε, ήταν να οδη-

γήσει σε ένα άκρως ταξικό σχολείο, έτσι ώστε να απορρίπτονται από το εκπαιδευτικό σύστημα οι πιο αδύναμοι μαθητές, δηλαδή εκείνοι που είχαν τη μεγαλύτερη ανάγκη.

Νομίζω ότι πρέπει να υπερψηφίσουμε, βέβαια μέσα στο όλο νομοσχέδιο, και αυτές τις τροπολογίες που δίνουν έναν διαφορετικό προσανατολισμό στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Έχετε ζητήσει τον λόγο, κύριε Πετράκο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, για τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ορίστε, έχετε τον λόγο, για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Μια οφειλόμενη παρέμβαση, γιατί υπήρξαν δηλώσεις από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υπουργός Εργασίας θέλει να υπάρξουμε επισπεύδοντες στο mail Χαρδούβελη. Τον πληροφορούμε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να υπογράψει μνημονιακά μέτρα, δεν πρόκειται να υπογράψει υφεσιαστικά μέτρα, δεν πρόκειται να υπογράψει μειώσεις στις συντάξεις που προέβλεπε το mail Χαρδούβελη, δεν πρόκειται να υπογράψει περαιτέρω διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Αντίθετα, το νομοσχέδιο για την αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων και τη σταδιακή αποκατάσταση του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ είναι στο δρόμο προς τη Βουλή. Έχει κατατεθεί στη διαβούλευση. Άρα, λοιπόν, να μην έχουν πρόβλημα ότι θα ακολουθήσουμε αυτά που λένε. Αντίθετα, η Κυβέρνηση εργάζεται για μια ουσιαστική επωφελή συμφωνία.

Και αν ήθελαν να διαβάσουν καλά τι έλεγε η κοινή δήλωση του Πρωθυπουργού με τον κ. Γιούνκερ –γιατί γνωρίζουν ελληνικά– θα έβλεπαν ότι η κοινή δήλωση μιλάει για ακριβώς αντίθετα ζητήματα. Μιλάει για ένα σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων, στα βέλτιστα ευρωπαϊκά πρότυπα και όχι στις απορρυθμίσεις που επεδίωκαν με τα μνημονιακά μέτρα. Μιλάει για το ότι βασικός στόχος του συνταξιοδοτικού συστήματος είναι η αποφυγή της φτώχειας της τρίτης ηλικίας. Με βάση τα στοιχεία που παρουσίασε ο αρμόδιος Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Στρατούλης, οι μισοί περίπου συνταξιούχοι είναι κάτω από το όριο της φτώχειας. Εκεί έχουν οδηγήσει σήμερα οι μνημονιακές πολιτικές.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, ενοχλήθηκαν και για κάτι άλλο. Διότι σήμερα, παρά τα όσα μας λένε ότι αυτή η Κυβέρνηση οδηγεί τη χώρα στην καταστροφή, χωρίς προβλήματα, διαβάζουμε πριν από λίγο, ο δανεισμός του δημοσίου με το ίδιο επιτόκιο. Ήταν επιτυχής η δημοπρασία των εντόκων γραμματίων με το ίδιο επιτόκιο με την προηγούμενη φορά. Δεύτερον, αυξήθηκε το όριο του ELA κατά δύο δισεκατομμύρια.

Τα γεγονότα δυστυχώς, διαψεύδουν όλους αυτούς που βλέπουν τη μια μέρα καταστροφή και την άλλη ότι αυτή η Κυβέρνηση θα ακολουθήσει μνημονιακή πολιτική. Δυστυχώς γι' αυτούς, αυτή η Κυβέρνηση δεν θα ακολουθήσει μνημονιακή πολιτική, δεν θα ακολουθήσει το δρόμο της καταστροφής. Ευτυχώς για τον ελληνικό λαό, θα υπάρξει μια λύση επωφελής για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Πετράκο.

Σας άκουσε με προσοχή το Σώμα ότι δεν θα υπάρξουν εξελίξεις επώδυνες στο εργασιακό και ασφαλιστικό. Σας ακούσαμε με πολλή προσοχή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Βεβαίωτα, κι εσείς για τρία λεπτά ισοτίμως, κύριε Κουτσοκούκο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουτσοκούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω για μία ακόμα φορά να επισημάνω και να καλέσω τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας –γιατί πιστεύω έχουν δημοκρατική ευαισθησία– να ορθώσουν ένα τείχος στις νομοθετικές αυ-

θαιρεσίες της Κυβέρνησης.

Ο κ. Κουράκης μίλησε προηγουμένως για κρίσιμες διατάξεις που αφορούν τα ζητήματα της παιδείας, όταν μεθαύριο Παρασκευή θα έχουμε συζήτηση, και μάλιστα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, για θέματα παιδείας. Εχθές δε, στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, το σύνολο των φορέων κατήγγειλε την Κυβέρνηση για απουσία διαλόγου για τα ζητήματα της παιδείας. Και σήμερα, σε ένα νομοσχέδιο που ο κ. Κοντολής μάς το παρουσίασε ότι το πάλεψε, το δούλεψε, διαπραγματεύτηκε και στηρίζουμε τις προσπάθειες για την καταπολέμηση της βίας, μπαίνουν εμβόλιμα διατάξεις για την τράπεζα θεμάτων, την προαγωγή των μαθητών και την απώλεια των ωρών. Επιτέλους, λίγη σοβαρότητα! Δεν είναι τρόπος που νομοθετείτε αυτός.

Για την ουσία, μάς τα είπε η εισηγήτριά μας.

Το δεύτερο σχόλιό μου έχει να κάνει με αυτά που είπε ο κ. Πετράκος. Μακάρι η Κυβέρνηση να φέρει συμφωνία. Δεν είμαστε εμείς από εκείνους που μας εντυπωσιάζει ο λαϊκισμός και η φτηνή αντιπολίτευση. Μας ενδιαφέρει το συμφέρον της χώρας. Κι έχουμε πει πάρα πολλές φορές –το έχει πει και ο κ. Βενιζέλος– ότι το συμφέρον της χώρας είναι να υπάρχει συμφωνία. Και έχουμε ευχηθεί, αυτή να είναι καλύτερη από εκείνη που εμείς καλεύαμε, με τις δικές μας κόκκινες γραμμές. Θα σχολιάσουμε το περιεχόμενό της όταν έχουμε ακριβώς το περιεχόμενο. Γιατί με τα μπρος-πίσω, που έχουμε δει μέχρι σήμερα, όλο αυτό το τρίμηνο από την Κυβέρνηση, κρατάμε και μικρό καλάθι. Εδώ είμαστε, λοιπόν, και περιμένουμε να τη σχολιάσουμε, αλλά ευχόμαστε η Κυβέρνηση να πάρει αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Κουτσοκούκο.

Συνεχίζουμε με τις οκτάλεπτες παρεμβάσεις των Βουλευτών.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Νικόλαος Ορφανός από το Ποτάμι και ακολουθούν οι αξιότιμοι συνάδελφοι κ.κ. Αλέξανδρος Χατζηδημητρίου, Άννα Καραμανλή, Δημήτριος Εμμανουηλίδης, Δέσποινα Σβερώνη-Χονδρονάσιου.

Τον λόγο έχει ο κ. Ορφανός για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Έντεκα ώρες μετά καταφέρνω κι εγώ να πω δύο λέξεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Εμείς μετά από δώδεκα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ: Και όχι μόνο εγώ βεβαίως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι.

Έχουμε σήμερα στην Ολομέλεια ένα ακόμη νομοσχέδιο με έναν ακόμη εντυπωσιακό τίτλο: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις». Ποιος μπορεί να πάρει αποστάσεις από έναν τέτοιο τίτλο; Κανείς. Όμως, δυστυχώς, για την αντιμετώπιση της βίας, όπως και για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης ή για την επανεκκίνηση της οικονομίας ή για την αποκατάσταση των αδικιών, δεν φτάνουν μόνο οι ευφάνταστοι τίτλοι. Απαιτείται εξοντωτική δουλειά, σχέδιο και πρόγραμμα για να ανταποκριθεί το περιεχόμενο κάθε νομοσχεδίου στον τίτλο του. Και δυστυχώς, συχνά αυτά λέγουν και μας μένει μόνο ένας τίτλος, που τίποτα δεν διορθώνει, τίποτα δεν θεραπεύει.

Η βία στα γήπεδα είναι μία καθημερινότητα, μία συνήθεια πλέον, μία οικτρή πραγματικότητα και ένα πιασάρικο θέμα στα δελτία ειδήσεων. Κάθε φορά όλοι συντασσόμαστε σύσσωμοι σε κάθε νέα προσπάθεια καταπολέμησης της βίας. Ποιος νοήμων άνθρωπος δεν θέλει κάτι τέτοιο; Όλοι υποστηρίζουμε την καταπολέμησή της.

Είμαστε μαζί σας, κύριε Υπουργέ. Το αποδείξαμε και με συγκεκριμένες προτάσεις στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Είστε, όμως, βέβαιος ότι η Κυβέρνησή σας θέλει πραγματικά να καταπολεμήσει τη βία, όταν υπομονετικά ανέχεται τις καταλήψεις πανεπιστημίων, τον βανδαλισμό των πόλεων και των μνημείων της; Δεν είναι εντυπωσιακό που επιδιώκει να τιμωρήσει αυστηρότατα, με ένα επείγον νομοσχέδιο, τους παραβάτες του νόμου μόνο στα γήπεδα;

Θα το ξαναπώ: Μοιάζει να υπάρχει για εσάς βία που επείγει και βία που δεν επείγει, βία που συζητείται και βία που κυνηγείται. Είναι δυνατόν να πιστεύετε ότι ο Υπουργός μπορεί να είναι ο μέγας τιμωρός; Μας λέτε δηλαδή ότι μπορεί να παίξει τον ρόλο του αδιάφορου δικαστή, που θα επιβάλλει ποινές κατά το δο-

κούν, χωρίς καθορισμένο ποινολόγιο, κατά βούληση.

Τι είναι «σοβαρό» επεισόδιο και τι «ιδιαίτερα σοβαρό»; Και αν για εσάς είναι ξεκάθαρο, προσπατήστε και βοηθήστε τον επόμενο Υπουργό, που ίσως να μην έχει το χάρισμα της αντικειμενικότητας. Αναφέρομαι, βεβαίως, στο άρθρο 1 που εισάγετε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Φέρατε ένα νομοσχέδιο γεμάτο έπαρση. Δεν θέλω να αναφέρω αυτόν τον απεχθή όρο και για εμένα, που ανέφεραν οι προηγούμενοι ομιλητές, αλλά για να καταλάβετε την έπαρσή σας να επέμβει η UEFA, έπρεπε να ρεζιλευτούμε διεθνώς για να αντιληφθούμε τα αυτονόητα, για να καταλάβετε πως η βία στον αθλητισμό δεν αντιμετωπίζεται με λεονταρισμούς; Αντίθετα, το πρόβλημα για να αντιμετωπιστεί απαιτεί ρεαλισμό, προσκόλληση στην πραγματικότητα και όχι βουτιές στο ανέφικτο.

Βεβαίως, δεν σας καταλογίζω, σε καμμία περίπτωση, κακές προθέσεις. Δέχομαι πράγματι, ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε τη βία και να βάλετε το μαχαίρι επιτέλους στο κόκαλο -για να πω κι εγώ αυτήν την κλισέ φράση. Σας καταλογίζω όμως το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», που υποκρύπτει μεγαλύτερη βία από αυτή που θέλετε να αντιμετωπίσετε. Αφήνετε επικίνδυνες ασάφειες, που οι διοικητικές ποινές δεν επιτρέπουν. Στην αντιμετώπιση της βίας το κράτος οφείλει να είναι ξεκάθαρο, να μην αφήνει περιθώρια αμφισβήτησης της όποιας ποινής. Η όποια υποκειμενικότητα θα φουντώνει το αίσθημα της αδικίας και θα οδηγεί σε νέα ανεξέλεγκτα επεισόδια βίας.

Θα ήθελα, τώρα, να κάνω μία τοποθέτηση στο πολύ ωραίο θέμα που έθεσε ο συνάδελφος κ. Γκιόκας από το ΚΚΕ. Δεν πειράζει που δεν είναι εδώ. Πραγματικά, εμείς στο Ποτάμι πάντα κοιτάμε τι συμβαίνει στη διεθνή πραγματικότητα, όχι γιατί θεωρούμε ότι εκεί υπάρχουν ειδικά καταστάσεις, αλλά υπάρχουν χώρες που κάποια προβλήματα τα έχουν αντιμετωπίσει νωρίτερα και έχουν φτάσει σε κάποιες λύσεις, όταν εμείς εδώ ακόμα παλεύουμε για το αυτονόητο.

Είναι, λοιπόν, γεγονός αναμφισβήτητο ότι σε κάποιες χώρες έχουν λύσει και αντιμετωπίσει το θέμα με την επιβολή του νόμου και την αποδοχή της τιμωρίας. Διότι σε κάποιες χώρες ο πολιτικός παραγοντισμός δεν συνέπλευσε επί χρόνια με τον αθλητικό παραγοντισμό, γεννώντας όλες αυτές τις «παράγκες». Επομένως, κάθε φορά που επιβάλλεται μία αυστηρή ποινή για τέτοια φαινόμενα ποδοσφαιρικής ή αθλητικής εν γένει βίας αυτό γίνεται αποδεκτό χωρίς να δημιουργούνται προνομιούχοι και αδικημένοι, γεννώντας έναν καινούριο φαύλο κύκλο επεισοδίων και αντικειμενικών.

Στην επιτροπή έγινε γόνιμη συζήτηση για το νομοσχέδιο, σαφώς. Πολλά διορθώθηκαν. Θα ήμουν άδικος αν δεν το αναγνώριζα. Σας στηρίζουμε γι' αυτό και ταυτόχρονα όμως σας προειδοποιούμε: Θα είμαστε εδώ για να κρίνουμε εποικοδομητικά την αποτελεσματικότητα του νομοσχεδίου στην πράξη.

Βεβαίως, υπάρχει και κάτι ακόμα στο σημερινό νομοσχέδιο, τα δύο τελευταία άρθρα που αφορούν την παιδεία και δυστυχώς, δεν αφορούν στην αναβάθμιση της παιδείας, που όλοι αναγνωρίζουμε πως αποτελεί το μεγαλύτερο εχθρό της βίας, αλλά στην υποβάθμισή της. Με τα άρθρα 13 και 14 του παρόντος νομοσχεδίου ξεκινήσατε σιγά-σιγά το «ξήλωμα» της δημόσιας παιδείας, «ξήλωμα» που συνεχίζεται και στο νομοσχέδιο που θα συζητήσουμε μεθαύριο την Παρασκευή με συνοπτικές διαδικασίες, που πια δυστυχώς τείνουν να γίνουν κανόνας του νομοθετικού έργου.

Είναι δυνατόν το Υπουργείο να υιοθετεί λέξη προς λέξη την επιχειρηματολογία της ΟΛΜΕ; Ο κύριος Πρόεδρος της ΟΛΜΕ ήξερε τις τροπολογίες που θα κατατεθούν πριν από τους Βουλευτές και όταν άρχισε να τοποθετείται, εκ παραδρομής τοποθετήθηκε και γι' αυτές. Μετά τις πήραμε και εμείς χαμπάρι.

Καταργείτε την τράπεζα θεμάτων, φέρνετε ως μέσο όρο προαγωγής το βαθμό «9,5» και ανοίγετε το δρόμο για χαμένες διδακτικές ώρες που ποτέ δεν αναπληρώνονται, αφού δεν υπάρχουν, βεβαίως, παράταση του σχολικού έτους. Μας είπατε την επιχειρηματολογία σας. Όλα αυτά είναι απαιτήσεις της ΟΛΜΕ.

Θα μου πείτε, βεβαίως, πως η τράπεζα θεμάτων είχε προβλήματα. Σαφέστατα. Αύξησε τα φροντιστήρια, με τον πανικό που δημιουργήσε, γιατί εφαρμόστηκε σπασμωδικά, λίγο πριν από τις εξετάσεις. Όμως, φαντάζομαι ότι δεν εννοείτε το πρόβλημα του

ονόματος που έθεσε ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ, που είπε ότι ακόμα και το όνομα, -η λέξη «τράπεζα»- δημιουργεί δυσάρεστους συνειρμούς στους μαθητές. Με τέτοια πράγματα και τέτοιες ιδεοληψίες πορευόμαστε!

Πότε, όμως, θα αξιολογήσουμε την τράπεζα θεμάτων; Την αξιολογήσαμε με κάποιον τρόπο; Πότε συζητήσαμε σοβαρά για τυχόν βελτιώσεις; Ποτέ. Την καταργείτε, γιατί καταπιέζει τους καθηγητές. Τους πιέζει να τελειώσουν την ύλη, τους διευρύνει την ύλη, την καταργείτε γιατί στην πραγματικότητα αξιολογεί με έναν τρόπο το εκπαιδευτικό τους έργο και στην αξιολόγηση, σε κάθε της μορφή, έχετε αλλεργία, την ίδια αλλεργία που έχει και η ΟΛΜΕ.

Οι συνδικαλιστές, που με τόση προσοχή ακούτε, μας έχουν πείσει πως το τέλος εκπαιδευτικό σύστημα γι' αυτούς είναι αυτό στο οποίο εκείνοι δεν καταβάλλουν καμμία προσπάθεια, εκείνο που δεν διαταράσσει καμμία τους συνήθεια, εκείνο που έχει το λιγότερο δυνατό κόπο.

Έρχομαι στο «9,5» τώρα. Λέτε πως το «9,5» θα κρατήσει τους αδύναμους οικονομικά στο σχολείο, θα κρατήσει δηλαδή εκείνους που δεν έχουν τη δυνατότητα για φροντιστήρια. Εμείς σας λέμε πως με το «9,5» λέτε στον αδύναμο να μην κοιτάξει ποτέ ψηλά.

Θέλω να κάνω μία παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Θέλω πραγματικά να σας ρωτήσω: Υπάρχει καθηγητής που θα αφήσει στην ίδια τάξη ένα μαθητή, ο οποίος θα έχει πιάσει τη βάση σε όλα τα μαθήματα -γιατί το 10 είναι η βάση, δεν είναι το άριστα- και θα του υπολείπεται μία μονάδα για να προβιβαστεί; Ποιος σαδιστής καθηγητής θα αφήσει το μαθητή του για ένα βαθμό στην ίδια τάξη; Αυτό το φαινόμενο που λέτε, δεν υπάρχει. Δεν υπάρχουν σαδιστές καθηγητές. Οι καθηγητές σπεύδουν να βοηθήσουν τους αδύναμους, εκτός μόνο από τις περιπτώσεις που συντριπτικά υστερούν σε σύνολο μαθημάτων. Όμως, για έναν και δύο βαθμούς κανείς μαθητής δεν μένει στην ίδια τάξη. Δεν υπάρχει τέτοιου βαθμού ασυνειδησία στους καθηγητές. Έλεος!

Εσείς, όμως, καταδικάζετε τους μαθητές στη μετριότητα, στο προς τα κάτω. Θέλετε μία δημόσια παιδεία ή σπασμωδική προσπάθεια. Σας προκαλούμε: Φτιάξτε μια δημόσια παιδεία, που δεν έχει ανάγκη τα φροντιστήρια, που δίνει πραγματικά ίσες ευκαιρίες, που αντιμετωπίζει το παιδί από την Κηφισιά με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζει και το παιδί από τα Διαβάτα.

Όμως, δεν έχετε τέτοιες προθέσεις. Δεν το βλέπουμε. Το αποδεικνύει και η απόφασή σας να αφήσετε μόνο πέντε πρότυπα και τα πέντε στην Αττική και κανένα στην περιφέρεια. Θα τα πούμε αναλυτικά και την Παρασκευή.

Συνοψίζω: Αποσπασματικά μέτρα για την παιδεία, αποσπασματικά μέτρα για την αθλητική βία, υπερεξουσίες στον εκάστοτε Υπουργό-αυτοκράτορα, υπερεξουσίες στον καθηγητή-παντογνώστη, ο οποίος αξιολογεί, αλλά δεν αξιολογείται. Κάθε προσπάθεια για την αντιμετώπιση της βίας δεκτή, αλλά κάθε προσπάθεια υποβάθμισης της δημόσιας παιδείας ανεπίτρεπτη. Εκεί θα μας βρείτε απέναντι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Ορφανέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 46ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Κρήτης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Σας ευχόμαστε υγεία, κάθε καλό και καλή πρόοδο!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Χατζηδημητρίου Αλέξανδρος από το Ποτάμι για οκτώ λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα σας κου-

ράσω. Έτσι κι αλλιώς είστε και είμαστε όλοι ταλαιπωρημένοι, όχι μόνο από σήμερα, αλλά και από χθες, προχθές. Από ό,τι φαίνεται αυτή η ιστορία θα συνεχίσει για πάρα πολύ καιρό ακόμη. Καλό κουράγιο σας εύχομαι.

Θα μοιραστώ μαζί σας ένα μυστικό. Είμαστε και λίγοι εξάλλου, ας το μοιραστούμε λίγοι αυτό το μυστικό. Είναι ένα μυστικό, που ήθελα να το αναφέρω όταν συζητήσαμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, αλλά δεν πειράζει. Επειδή αφορά ένα συγκεκριμένο άρθρο, το άρθρο 5, αλλά και το σύνολο του νομοσχεδίου, ας το μοιραστούμε τώρα αυτό το μυστικό.

Μας λείπουν δυο βασικά ζητήματα, προκειμένου να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της αθλητικής βίας. Το πρώτο από όλα είναι η παιδεία. Κι όταν μιλάμε για παιδεία -και είστε εσείς, κύριε Υπουργέ, που ασχολείστε με την παιδεία- μιλάμε για την παιδεία της αθλητικής δικαιοσύνης.

Αυτή τη στιγμή αποδίδουν τη δικαιοσύνη του αθλητικού δικαίου, δηλαδή αποδίδουν το αθλητικό δίκαιο, δικαστές οι οποίοι δε έχουν εκπαιδευτεί πάνω στο αθλητικό δίκαιο.

Στο πανεπιστήμιο, στη νομική σχολή, δεν υπάρχει ένα διδακτορικό, ένα μεταπτυχιακό που να διδάσκει αθλητικό δίκαιο. Στις σχολές δικαστών δεν διδάσκεται το αθλητικό δίκαιο.

Επομένως, το μυστικό είναι -και μακάρι να ήταν εδώ και ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός που είναι συνάδελφος, είναι δικηγόρος, και θα το καταλάβαινε- ότι δεν ξέρει κανείς το αθλητικό δίκαιο. Δεν το ξέρει, όταν πηγαίνει σαν νέος δικαστής να δικάσει. Δεν το γνωρίζουν πολλοί. Δεν υπάρχει η κουλτούρα του αθλητικού δικαίου στην κοινωνία μας. Δεν υπάρχει η κουλτούρα του αθλητικού δικαίου στον αθλητισμό.

Και τώρα ερχόμαστε στο δεύτερο ζήτημα, που πάλι αφορά το άρθρο 5. Είναι ίσως αυτό που τίποτα να μην κάνετε ως Κυβέρνηση, αν αγγίζετε μόνον αυτό, πιθανόν κάπου να μας οδηγήσετε, χωρίς να χρειάζεται να ασχολούμαστε με την UEFA, με τη FIFA κ.λπ.. Ξέρετε, πολλές φορές επεμβαίνουν, όποιοι επεμβαίνουν, στα εσωτερικά μας, γιατί εμείς δεν κάνουμε αυτό πρέπει από την αρχή. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Ερχόμαστε και μιλάμε για τα πειθαρχικά και δικαιοδοτικά όργανα. Είναι συγκεκριμένες οι διαδικασίες. Είναι τα πρωτοβάθμια και τα δευτεροβάθμια όργανα, που είναι δίπλα στην ΕΠΟ, τα οποία υποτίθεται αποδίδουν τη δικαιοσύνη. Στη συνέχεια υπάρχει και το ΑΣΕΑΔ, το Ανώτατο Συμβούλιο Αθλητικών Διαφορών.

Ξέρετε, το ΑΣΕΑΔ κάποτε δεν ήταν μόνο στην Αθήνα. Ήταν και στην Θεσσαλονίκη. Το προέβλεπε ο νόμος. Ο βασικός αθλητικός νόμος προέβλεπε ότι με υπουργική απόφαση το Ανώτατο Συμβούλιο μπορούσε να είναι και στη Θεσσαλονίκη. Με υπουργική απόφαση καταργήθηκε.

Πού θέλω να καταλήξω; Αν αύριο συμβεί κάτι στη Ζάκυνθο, αν αύριο συμβεί κάτι στις Σέρρες, θα πρέπει να σηκωθούμε όλοι και να ταξιδέψουμε και να πάμε στην Αθήνα. Δεν υπάρχει φυσικός δικαστής, τακτικός δικαστής που να γνωρίζει την περιοχή και να μπορεί να δει επί τόπου το όποιο συγκεκριμένο ζήτημα. Είναι αυτό που δεν αγγίξαμε ποτέ.

Και εδώ θα κλείσω, για να μην σας κουράσω άλλο. Τι περιμένουμε από τον αθλητισμό, τι περιμένουμε υποτίθεται από τα πρωτοβάθμια και τα δευτεροβάθμια όργανα, όταν πρώτον, δεν υπάρχει κουλτούρα στο αθλητικό δίκαιο, αφού δεν το διδάσκονται ούτε οι ίδιοι δικαστές μας, κι όταν υπάρχει συγκεντρωτισμός σε αυτό το ανθρωποφάγο κράτος, σε αυτή την ανθρωποφάγο πόλη της Αθήνας; Όλοι από την επαρχία -και αυτό πρέπει να το δούμε όλοι οι Βουλευτές της επαρχίας- οι ομάδες μας, τα σωματεία μας, υποχρεούμαστε για την οποιαδήποτε διαφορά να μετακινούμαστε στην Αθήνα.

Έχει γίνει πλέον το αθλητικό δίκαιο ένα ζήτημα δέκα-είκοσι ανθρώπων, και θα πω και κάτι άλλο -και να μην ακουστεί άσχημα από κάποιους συναδέλφους- και είκοσι δικηγόρων. Δεν είναι δυνατόν κανένας δικηγόρος της επαρχίας -το ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, πιθανόν καλύτερα και επικαλούμαι τη μαρτυρία σας, επειδή είστε δικηγόρος- να υπηρετήσει και να εξυπηρετήσει την ομάδα του, γιατί γίνεται κάτι την Κυριακή, και Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη πρέπει να πάει να παρουσιαστεί στο πρωτοβάθμιο όργανο. Αδυνατεί να πάει ο δικηγόρος, γιατί είναι μακριά. Τα έξοδα του παράβολου είναι 2.000 ευρώ και βάλτε τι χρειάζεται για να

μεταφερθεί η οποιαδήποτε ομάδα, μαζί με τους αθλητές, μαζί με τους «κατηγορούμενους», ενώπιον των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, των πρωτοβαθμίων οργάνων ελέγχου, που βρίσκονται στην Αθήνα. Διπλασιάζεται το κόστος, με αποτέλεσμα δέκα δικηγόροι και πέντε-δέκα δικαστές να ελέγχουν όλο το σύστημα της αθλητικής δικαιοσύνης. Έτσι οργανώθηκε αυτό το σύστημα. Είναι αυτό που ξεχνάμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Συζητάμε ένα νομοσχέδιο και πραγματικά δεν ξέρω ποιοι το διαχειρίστηκαν. Μπορώ να έρθω εγώ σαν δικηγόρος και να σας γράψω άλλα πέντε άρθρα. Ο κ. Κοντονής ομοίως. Εσείς, όλοι μας, μπορούμε να προτείνουμε ο καθένας από άλλα πέντε-δέκα άρθρα.

Ποιος, όμως, είναι αυτός που ξέρει πραγματικά το αθλητικό δίκαιο και μπορεί να το ερευνήσει και να το μελετήσει; Η απάντηση είναι ότι κανείς πραγματικά δεν το ξέρει.

Έχουν γίνει άπειρες προτάσεις από το Ινστιτούτο Διεθνούς Αθλητικού Δικαίου, που έχει έδρα την Αθήνα. Έχουν προτείνει και στον Αναπληρωτή Υπουργό και του έχουν πει «ελάτε να σας δώσουμε κάποιες λύσεις, μεταφέρετε τις αρμοδιότητες, ανοίξτε το».

Κύριε Υπουργέ -αφού λείπει ο κύριος Αναπληρωτής, απευθύνομαι σε εσάς- όταν οι φυσικοί δικαστές, οι τακτικοί δικαστές από τη Θεσσαλονίκη, από τα Γιάννενα, από όλη την υπόλοιπη Ελλάδα -δεν χρειάζεται να είναι μαζεμένοι εδώ- εκπαιδευτούν πάνω στο αθλητικό δίκαιο, όταν μάθουν καλύτερα, πανεπιστημιακά το αθλητικό δίκαιο, εκεί κάποια στιγμή, μετά από ένα, δύο, τρία χρόνια θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα ζητήματα και θα μπορούμε να αποφεύγουμε αυτές τις περιπέτειες που ζούμε τώρα με τους διεθνείς οργανισμούς και τους διεθνείς φορείς, που ελέγχουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Θα το ξέραμε ήδη, θα το ήξεραν οι δικαστές, θα το ήξεραν οι άνθρωποι που ασχολούνται πραγματικά με το αθλητικό δίκαιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηδημητρίου.

Τον λόγο έχει η κ. Άννα Καραμανλή για οκτώ λεπτά.

ANNA KAPAMANLH: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σχολιάσω κατ' αρχάς την κοινοβουλευτική διαδικασία, καθώς έρχεται στην Ολομέλεια ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις ως προς τη φιλοσοφία του, σε σχέση με την επεξεργασία στην επιτροπή. και οι Βουλευτές δεν γνωρίζουμε ως και το παρά ένα τι πρόκειται να ψηφίσουμε.

Τι εννώ με αυτό; Ο κύριος Υπουργός ζήτησε συναίνεση από τα κόμματα και είχαμε όλη την καλή διάθεση να στηρίξουμε το εν λόγω νομοσχέδιο. Έκανε ένα ταξίδι-αστραπή στη Γενεύη και δεν μπήκε στον κόπο να ενημερωσει καν τους εισηγητές των κομμάτων. Από τις 10.00' το πρωί που ξεκίνησε η συζήτηση στην Ολομέλεια η πρώτη νομοθετική βελτίωση ήρθε στα χέρια μας στις 13.46', με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να τοποθετηθούμε, διότι δεν γνωρίζαμε τι είχε ειπωθεί στη συνάντηση στη Γενεύη. Βεβαίως, μετά από αυτά που κατατέθηκαν, το έγγραφο της UEFA, που το πήραμε στα χέρια μας και το διαβάσαμε, πιστεύουμε ότι ο κύριος Υφυπουργός μάλλον δεν έχει καμμία διάθεση συναίνεσης. Να μην πω, βεβαίως, ότι πριν καν έρθει στην επιτροπή το νομοσχέδιο, δεν έγινε καμμία διαβούλευση με τα κόμματα, για να ανταλλάξουμε απόψεις και να ερωτηθούν, εν πάση περιπτώσει, και κάποιοι που έχουν υπηρετήσει τον αθλητισμό πολλά χρόνια.

Κατανοούμε ότι ο κύριος Υφυπουργός βρίσκεται σε δύσκολη θέση, αφού υποχρεώνεται να πραγματοποιήσει μια σειρά από πιλοτές και να αφήσει κατά μέρος τους λεονταρισμούς. Όμως, πρόκειται για μία πρακτική τουλάχιστον προβληματική.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου έχει ως κύριο αντικείμενο την αντιμετώπιση της αθλητικής βίας. Είναι ένα πολυσύνθετο φαινόμενο, η αντιμετώπιση του οποίου προϋποθέτει ευρύτερες πολιτικές, κοινωνικές και αθλητικές συνανέσεις.

Γι' αυτόν τον λόγο ζητήσαμε από τον κύριο Υφυπουργό να μην

επιμένει σε διατάξεις και διατυπώσεις που οδηγούσαν μοιραία σε ρήξη και αποβολή του ελληνικού ποδοσφαίρου από τις διεθνείς διοργανώσεις, διατάξεις που προέβλεπαν την υπερευαγώνιση πειθαρχικών εξουσιών στο πρόσωπο του Υφυπουργού, διατάξεις που του επέτρεπαν να παρεμβαίνει πρωτογενώς και να επιβάλλει κυρώσεις και πρόστιμα σε ομάδες, χωρίς τη γνωμοδότηση και την αξιολόγηση άλλου οργάνου, διατάξεις που τον μέτρεσαν τελικά στον παντοκράτορα του ελληνικού αθλητισμού.

Η Νέα Δημοκρατία είχε εκφράσει σε όλους τους τόνους την αντίθεσή της με αυτήν την αντίληψη. Και δεν το κάναμε από προσωπική εμπάθεια στο πρόσωπο του κ. Κοντονή ούτε, βεβαίως, επειδή αμφισβητούμε τις προθέσεις του, αλλά για να μην υπάρχει και η παραμικρή υποψία πολιτικής σκοπιμότητας στις αποφάσεις του εκάστοτε Υπουργού.

Σας επεσήμανα, κύριε Υπουργέ, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή ότι μπορεί να βρεθεί κοινός τόπος. Σας υπογράμμισα ότι κανείς δεν εθελουφλεί μπροστά στις σοβαρές παθογένειες του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Για πρώτη φορά η UEFA αναγνώρισε ότι υπάρχουν ζητήματα διαφθοράς και βίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αξιοποιώντας, λοιπόν, αυτήν την παραδοχή, οφείλαμε να γεφυρώσουμε το χάσμα με τις διεθνείς ομοσπονδίες και να ζητήσουμε λύσεις από κοινού, γιατί είχαμε την ευκαιρία να χτυπήσουμε τα κέντρα ανομίας και διαφθοράς, έχοντας τις διεθνείς ομοσπονδίες συμμάχους και αρωγούς.

Υπήρξαν, πράγματι, αμοιβαίες υποχωρήσεις με την εμμονή, όμως, του Υπουργού στη διατήρηση του δικαιώματος αποκλεισμού ομάδων από την Ευρώπη να παραμένει.

Καμφθήκατε προς στιγμήν, κύριε Υφυπουργέ, αλλά ο κίνδυνος του Greece είναι πιο ορατός από ποτέ και θα έχετε την ευθύνη αποκλειστικά εσείς και βεβαίως όσοι ψηφίσουν το συγκεκριμένο άρθρο, το άρθρο 15, που αφορά στο αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ.

Είμαστε αντίθετοι, βεβαίως, και στο άρθρο 5, το οποίο και θα καταψηφίσουμε.

Μία μικρή αναφορά στο ηλεκτρονικό εισιτήριο, το οποίο έχει περιληφθεί σε όλους τους αθλητικούς νόμους, χωρίς να έχει επιτευχθεί, δυστυχώς, η εφαρμογή του. Χωρίς αμφιβολία είναι βασικό συστατικό για την αντιμετώπιση της βίας, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν αντικειμενικές δυσκολίες στην υλοποίησή του.

Παράλληλα με αυτό, κύριε Υφυπουργέ, θα βοηθούσαμε να δημιουργηθεί μια βάση δεδομένων, που θα τηρεί η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και στην οποία θα καταγράφονται τα άτομα που έχουν εμπλακεί σε επεισόδια, ώστε κατά περίπτωση να μην τους επιτρέπεται η έκδοση εισιτηρίου ή να είναι γνωστή εκ των προτέρων η παρουσία τους στο γήπεδο.

Κύριε Κοντονή, πραγματικά στενοχωρήθηκα όταν, στην πρωτομιλία σας το πρωί, αναφερθήκατε σε κάποιους δημοσιογράφους, οι οποίοι, όπως ισχυριστήκατε, σας παρότρυναν να ακολουθήσετε επιθετική πολιτική και οι ίδιοι στη συνέχεια στα κείμενά τους, στα γραπτά τους, ισχυρίστηκαν ακριβώς το αντίθετο. Θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ, αν δεν σκιαμαχείτε, να τους κατονομάσετε. Αλλιώς, σας αφήνω στην κρίση του δημοσιογραφικού κόσμου και της κοινής γνώμης. Οι αθλητικοί συντάκτες - επειδή είμαι και αθλητικογράφος - έχουμε παιδιά και οικογένειες και επειδή τα παιδιά μας πάνε στο σχολείο, καλό είναι να πείτε τα ονοματεπώνυμα, να ονοματίσετε αυτούς για τους οποίους μιλήσατε το πρωί.

Το νομοσχέδιο δεν δίνει ολοκληρωμένη απάντηση στο πρόβλημα της βίας, γιατί το επιχειρήμα ότι η βία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη διαφθορά είναι υπεραπλουστευμένο. Αυτό αποδεικνύουν και τα κρούσματα βίας που δεν σχετίζονται ούτε με το ποδόσφαιρο ούτε με τον επαγγελματικό αθλητισμό. Απαιτούνται βαθύτερες παρεμβάσεις, με έμφαση τόσο στην παιδεία όσο και στην αστυνόμευση.

Σχετικά με τα άρθρα που αναφέρονται σε εκπαιδευτικά θέματα θα πω τα εξής: Με το άρθρο 13 προβλέπεται η επαναφορά του «9,5» ως βαθμός προαγωγής στην τάξη του λυκείου. Πρόκειται για σαφή επιστροφή στη λογική της ελάσσοнос προσπάθειας. Δίδεται η δυνατότητα σε μαθητές, με εξαιρετικά χαμηλούς βαθμούς σε βασικά μαθήματα, να προάγονται απροβλημάτιστα και τελικά να αποκτούν ένα απολυτήριο, χωρίς αντίκρισμα και χωρίς

κανένα πρακτικό εφόδιο, όταν μάλιστα στο γυμνάσιο, που η εκπαίδευση είναι υποχρεωτική, η βάση παραμένει στο «10». Επειδή ακούσαμε στελέχη της Κυβέρνησης να ισχυρίζονται ότι με αυτές τις διατάξεις αντιμετωπίζεται η μαθητική διαρροή και η σχολική εγκατάλειψη, αυτός άραγε είναι ο ενδεδειγμένος τρόπος να τη μειώσουμε, ισοπεδώνοντας το επίπεδο της εκπαίδευσης; Διότι αναβάθμιση της παιδείας σίγουρα δεν είναι.

Προβλέπεται, επίσης, η ουσιαστική κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, καθώς θα έχει πλέον μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα. Να δεχθούμε ότι θα μπορούσαν να υπάρξουν αλλαγές και εξορθολογισμός στον όγκο των θεμάτων, στο επίπεδο και διαβάθμιση της δυσκολίας τους, στην ενθάρρυνση της κριτικής σκέψης. Εσείς, όμως, κύριε Υπουργέ, χωρίς να έχει υπάρξει αξιολόγηση της επιτυχίας ή όχι του μέτρου, προχωράτε στην κατάργησή του, παρά το γεγονός ότι η τράπεζα θεμάτων διασφαλίζει την ισοτιμία των θεμάτων σε πανελλαδικό επίπεδο και τη διδασκαλία της ύλης, όπως αναφέρεται στο αναλυτικό πρόγραμμα.

Η Κυβέρνηση, επιτέλους, θα πρέπει να μας εξηγήσει ποια είναι η στόχευσή της για τον ρόλο και τον σκοπό του λυκείου. Να έχει το απολυτήριο βαρύτητα ή να εκμηδυνιστεί η αξία του; Διότι, μέσα από νομοθετήματα, όπως αυτά που περιλαμβάνονται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, φοβούμαι ότι εκπαιδεύουμε νέους που θα επενδύουν στην άνωθεν βοήθεια και όχι στην αξιοκρατία και την προσπάθεια. Άλλωστε, στην ίδια λογική είναι και το άρθρο 14, σχετικά με την αναπλήρωση των μαθημάτων, την οποία και περιορίζει σε ένα στενό πλαίσιο.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, τα δύο αυτά άρθρα που αφορούν στην εκπαίδευση και κλείνοντας, θα ήθελα να επανέλθω στο αθλητικό κομμάτι του νομοσχεδίου. Κύριε Υπουργέ, ζητήσατε συναίτηση στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που ταλανίζουν το ελληνικό ποδόσφαιρο. Εμείς αυτήν τη συναίτηση θέλαμε να την προσφέρουμε. Δυστυχώς δεν βάλατε πλάτη και ενσωμάτωσα την που θα έπρεπε στα επίμαχα άρθρα, όχι στα άλλα που είναι εύκολα. Δεν θα έχετε, όμως, τη στήριξή μας σε ενέργειες που οδηγούν το ποδόσφαιρο στην απομόνωση και την περαιτέρω απαξίωση.

Κάθε προσπάθεια να μετατραπεί ο ελληνικός αθλητισμός σε Κούγκι θα μας βρίσκει σταθερά απέναντι. Επειδή προτιθέστε να φέρετε συνολικό αθλητικό νομοσχέδιο, να γνωρίζετε ότι ειδικά από ανθρώπους που προέρχονται από τον αθλητισμό, θα την έχετε σε κάθε πρωτοβουλία που στοχεύει στην εξυγίανση του χώρου, στη διαφάνεια και τον εκδημοκρατισμό των οργάνων και των διαδικασιών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αρκεί να συμφωνεί η UEFA.

ANNA KAPAMANAH: Εσείς ζητήσατε τη γνώμη της. Να μην τη ζητούσατε και να το φέρνατε, όπως έπρεπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Καραμανλή, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τη ζητήσαμε, για να εξαντλήσουμε τα όρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ANNA KAPAMANAH: Κανέναν διάλογο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Σας παρακαλώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Εμμανουηλίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Εμμανουηλίδη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ρόλος μας εδώ δεν είναι μόνο να νομοθετούμε, αλλά και να παιδαγωγούμε την κοινωνία μέσα από υπεύθυνο κοινοβουλευτικό διάλογο, διάλογο που σκοπό έχει να θεραπεύσει κοινωνικές παθογένειες, μέσα από τη θέσπιση σωστών και ευαίσθητων για την κοινωνία νομοθετημάτων.

Ας μιλήσουμε εντελώς ξεκάθαρα. Το ποδόσφαιρο, ως το πιο

φιλολαϊκό συλλογικό άθλημα, έχει τεράστιες παθογένειες, με κυρίαρχα στοιχεία τη βία και την ανομία. Προϊστάμενη αρχή για τη ρύθμιση της κανονικότητας αυτού του λαϊκού αθλήματος είναι η ΕΠΟ; Βεβαίως, θα μου πείτε «να». Τις ευθύνες, λοιπόν, για την εύρυθμη λειτουργία των πρωταθλημάτων και συνολικά αυτού του συλλογικού αθλήματος την έχει η εποπτεύουσα αρχή; Λογικά θα μου πείτε «να».

Πέρα, όμως, από αυτό, έχουμε χρόνια τώρα διαπιστωμένες συμπλοκές, διαπλοκές των ηγετικών μορφών αυτής της οργάνωσης με αθλήτριες και με εγκληματικές ενέργειες. Αυτές δεν είναι δικές μου απόψεις. Αυτά είναι κατατεθειμένα μέσα από τη δικαστική οδό.

Τι θα περίμενε κανείς από ένα νομοθετικό σώμα, που σκοπό έχει να τακτοποιήσει αυτές τις εκκρεμότητες; Θα περίμενε να απευθυνθεί και να επιβάλει νομοθετικά την κανονικότητα και τη νομιμότητα στη λειτουργία αυτού του οργάνου, χωρίς αιδώ, χωρίς ντροπή, γιατί μία αντιπαράθεση τίμια βεβαίως είναι αποδεκτή. Όταν, όμως, περιχαράκωνεται η ΕΠΟ για να καλύψει τις ανομίες και τις αδυναμίες της σε μία υπερκείμενη, υπερεθνική αρχή –UEFA, FIFA, εν προκειμένω-, αυτό πρέπει να προσεχθεί. Μέσα στο πέρασμα του χρόνου έχουν αποκτήσει τρομακτικές δυνατότητες, σε σημείο που να καταλύουν συνταγματικές αρχές των κρατών. Διότι αυτές είναι οι λειτουργίες αυτών των οργάνων. Κι έρχονται αυτές να απειλήσουν την κανονικότητα, τη συνταγματικότητα, τη νομιμότητα με την απειλή του Grexit.

Αυτές οι αθλήτριες, επιτέλους, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει να σταματήσουν και πρέπει να πάρετε τις ευθύνες που σας αναλογούν. Δεν μπορεί να είστε τιμητές μιας ατιμίας.

Έρχομαι στη συνέχεια στα θέματα που ρυθμίζουν προβλήματα της παιδείας. Η παιδεία είναι ένας χώρος που πέρα από πολύτιμη στιγμήσε και χαρακτήρισε τη ζωή μου. Τριάντα χρόνια είμαι μέσα σε σχολικές τάξεις. Επομένως θα ήθελα πραγματικά –γιατί αυτή τη στιγμή απεκδύομαι την πολιτική μου ιδιότητα και μιλώ προς τους γονείς- να καταθέσω την εξής διαπίστωση, η οποία έχει παγιωθεί μέσα από μία αποστασιοωμένη πολιτική στάση. Όσοι έχετε βιώματα διδασκαλίας, όπως εσείς, κύριε Φορτσάκη, νομίζω ότι μπορείτε δώσετε μία απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βασική αρχή της παιδαγωγικής –το πρώτο άρθρο της- ορίζει ότι ποτέ δεν ζητούμε από τους μαθητές μας πράγματα που δεν τα έχουμε διδάξει. Είναι μια απαράβατη αρχή, η οποία δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να αναρθεί ή τουλάχιστον να αμφισβητηθεί.

Με αυτήν την παρακαταθήκη της τράπεζας θεμάτων, αυτή η σχέση αυτομάτως και καθολικά διαλύεται. Γιατί από μια τράπεζα που υπάρχουν θέματα που δεν γνωρίζει αυτός που οργάνωσε όλο αυτό το πλέγμα της τράπεζας, πώς είναι δυνατόν να ξέρει την ατμόσφαιρα της διδασκαλίας, το περιεχόμενο της διδασκαλίας, την εμβάθυνση της διδασκαλίας που μέσα από την ιερότητα μιας διδακτικής ώρας βγαίνει;

Αυτό, όμως, δημιουργεί τα εξής προβλήματα: Πρώτον, ακυρώνει εν τω πράγματι τον ρόλο του δασκάλου, γιατί, όταν ο μαθητής θα ξέρει ότι τα θέματα δεν θα είναι αποτέλεσμα μιας ουσιαστικής διαλεκτικής και βαθιάς σχέσης, αλλά έξωθεν και πέρα από τη γνώση της ατμόσφαιρας της διδασκαλίας δίνονται, μοιραία υποβαθμίζεται ο ρόλος του δασκάλου.

Το δεύτερο είναι η κοινωνική προέκταση αυτού του συστήματος, καθόσον τα παιδιά εξαναγκάζονται να προσφεύγουν σε φροντιστηριακή υποστήριξη. Και αυτό έχει διπλό, αρνητικό αποτέλεσμα.

Το ένα είναι ότι στο υποσυνείδητο του μαθητικού κόσμου υποβαθμίζεται ο ρόλος του δημόσιου σχολείου και το άλλο –που είναι και περισσότερο επώδυνο- είναι ότι εξαναγκάζεται η οικογένεια μέσα σε αυτήν την οικονομική ανημποριά να χάσει ακόμα ένα μέρος από το ανύπαρκτο εισόδημά της στηρίζοντας τη φροντιστηριακή υποστήριξη.

Όσον αφορά την περίπτωση του «10» που γίνεται «9,5» και κατηγορήθηκε ο διδασκαλικός, ο εκπαιδευτικός κόσμος για μια δυναμική και για μια προοπτική έκπτωσης και καθίζησης του επιπέδου των σπουδών, μετά λόγου γνώσεως σας λέω ότι αυτό το πράγμα ήταν απολύτως επιβαλλόμενο. Γιατί με ένα σύστημα που μέσα από έναν λαβύρινθο αλγορίθμων οδηγούσε τα πράγ-

ματα σε αποκλεισμό –σας διαβεβαιώ- του 80% των μαθητών, τρεις φορές χρειάστηκε να «μαγειρέψουμε» τα αποτελέσματα, για να μη βρεθούμε στη δύσκολη θέση οι τάξεις της επόμενης χρονιάς να είναι άδειες. Αυτό ήταν το εφεύρημα των σχεδιαστών του «10», με απόλυτο «10» σε όλα τα μαθήματα. Δηλαδή ήταν μια εξωπραγματική σχέση με τους μαθητές.

Επομένως, για πράγματα που αποτελούν κοινό λογικό τόπο, νομίζω ότι αδικούμε τους εαυτούς μας, αν αντιπαραισθήμεθα. Και στα δύο, λοιπόν, νομίζω ότι, αν δεν υπήρχε η δυναμική της εκπροομιού αντίθεσης και αντιπαλότητας, η κοινή λογική θα υπαγόρευε την συναίνεση και τη στήριξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Τον λόγο έχει η κ. Σβερώνη και να ετοιμάζεται ο κ. Ακρίωτης Γεώργιος.

Κυρία Σβερώνη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου φέρει τον τίτλο: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις». Εγώ θα ξεκινήσω από τις άλλες διατάξεις, από το άρθρο 13, επ' αφορμή των όσων ακούστηκαν από την εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Χριστοφιλοπούλου.

Είπε ότι αν ψηφιστεί το άρθρο αυτό, τότε μιλάμε για οπισθοδρόμηση. Ο κ. Κουτσούκος κι αυτός είπε ότι δεν λαϊκίζουμε με την παιδεία. Απευθυνόμενη, λοιπόν, και στους δυο εκπροσώπους του μικρού ΠΑΣΟΚ σήμερα, θα ήθελα να πω ότι, όταν το ΠΑΣΟΚ ήταν μεγάλο, το 1982 μια νύχτα, στις 11 Ιανουαρίου 1982, εδώ, σ' αυτή την Αίθουσα της Βουλής κρίθηκαν οι προοπτικές του Ελληνισμού. Δηλαδή, τι έγινε;

Η Βουλή συζητούσε ένα νομοσχέδιο σχετικά με την εγγραφή των μαθητών στα λύκεια. Αιφνιδιαστικά η Κυβέρνηση έφερε μια τροπολογία, με αντικείμενο την επιβολή του μονοτονικού συστήματος στην εκπαίδευση, κυρία Χριστοφιλοπούλου. Η τότε αξιωματική αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, διέρρηξε τα μιάτια της, όπως και τώρα, και χωρίς να δώσει τον παραμικρό αγώνα, εγκατέλειψε την Αίθουσα και έφυγε. Γιατί είπε ότι είναι μείζον το θέμα της γλώσσας μας και δεν είναι δυνατόν να έρχεται με μια μεταμεσονύχτια τροπολογία. Το μονοτονικό σύστημα επιβάλλεται με την ψήφο μόνο τριάντα ατόμων. Τόσοι ήταν οι παρόντες Βουλευτές.

Είναι απορίας άξιο πώς είναι δυνατόν να συμβαίνει να γεννιέσαι με μια γλώσσα που μιλιέται τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια –τα τελευταία δυόμισι χιλιάδες χρόνια εξασφαλίζει την ιστορική και λειτουργική συνέχεια χάρη στην πολυτονική της γραφή-, να σου έχει χαριστεί μια τέτοια γλώσσα, ένα δώρο ζωής, ένα χάρισμα από τα πλέον σπάνια που μπορούν να χαριστούν σε έναν άνθρωπο και εσύ να αρνείσαι αυτό το προνόμιο για χάρη μιας φτηνάρικης χρησιμοθηρίας, με τη δικαιολογία «να μην κουράζονται πολύ τα παιδιά». Αυτό τι φανερώνει; Έναν ωμό πρωτογονισμό και μια βαρβαρική ολιγόνοια. Αυτά για να μην κόπτονται ότι τόσο πολύ ενδιαφέρονται για τη μαθητώρα νεολαία.

Ξέρετε, όταν επανήλθε η παράταξή σας, όταν ήρθε στην κυβέρνηση, δεν έκανε απολύτως τίποτα γι' αυτό. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Ότι σ' αυτό το κακούργημα που είχε συντελεστεί από τους προηγούμενους συμπλέατε κι εσείς.

Χωρίς, λοιπόν, συναισθηματισμούς αν το κρίνουμε, ξέρετε πόσο σημαντικό είναι εκείνο που συνέβη εκείνο το βράδυ; Είναι μεγαλύτερο κι απ' αυτό που λέγεται Μικρασιατική Καταστροφή. Στη Μικρασιατική Καταστροφή χάθηκαν πανάρχαιες κοιτίδες του Ελληνισμού. Δεν χάθηκε όμως η ελληνικότητα, γιατί η ελληνικότητα είναι τρόπος ζωής, είναι πολιτισμός. Έμεινε η γλώσσα μας, έμεινε η συνέχεια αυτής, που είναι η έμπρακτη συνέχεια της ιστορικής συνείδησης.

Αντίδραση και τότε δεν υπήρχε από πουθενά. Δεν υπήρχε από την Ακαδημία Αθηνών. Δεν υπήρχε από καμμία Πανεπιστημιακή Σύγκλητο. Κανείς δεν παραιτήθηκε. Καμμία φιλοσοφική σχολή δεν αντέδρασε. Δεν είπαν λέξη. Κανένας. Ούτε εταιρείες φιλόλων ούτε δικαστές ούτε δικηγορικοί σύλλογοι ούτε η Ιερά Σύ-

νοδος ούτε η ΟΛΜΕ ούτε η ΔΟΕ. Κανένας. Δεν ενδιαφέρθηκαν. Αυτό τι έδειξε; Ότι η Ελλάδα ήταν πανέτοιμη για τον εθνικό αφελληνισμό της και στη θέση αυτού του αφελληνισμού πλέον ήρθε η υπηκοότητα του βαλκανικού επαρχιωτισμού. Έτσι βιώνουμε από τότε. Με έναν βαλκανικό επαρχιωτισμό και επαϊρόμαστε γι' αυτό. Επαϊρόμαστε και δήθεν είμαστε Ευρωπαίοι όπου και όσο μάς συμφέρει.

Μαζί, όμως, με τον Ελληνισμό μας και αυτόν τον αφελληνισμό που άρχισε από τότε και μέχρι σήμερα να γίνεται, χάσαμε πολλά.

Γιατί στοιχείο του Ελληνισμού ήταν και ο αθλητισμός, ήταν η άμιλλα. Όλα αυτά σιγά σιγά τι έκαναν; Εμπορευματοποιήθηκαν και ο αθλητισμός, και ειδικά το ποδόσφαιρο, το οποίο είναι ένα άθλημα που στην αγορά έχει πολύ μεγάλη αξία. Είναι αυτό που λένε σε μια ελληνική ταινία «είναι πολλά τα λεφτά, Άρη» και, όπου υπάρχουν πολλά λεφτά, όπου υπάρχει πολύ χρήμα, τότε υπάρχει και πολύ μεγάλη διαπλοκή. Όταν υπάρχει μεγάλη διαπλοκή, τότε υπάρχουν και άλλου είδους καταστάσεις και η βία είναι μια από αυτές τις καταστάσεις που δημιουργεί αυτό το χρήμα, αυτή η εμπορευματοποίηση των πάντων, ακόμα και του αθλητισμού.

Και απορούμε σήμερα; Μπορεί και να απορούμε. Κρυβόμαστε, στρουθοκαμηλιζούμε, ότι δήθεν μας ενδιαφέρει όλους η βία, η βία στα γήπεδα. Μα, η Ελλάδα στα γήπεδα αναστενάζει, αλλά όχι μόνο στα γήπεδα πλέον.

Βλέπετε, η βία ξεκινάει από πολύ νωρίς, από το νηπιαγωγείο, από το σχολείο. Δεν μιλάγαμε πρόσφατα για το bullying –όπως το λέμε μεις οι Έλληνες με την υπηκοότητα του βαλκανικού επαρχιωτισμού, διότι δεν λέμε ενδοσχολική βία-. Υπάρχει ενδοσχολική βία. Βία δεν είναι κι αυτή; Όταν, λοιπόν, εκπαιδεύουμε τους νέους στην ενδοσχολική βία, αυτός ο νέος, ο μαθητής, ο έφηβος, δεν θα γίνει ο χούλιγκαν; Δεν θα γίνει εκείνος που θα βιαιοπραγεί στα γήπεδα; Και απορούμε; Είναι ποτέ δυνατόν; Και να απορείτε ποιοι;

Έχω μεγάλο παράπονο και με σας τους συναδέλφους –όχι όλους, αρκετούς πάντως- που τι κάνετε; Θα κάνετε μια αναφορά κι αυτή η αναφορά σας κρύβει λεκτική βία. Θα κάνετε την αναφορά στο συνταγματικό σας τόξο και φυσικά θα αφήσετε έναν χώρο εκτός συνταγματικού τόξου. Αυτός ο χώρος είναι ο δικός μας. Και θέλετε εσείς μετά να μπορέσετε αυτήν τη βία, την οποία τη βιώνουμε μέσα στη Βουλή, να την εξαλείψετε.

Αλλά, ξέρετε, τότε και ο ελληνικός λαός –εάν πραγματικά τα δείχνει όλα η τηλεόραση και η τηλεόραση της Βουλής μάλλον τα δείχνει όλα- θα πρέπει να βλέπει αυτά που γίνονται και να συνειδητοποιεί ότι μάλλον τον κοροϊδεύετε. Διότι η βία ξεκινάει από εδώ. Ξεκινάει από τη λεκτική βία προς ένα κόμμα, το οποίο εσείς έχετε εντάξει εκτός του συνταγματικού τόξου κι επαϊρέστε ότι ενδιαφέρεστε για τη δημοκρατία.

Δεν συγκινηθήκατε, όμως, σήμερα, όταν πληροφορηθήκατε – και αν δεν πληροφορηθήκατε, οφείλατε να πληροφορηθείτε- ότι ένας συναδέλφος μου –όχι Βουλευτής- δικηγόρος, ο οποίος είναι υπερασπιστής συναγωνιστών μου Χρυσαιγιτών στη δίκη της Χρυσής Αυγής που διεκόπη και συνεχίζεται αύριο, δέχθηκε επίθεση, βίαια επίθεση, στο γραφείο του. Αποτέλεσμα αυτής της βίας ξέρετε ποιο ήταν; Να πει «παραιτούμαι». Γιατί παραιτείται; Διότι φοβάται. Διότι ο φόβος πλέον υπάρχει παντού. Αυτό δεν είναι βία;

Όταν υπάρχουν αφίσες που λένε «τσακίστε τους φασίστες της Χρυσής Αυγής», αυτό τι είναι; Δεν προτρέπετε εσείς τους άλλους σε μια βία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Βία είναι και αυτό. Κι εφόσον εσείς σπέρνετε βία, ό,τι σπέρνετε, αυτό ακριβώς θερίζετε.

Μην αναρωτιέστε, λοιπόν, γιατί είναι το ένα, γιατί είναι το άλλο. Και μην επαϊρέστε ότι εσείς ήσασταν καλύτεροι από αυτά που πάει να κάνει η τωρινή Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, σας παρακαλώ!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Μισό λεπτό, τελειώνω.

Αυτά περί του νομοσχεδίου, αυτά περί των τροπολογιών και

όλα τα υπόλοιπα είναι για τη βία, που δυστυχώς επικρατεί παντού, από το Κοινοβούλιο μέχρι το γήπεδο και από το νηπιαγωγείο μέχρι τα δικαστήρια.

Διότι και αύριο στα δικαστήρια θα υπάρχει μια άλλη μορφή βία: Όλοι οι άνθρωποι –όλοι οι Έλληνες πολίτες και μη- του συνταγματικού δημοκρατικού τόξου, επειδή σέβονται τη δικαιοσύνη, θα είναι έξω από την Αίθουσα του δικαστηρίου με πανό και θα λένε «άρρον άρον, σταύρωσον αυτόν!».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, σας παρακαλώ πολύ!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ – ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Γιατί να τον σταυρώσετε; Στο όνομα της δημοκρατίας, που γίνονται τα μεγαλύτερα εγκλήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Σβερώνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ακριώτης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, και στη συνέχεια ο κ. Δημητριάδης Δημήτρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που βλέπω να προχωράει ένα νομοσχέδιο, το οποίο επιχειρεί με αποφασιστικότητα να διακόψει τη σχέση ανάμεσα στον αθλητισμό και τη βία.

Πρόστιμα έως 25 εκατομμύρια ευρώ, κατ' όικον περιορισμός, αναβολή και απαγόρευση της διεξαγωγής αγώνων, διακοπή πρωταθλήματος, ηλεκτρονική εποπτεία και ονομαστικό εισιτήριο, πρόστιμα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έλεγχος των συνδέσμων φιλάθλων, τακτικοί δικαστές στα πειθαρχικά όργανα, δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης για τους διαιτητές, πάταξη της στοιχηματικής απάτης. Τα μέτρα που λαμβάνονται είναι θαρραλέα και δυναμικά και θα εφαρμοστούν, επαφίεται στην πολιτεία.

Πράγματι, δεν χωράει καμμία αμφιβολία ότι η πολιτεία οφείλει να παρέμβει δυναμικά σε έναν χώρο που πολλές φορές στο παρελθόν μάς έχει απασχολήσει για τον τρόπο με τον οποίο υποθάλλει αλλά και γεννά συμφέροντα και συμπεριφορές που δεν περιορίζονται στους αγωνιστικούς χώρους.

Από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, που πλούτισαν ορισμένους χρεώνοντας τη χώρα ανεπανόρθωτα, μέχρι τους φασιστικούς θύλακες, τους οργανωμένους οπαδούς, μέχρι πογκρόμ ρατσιστικής βίας, όπως την νύχτα της 4^{ης} Σεπτεμβρίου του 2004, μέχρι την ανοιχτή εργαλειοποίηση για πολιτικούς λόγους, όπως χαρακτηριστικά στην τοπική αυτοδιοίκηση είναι φανερό ότι, όταν αγγίζουμε τον αθλητισμό, αγγίζουμε ταυτόχρονα πολλά και εκρηκτικά ζητήματα που τον υπερβαίνουν.

Καλώς επεμβαίνουμε, λοιπόν. Θα ήθελα μόνο να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα, που αφορά το πνεύμα του νόμου. Ο αθλητισμός δεν είναι απλώς πεδίο επιχειρηματικότητας ή αναπαραγωγής εξωτερικών σχέσεων και συγκρούσεων. Ο αθλητισμός είναι κομμάτι του πολιτισμού μας και τον αντανανκλά.

Ενώ, λοιπόν, πολύ καλά πράττουμε να θέτουμε αυστηρούς κανόνες, οφείλουμε να γνωρίζουμε ότι ο πολιτισμός δεν θεσμοθετείται με τη βία και ότι δεν αρκεί να επέμβουμε στα γήπεδα για να αντιμετωπίσουμε τη βία.

Επιπλέον, δεν πρόκειται για καθαρά τεχνικό ζήτημα, όπως και η βία δεν είναι καθαρά τεχνικό ζήτημα. Η βία και συνεπώς η βία και στον αθλητισμό είναι πολιτικό ζήτημα και ζήτημα πολιτισμού, που δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνο του το Υφυπουργείο Αθλητισμού, που δεν αντιμετωπίζεται μόνο κατασταλτικά.

Παραμένει, λοιπόν, ζητούμενο η αντιμετώπιση της ρίζας των στρεβλώσεων στον χώρο του αθλητισμού. Αποτελεί κοινότητα να υπενθυμίσουμε ότι η ρίζα αυτών των στρεβλώσεων, η ρίζα της βίας και μαφίας στον χώρο του αθλητισμού βρίσκεται στην καθημερινή εξωγηπεδική βία και μαφία, στη βία και μαφία στους χώρους εργασίας και στον δρόμο, από τα κάτεργα στη Μανωλάδα μέχρι την καταστροφή και τους μπράβους στη Χαλκιδική, μέχρι τον κάθε μικρό και μεγάλο απατεώνα που εκμεταλλεύεται, εκβιάζει και εμπαίζει τους εργαζόμενους και τους απολυμένους. Παραμένει ωστόσο χρήσιμη αυτή η επισήμανση, εάν δεν θέλουμε να δούμε τη γηπεδική βία απλώς να εκτρέπεται εξωγηπε-

δικά.

Θα πρέπει συνεπώς η πρωτοβουλία του Υφυπουργείου Αθλητισμού να θεωρηθεί ως κομμάτι της γενικότερης στρατηγικής της Κυβέρνησης και να πλαισιωθεί από εξίσου θαρραλέα μέτρα σε όλους τους τομείς. Δεν ωφελεί να αντιμετωπίσουμε τη βία στα γήπεδα εάν αυτή συνεχίζεται μέσα στα σπίτια, στα σχολεία, στις γειτονιές, στους χώρους εργασίας, στους δρόμους, στα αστυνομικά τμήματα και στα σύνορα της χώρας.

Με δύο λόγια πρέπει να είναι σαφές ότι το νόημα της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας δεν είναι να βάλουμε τάξη έτσι απλά, φράση που θα μπορούσαμε να ακούσουμε και από χείλη άλλων με εντελώς διαφορετικό νόημα. Η τάξη, όπως την εννοεί η Αριστερά, είναι άλλου τύπου και αποκαλύπτεται αν δίπλα στο σημερινό νομοσχέδιο βάλουμε την αποτελεσματική φορολόγηση των πλουσίων, την ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, την προστασία του περιβάλλοντος, τον εκδημοκρατισμό της Αστυνομίας, το δημοκρατικό και δίκαιο σχολείο, την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Αυτός είναι και ο λόγος που τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία την παίρνει η Αριστερά και μόνο η Αριστερά θα μπορούσε να την πάρει, γιατί είναι υποκρισία και εμπαιγμός να καταδικάζουν τη βία στη γήπεδα αυτοί που ανέχονται να πνίγονται κάθε μέρα χιλιάδες στη Μεσόγειο, αυτοί που έχουν αφήσει χωρίς δουλειά ενάμισι εκατομμύριο συμπολίτες μας, αυτοί που διέλυσαν το σύστημα υγείας, μειώνοντας το προσδόκιμο ζωής μιας ολόκληρης χώρας, αυτοί που διέλυσαν βίαια μέχρι και συγκεντρώσεις των ΑΜΕΑ.

Αυτό είναι, λοιπόν, το κύριο που θα πρέπει να υπογραμμίσουμε αναφορικά με το πνεύμα του νόμου, ότι σήμερα δεν μιλάνε αυτοί, μιλάμε εμείς, με το δικό μας αξιακό φορτίο, με τη δική μας ιστορία, με τις δικές μας κόκκινες γραμμές κι ότι είναι αυτές οι κόκκινες γραμμές που μας δίνουν το δικαίωμα να βγάλουμε επιτέλους και μια κόκκινη κάρτα εκεί που πρέπει.

Τώρα, το νομοσχέδιο αυτό περιλαμβάνει και κάποιες διατάξεις που αφορούν την εκπαίδευση. Έχω αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου στο δημόσιο σχολείο ως εκπαιδευτικός και συνδικαλιστής -και κατά πολλούς εδώ, ως εχθρός του λαού, έτσι ονομάζονται οι συνδικαλιστές, το τρίτο βήθρο της δημοκρατίας- και δεν θα μπορούσα να μην τοποθετηθώ. Ως κόμμα και παράταξη διαμορφώσαμε και υπηρέτησαμε το όραμα για ένα δημόσιο σχολείο που να μην υποτάσσεται στις ανάγκες της αγοράς για πειθαρχημένο, ευέλικτο και εξειδικευμένο δυναμικό, αλλά να υπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνίας, τις ανάγκες των μαθητών και των γονέων για ουσιαστική παιδεία και εργασιακά δικαιώματα.

Αγωνιστήκαμε για ένα σχολείο χωρίς κοινωνικές, έμφυλες, θρησκευτικές και άλλες διακρίσεις, για ένα σχολείο δημοκρατικό και κοινωνικά δίκαιο, για ένα σχολείο καθρέφτη της κοινωνίας που οραματιζόμαστε. Σήμερα καλούμαστε να νομοθετήσουμε από τη θέση της Κυβέρνησης. Καλούμαστε μάλιστα να νομοθετήσουμε επειγόντως και στο πλαίσιο που έχουν διαμορφώσει οι μνημονιακές πολιτικές αλλά και η τεχνητή ασφυξία που μας επιβάλλουν οι πιστωτές. Παρ' όλα αυτά, ακόμα και αυτές οι επείγουσες ρυθμίσεις είναι σε θετική κατεύθυνση. Συμπλέουν με τις διαχρονικές μας θέσεις, ανακοιφίζουν τη μέση οικογένεια, δίνουν επιλογές και απελευθερώνουν τον μαθητή και τον εκπαιδευτικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η τράπεζα θεμάτων δεν μπορεί να κρίνεται πλέον με ιδεολογικούς όρους. Δοκιμάστηκε και είδαμε τα αποτελέσματά της. Αύξηση των φροντιστηρίων κατά 25% και άρα το βάρος του προϋπολογισμού της κάθε οικογένειας, αύξηση της σχολικής αποτυχίας και συνακόλουθα της σχολικής διαρροής 8% με 10%. Η τράπεζα θεμάτων αποδείχθηκε, λοιπόν, στην πράξη μέτρο ταξικό και άδικο, όχι απλώς αντιπαιδαγωγικό και καλώς περιορίζεται σε συμβουλευτικό ρόλο. Ο ορισμός της βάσης στο «9,5» κινείται και αυτός στην ίδια κατεύθυνση υπενθύμισης του βασικού ρόλου του σχολείου, που είναι να μορφώνει τα παιδιά και όχι να τιμωρεί, να αποκλείει και να εμπεδώνει τον ανταγωνισμό.

Αντίστοιχα η ρύθμιση για την αναπλήρωση των χαμένων διδα-

κτικών ωρών, που μπορεί να επισυμβούν από διάφορους παράγοντες, δίνει τη δυνατότητα και την ευθύνη στην πολιτεία να δίνει στην εκπαιδευτική κοινότητα τη δυνατότητα να αποφασίζει τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει η ουσιαστική αναπλήρωση, χωρίς τιμωρητική λογική, και εντάσσεται έτσι στη γενικότερη λογική μας για τον εκδημοκρατισμό του σχολείου. Συνολικά, πρόκειται συνεπώς για καίριες και καλοδεχόμενες νομοθετικές παρεμβάσεις.

Σε συνδυασμό με το νομοσχέδιο που έρχεται τις επόμενες ημέρες, βλέπουμε να αρχίζει να αποτυπώνεται η νέα φιλοσοφία και η πολιτική μας πρόθεση. Δεν θα σταθούμε σε λεπτομέρειες και επιμέρους ζητήματα. Αυτό που χρειάζεται σε αυτήν την εύθραυστη συγκυρία είναι κυρίως να μεταδώσουμε αυτό το νέο πνεύμα, ύφος και ήθος στην κοινωνία. Να δείξουμε και στην παιδεία, όπως και σε όλους τους άλλους τομείς του κυβερνητικού έργου, ότι η Κυβέρνηση αυτή διαφέρει ουσιαστικά, να μεταδώσουμε πίστη και ελπίδα στη χαιμαζόμενη κοινωνία και να την προετοιμάσουμε να συνταχθεί μαζί μας στις δύσκολες μάχες που έρχονται. Ο καλύτερος τρόπος να έχουμε μαζί μας την κοινωνία είναι να της δώσουμε χώρο έκφρασης, να ξεκινήσουμε το συντομότερο δυνατόν τη μεγάλη διαβούλευση για την παιδεία, μαζί με όλους τους φορείς και τις κοινωνικές ομάδες που εμπλέκονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ακρίωτη.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Δημητριάδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ. Να ετοιμάζεται και ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Δημητριάδη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα φαινόμενα βίας και ανομίας που παρατηρούνται πολύ συχνά στα γήπεδα δεν συνάδουν με το πνεύμα του αθλητισμού, την ευγενή άμιλλα, τον συναγωνισμό, αλλά και τη συλλογική προσπάθεια.

Η βία, ο φανατισμός, η αδιαφάνεια, η διαφθορά, η ευνοιοκρατία και όλα τα νοσηρά φαινόμενα που λαμβάνουν χώρα εδώ και τόσα χρόνια στα γήπεδα θα πρέπει να αντιμετωπιστούν και μάλιστα άμεσα, γιατί πλέον έχουν καταστεί ανεξέλεγκτα.

Στην κατεύθυνση της αποφασιστικής αντιμετώπισης των ανωτέρω κινείται το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, με αίτημα ευθύνης απέναντι στην κοινωνία και με γνώμονα τη διαφάνεια, την αξιοπιστία, την αμεροληψία, το δημόσιο συμφέρον και την ασφάλεια.

Γνωρίζουμε ότι για την οριστική εξάλειψη των φαινομένων πρέπει να πραγματοποιηθούν ενέργειες σε βάθος χρόνου καθώς και ευρύτερες μεταρρυθμίσεις, όπως η ανεργία, η παιδεία, η δικαιοσύνη, ο πολιτισμός κ.ά.. Ωστόσο, αυτή τη στιγμή είναι απαραίτητη η άμεση λήψη μέτρων για την αυστηρή αλλά δίκαιη αντιμετώπιση τόσο των φυσικών όσο και των ηθικών αυτουργών των νοσηρών αυτών φαινομένων.

Στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου προβλέπονται τα εξής προς τούτο: Ρυθμίζονται ζητήματα, προκειμένου να λειτουργήσουν τα συστήματα ηλεκτρονικού εισιτηρίου και ηλεκτρονικής εποπτείας. Τα συστήματα αυτά έχουν κοστίσει στην ελληνική πολιτεία 14 εκατομμύρια ευρώ. Δεν έχουν θεθεί, όμως, σε εφαρμογή, παρά το γεγονός ότι θα μπορούσαν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση αλλά και στην αποτροπή της βίας.

Απαγορεύεται πλέον η χρήση αθλητικών εγκαταστάσεων, αν δεν έχει βεβαιωθεί η λειτουργία ως προς την ηλεκτρονική εποπτεία και το ηλεκτρονικό ονομαστικό εισιτήριο. Επίσης, προβλέπεται η απαγόρευση διάθεσης εισιτηρίων στους συνδέσμους φιλάθλων που δεν έχουν ακολουθήσει την προβλεπόμενη διαδικασία νομιμοποίησης.

Μια ακόμη πρόβλεψη του υπό εξέταση νομοσχεδίου είναι η δυνατότητα που δίνεται στον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό να επιβάλλει πρόστιμα στα οικεία αθλητικά σωματεία με αιτιολογημένες αποφάσεις του, που λαμβάνονται ύστερα από τη γνώμη όλων των εμπλεκόμενων φορέων και τούτο αφορά στις σοβαρές περιπτώσεις τέλεσης επεισοδίων, παρότρυνση σε πρό-

κληση επεισοδίων, ρατσιστικών συμπεριφορών και εν γένει φαινομένων βίας εντός ή εκτός των αγωνιστικών χώρων.

Τα πρόστιμα αυτά θα επιβάλλονται λαμβάνοντας υπ' όψιν την αρχή της αναλογικότητας, ενώ με την άμεση επιβολή τους θα αποφεύγονται οι χρονοβόρες διαδικασίες που ακολουθούνται μέχρι στιγμής.

Παράλληλα, αποκαθίσταται η τάξη με γνώμονα την ισονομία και την ισοπολιτεία, καθώς δεν θα αποτελούν πλέον οι αθλητικές εταιρείες εξαιρέση σε σύγκριση με τις υπόλοιπες εταιρείες.

Προκειμένου να αποτραπεί η επανάληψη φαινομένων βίας, δίνεται η δυνατότητα στον αρμόδιο Υπουργό να απαγορεύει τη διεξαγωγή συγκεκριμένων αγώνων ή να διακόπτει αθλητικές διοργανώσεις.

Προβλέπεται, επίσης, η επιβολή προστίμων στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για περιπτώσεις παρότρυνσης, υποκίνησης ή ενθάρρυνσης σε ρατσισμό και βία.

Επιπλέον, με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα πραγματοποιούνται επίσης σημαντικές αλλαγές όσον αφορά την αθλητική δικαιοσύνη καθώς και την καταπολέμηση της στοιχηματικής απάτης και της χειραγώγησης αγώνων.

Όσον αφορά την αθλητική δικαιοσύνη, προβλέπεται ότι όλα τα πειθαρχικά όργανα του ποδοσφαίρου θα αποτελούνται πλέον από τακτικούς δικαστές, ενώ υπεύθυνος άσκησης δώξεων αναλαμβάνει εν ενεργεία εισαγγελέας λειτουργός.

Για την αποτροπή της οικονομικής απάτης στον επαγγελματικό αθλητισμό προβλέπονται διατάξεις για τη διενέργεια ελέγχων της περιουσιακής κατάστασης διαιτητών, βοηθών αυτών και παρατηρητών διαιτησίας.

Σε περίπτωση που υπάρχουν εκθέσεις αναφορικά με αγώνες ύποπτους για χειραγώγηση, παρέχεται η δυνατότητα να μετατίθεται η ώρα έναρξης του αγώνα ή να αναβάλλεται η διεξαγωγή του.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί η πολύ σημαντική διάταξη, κατ' εμέ τουλάχιστον, με την οποία δίνεται η δυνατότητα σε αθλητές με αναπηρία, σε κωφούς αθλητές, σε αθλητές συνοδούς αυτών, μέλη εθνικών ομάδων, προπονητές, προπονήτριες, μέλη διοικητικών συμβουλίων να λαμβάνουν άδεια με αποδοχές για τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αγώνες.

Τελικά, πιστεύουμε πως αυτό το σχέδιο νόμου θα εξυγιάνει το έδαφος για να σταθεί η απαραίτητη μεγάλη μεταρρύθμιση στον αθλητισμό μας, που έπεται.

Όσον αφορά τις τροπολογίες του Υπουργείου Παιδείας για το «9,5», για την τράπεζα θεμάτων και για την ανάκτηση των χαμένων ωρών, νομίζω πως έχει μιλήσει προ τούτου και με καθολική άποψη η εκπαιδευτική κοινότητα και εγώ συμφωνώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Δημητριάδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης και ακολουθεί ο κ. Χρήστος Σιμορέλης.

Κύριε Δαβάκη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτάι, κύριοι συνάδελφοι, πριν απ' όλα ήθελα να επισημάνω μία παρατήρηση την οποία έχω κάνει, η οποία συνάγεται από τη μέχρι τώρα νομοθετική κουλτούρα –θα έλεγα- που εισάγεται με τις πρωτοβουλίες της παρούσας Κυβέρνησης.

Η νομοθετική πρωτοβουλία και τα όσα νομοσχέδια, με εργώδεις ρυθμούς, έχουν έρθει, σε διάστημα ενός μηνός όλα, φέρουν τους τίτλους του «επείγοντος», όπως το παρόν, των «πρώτων βοηθειών» εχθές, του «εκδημοκρατισμού» κ.λπ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Κύριε συνάδελφε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Γελάτε, κυρία συνάδελφε, αλλά το θέμα είναι ποιος θα γελάσει τελευταίος.

Όπως εσείς πολύ σωστά λέτε, «όταν το παλιό πεθαίνει και γεννιέται το καινούργιο», αυτές οι μεγαλόπνοες και μεγαλόστομες φράσεις είναι καλό να λέγονται, αλλά στην πολιτική, όπως όλοι γνωρίζουμε, τα πάντα κρίνονται εκ του αποτελέσματος.

Καταβάλλετε φιλότιμες προσπάθειες, αλλά αυτό το οποίο αισθανόμαστε ότι πρέπει να πούμε είναι ότι υπάρχουν νόμοι. Έχουν διατυπωθεί και έχουν ψηφιστεί σε αυτήν την Αίθουσα για πολλά

χρόνια νόμοι, αλλά δυστυχώς δεν εφαρμόζονται. Είναι το πάγιο αίτημα του ελληνικού λαού, του κάθε πολίτη που εκπροσωπούμε, ο οποίος μας λέει «γιατί δεν εφαρμόζονται οι νόμοι;».

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο. Είναι πολύ σωστό. Ελέγχθη προηγουμένως ότι έχει φιλοξενηθεί σε πολλά συναφή αθλητικά νομοσχέδια. Γιατί δεν εφαρμόζεται; Εδώ είναι το ζητούμενο. Το πρωί σε άλλες επιτροπές συζητούσαμε για την εφαρμογή άλλων νόμων. Προ δεκαετίας, σε συνάφεια αυτών που είπαμε χθες στο νομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση, έχει ψηφιστεί νόμος για την παραγωγικότητα και τη στοχοθεσία της δημόσιας διοίκησης. Δυστυχώς, δεν εφαρμόζεται. Πού τη βλέπουμε την παραγωγικότητα και τη στοχοθεσία της δημόσιας διοίκησης; Κάθε φορά φέρνουμε νομοσχέδια, τα οποία επαναλαμβάνονται εξαιτίας της μη εφαρμογής των ήδη ψηφισθέντων.

Το νομοσχέδιο αυτό, προς τη σωστή κατεύθυνση, αναφέρεται στην περίφημη βία. Σωστά ελέγχθη από πολλούς συναδέλφους ότι η βία είναι μία. Δεν υπάρχουν πολλών ειδών βίες. Η βία είναι μία, είτε στρέφεται προς πρόσωπα είτε προς ζώα είτε προς πράγματα είτε προς αντικείμενα είτε προς κεκτημένα, όπως είναι τα πανεπιστήμια, είτε προς τον πολιτισμό μας, όπως είναι τα μνημεία.

Η επιδειχθείσα μέχρι σήμερα στάση της Κυβέρνησης απέναντι σε αυτές τις μορφές βίας μάς εμβάλλει σε αλγινές εντυπώσεις. Διότι φοβούμαι ότι θα υπάρξει η συστολή προς την καταπολέμηση της βίας των γηπέδων. Μπορεί κάποτε, όπως είπα η συνάδελφος της Χρυσής Αυγής, η Ελλάδα να αναστενάξει στα γήπεδα, αλλά αυτό γινόταν τη δεκαετία του '50 και του '60, όπως λέει και ο Διονύσης Σαββόπουλος, αλλά σήμερα αναστενάει από τα χτυπήματα των ΜΑΤ, που καλούνται και αυτοί να επιβάλλουν την τάξη στις περιπτώσεις που δυστυχώς δεν μπορεί να επιληφθεί ενός άλλου είδους πολιτισμός.

Ανηφέρθησαν συνάδελφοι από το Ποτάμι, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, για τη διεθνή πρακτική, ειδικά στην Αγγλία και στη Γερμανία, με τα έντονα θέματα και παραδείγματα του χουλιγκανισμού και τι συνέβη εκεί. Θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, κύριε Υπουργέ, αυτό που κάνετε. Όπως, όμως, είπα και στην προαλήσασα συνάδελφο, την εισηγήτριά σας, θα κριθούν όλα εκ του αποτελέσματος.

Βέβαια, με νομοσχέδια δεν καλύπτονται τα ζητήματα της βίας. Είναι θέμα παιδείας. Όπως η παιδεία είναι για ζητήματα που αφορούν το κάθε τι, από το σχολείο, έτσι πρέπει να υπάρξει και το θέμα της βίας στα γήπεδα. Το ποδόσφαιρο είναι το πλέον δημοφιλές άθλημα του ελληνικού λαού και του κάθε λαού. Αυτά, όμως, που γίνονται ειδικά στα γήπεδα, δεν μπορεί πλέον κανένας, όπως πολλές φορές κοινότοπα έχει λεχθεί εδώ, να πάει με τη γυναίκα του και το παιδί του για να παρακολουθήσει έναν ποδοσφαιρικό αγώνα.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο πρέπει όλοι να δούμε είναι το πώς θα μπορέσουμε να διαπαιδαγωγήσουμε, όπως και για την τροχαία αγωγή έτσι και για την αθλητική αγωγή, τον ελληνικό λαό, τα νέα παιδιά, για την αποφυγή αυτού που προσπαθείτε να θεραπεύσετε μέσω της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας.

Φέρατε δύο εμβληματικά άρθρα για την παιδεία. Καταργείται η τράπεζα θεμάτων.

Είναι δικό σας δικαίωμα εφόσον είστε πλειοψηφούσα παράταξη, εφόσον έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Ελέγχθη προηγουμένως από κάποιον συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ –δεν θυμάμαι το όνομά του- εκπαιδευτικό και συνδικαλιστή ότι δεν μπορεί να εξετάσουμε έναν μαθητή όταν δεν τον έχουμε διδάξει αυτό για το οποίο τον εξετάζουμε. Να τον διδάξουμε τότε. Γιατί συνεχώς να κινούμεθα στη φιλοσοφία της ήσσονος προσπάθειας;

Θεωρώ ότι κάλυπτε ένα ευρύ πεδίο γνώσης. Και πιστεύω ότι την εποχή τη δική μας –που δεν απέχει πολύ από άλλων συναδέλφων- μαθαίναμε πολλά γράμματα και καλά γράμματα και κοπιάζαμε, μοχλούσαμε. Σήμερα τα παιδιά μας λαμβάνουν μία πλαστική γνώση επί μοναδικού σκοπώ να χρησιμοποιηθεί για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια.

Αντιλαμβάνετε, λοιπόν, ότι τέτοιες κινήσεις καταργήσεων νομοθετικών πρωτοβουλιών παρελθουσών κυβερνήσεων, δημιουργούν τεράστια προβλήματα όσον αφορά τη συνέχεια και τη

συνείπεια ενός θεσμικού και τεραστίας σημασίας πεδίου, όπως είναι η παιδεία.

Θα ήθελα να αναφερθώ, κύριε Υπουργέ, σε κάτι που ελέγχθη και προηγουμένως από τον συνάδελφο κ. Χατζηδημητρίου, όσον αφορά την έλλειψη κουλτούρας Αθλητικού Δικαίου. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να προσεχθεί περαιτέρω από πλευράς Κυβερνήσεως, δεδομένου ότι οι αθλητικοί δικαστές -οι οποίοι πολύ σωστά αντικαθιστούν τους συνταξιούχους- πρέπει σιγά σιγά και με την επίνευση της πολιτείας να μπουν σε μια διαδικασία εξειδίκευσης πάνω στο Αθλητικό Δίκαιο. Νομίζω ότι πρέπει να το δείτε αυτό. Όπως επίσης, σχετικά με την κίνηση που έγινε αναφορικά με το αυτοδιοίκητο της ΕΠΟ, ευτυχώς υπήρξε αναστολή αυτής της κινήσεως, δεδομένου ότι εκτεθήκαμε διεθνώς.

Υπάρχουν και θετικά σημεία στο νομοσχέδιο, όπως η στήριξη της διαιτησίας, που πρέπει να ενισχυθεί.

Επίσης, πρέπει να θέσω εδώ το ζήτημα των αθλητικών σωματείων των αθλητικών ενώσεων, όπως είναι Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Λακωνίας, που με ηρωικές προσπάθειες -όπως όλων των συναδέλφων περιφερειών οι ενώσεις- προσπαθούν να συντηρήσουν με γλίσυχρες ενισχύσεις αυτό το φυτώριο των νέων παιδιών που μπορούν να ασχοληθούν με το ποδόσφαιρο.

Αισθάνομαι ότι η Κυβέρνηση πρέπει να οριοθετήσει ορισμένα ζητήματα. Νομοθετείτε, κύριε Υπουργέ, με έναν ορίζοντα μηνός, σαν να έρθουν κάποιοι άλλοι να εφαρμόσουν αυτά τα οποία εσείς ψηφίζετε. Και πιστεύω ότι κατά τούτο ο ελληνικός λαός, ο οποίος βρίσκεται υπό τη δαμόκλειο σπάθη της οικονομικής κρίσης αλλά και της οικονομικής αβεβαιότητας όσον αφορά τους δανειστές μας, δεν μπορεί να παρακολουθήσει τις νομοθετικές σας πρωτοβουλίες με τον ρυθμό που τις παίρνετε, δεδομένου ότι αυτό που προέχει αυτή τη στιγμή για τον ελληνικό λαό είναι η διασφάλιση του οικονομικού του μέλλοντος.

Από εκεί και μπρος, είναι θεμιτές αυτές οι πρωτοβουλίες. Εμείς -όπως πολύ σωστά είτε ο εισηγητής μας κ. Κουκοδήμος- θα στηρίζουμε τα θετικά, αλλά όπως έχουμε θεσμική υποχρέωση, θα ελέγχουμε τα αρνητικά. Και από εκεί και μπρος -λείπει η συνάδελφος, αλλά θα το επαναλάβω- όλοι μας θα κριθούμε εκ του αποτελέσματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Δαβάκη.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Χρήστος Σιμορέλης και να ετοιμάζετε η κ. Αουλνίτου Ελένη, επίσης Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Σιμορέλη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΟΡΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μπω στον πειρασμό να κάνω και εγώ ένα σχόλιο. Βέβαια, λείπει ο κ. Βρούτσος. Βιάστηκε, όμως, να πει ορισμένα πράγματα πριν. Εγώ να τον πληροφορήσω ότι τα νέα όντως από την Ευρώπη δεν είναι καλά. Όχι βέβαια, για τη χώρα μας ούτε για την Κυβέρνησή μας, αλλά για την ίδια τη Νέα Δημοκρατία. Συμφωνία θα υπάρξει. Μια συμβουλή: Να αλλάξει πολιτική, τέρμα «η αριστερή παρένθεση». Και εδώ θα είμαστε να τα λέμε.

Και προς τον Υπουργό, θέλω να πω ότι καλά κάνετε, κύριε Υπουργέ, και φέρατε αυτό το νομοσχέδιο. Έχουμε πολλά να κάνουμε στον χώρο του αθλητισμού. Έχουμε μεγάλο αγώνα. Να ετοιμάσουμε το άλλο νομοσχέδιο, γιατί υπάρχουν πολλά άσχημα στον αθλητισμό.

Θα σας αναφέρω μόνο ένα πράγμα. Το πώς γίνεται εκλογή αυτών των σωματείων, των ομοσπονδιών κ.λπ. επειδή υπηρέτησα την Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Νομού Τρικάλων και ξέρω από τα μέσα πώς εκλέγονται. Από εκεί αρχίζει η βία, οι εκβιασμοί κ.λπ.. Οπότε, αν πάμε και παραπάνω, στην ΕΠΟ, θα βρούμε πάρα πολλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο για την καταπολέμηση της βίας και των παθογενειών, που τόσα χρόνια βιώνουμε όσοι ασχολούμαστε με τον αθλητισμό, είτε ως αθλητές είτε ως φίλαθλοι, έρχεται να συμπληρώσει τις προοδευτικές μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας με πυρήνα την Αριστερά.

Ο αθλητισμός, επαγγελματικός και ερασιτεχνικός, πρεσβεύει

ορισμένες αξίες και ιδανικά, δίνει μηνύματα ζωής, δίνει μηνύματα πολιτισμού και κυρίως δίνει σημαντικά μηνύματα κατά της βίας και παντός είδους ρατσισμού. Σε καμία περίπτωση δεν χωράει βία στον αθλητισμό και ειδικά στον αθλητισμό που θέλουμε, στον οποίο κάθε άνθρωπος να έχει το δικαίωμα χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς να αθλείται, να απολαμβάνει τα ευεργετήματα της άθλησης και να ψυχαγωγείται από την παρακολούθηση των αθλημάτων. Επομένως, αθλητισμός για τον άνθρωπο και όχι βία στους αθλητικούς χώρους είναι η πολιτική βάση στην οποία πατάει όλη η λογική αυτού του νομοσχεδίου. Έτσι τα περιστατικά βίας, που είχαν ως αποτέλεσμα κατά το παρελθόν να κινδύνεψουν και να χαθούν ανθρώπινες ζωές σε γήπεδα και κερκίδες, πρέπει να μείνουν στο παρελθόν.

Σε αυτήν τη συγκυρία είναι χρέος μας να φιλτράρουμε τις παθογένειες κρατώντας τον αθλητισμό και τα ιδεώδη που πρεσβεύει αναλλοίωτα. Υπό αυτήν την έννοια πρέπει να γίνει απολύτως κατανοητό ότι οποιαδήποτε ομοσπονδία και οργανισμός πρέπει να πειθαρχεί στους νόμους του κράτους και στη λαϊκή βούληση.

Ομοσπονδίες όπως η ΕΠΟ πρέπει να είναι αυτοδιοικήτες και όχι αυτόνομες, όπως οριζόταν στον νόμο. Κανένα νομικό πρόσωπο δεν είναι υπεράνω από τους νόμους του κράτους. Όπως είπε και ο Υπουργός, οι διεθνείς αλλά και εγχώριες ομοσπονδίες πρέπει να κατανοήσουν ότι αυτά είναι διοικητικά μέτρα που παίρνει το κράτος. Δεν έχουν σχέση με τα πειθαρχικά μέτρα που παίρνει μια ομοσπονδία για μια αθλητική ανώνυμη εταιρεία. Ο θεσμός ελέγχεται και εποπτεύεται από την πολιτεία, όπως ελέγχονται όλες οι εταιρείες. Έτσι η πολιτεία θα επιβάλλει πρόστιμα αν κρίνει ότι παραβιάζονται οι νόμοι.

Κάποιες αλλαγές που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και είναι σημαντικές να τονιστούν είναι ότι ο αρμόδιος Υπουργός, με αφορμή περιστατικά βίας, θα έχει τη δυνατότητα να απαγορεύει τη διεξαγωγή συγκεκριμένων αγώνων καθώς και τη συμμετοχή ομάδων σε διοργανώσεις, επιβάλλοντας τα ανάλογα πρόστιμα. Αυτό θα συντελέσει στον περιορισμό τέτοιων λυπηρών φαινομένων βίας θέτοντας τους πάντες προ των ευθυνών τους. Μάλιστα θα απαγορευθεί η συμμετοχή στην επόμενη αγωνιστική περίοδο οποιασδήποτε ομάδας, εφόσον δεν έχει βεβαιωθεί η λειτουργία της αθλητικής της εγκατάστασης με τα συστήματα ηλεκτρονικής εποπτείας και ηλεκτρονικού ονομαστικού εισιτηρίου. Πολύ σημαντικό αυτό. Προάγεται η διαφάνεια και ο έλεγχος με κάθε δυνατό μέσο όλων των σχετικών φορέων.

Κομβικής σημασίας είναι να αναφέρουμε τη στελέχωση των πειθαρχικών οργάνων του ποδοσφαίρου με τακτικούς δικαστές και τακτικούς εισαγγελέες στο επόμενο πεντάμηνο.

Καταργούνται όλες οι διατάξεις ειδικής μεταχείρισης του ποδοσφαίρου έναντι άλλων ομοσπονδιών. Ακόμη είναι απαραίτητο να υποβάλλεται στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού δήλωση περιουσιακής κατάστασης από διαιτητές, βοηθούς διαιτητές και παρατηρητές διαιτησίας επαγγελματικών πρωταθλημάτων για τη διεξαγωγή σχετικών ελέγχων. Με αυτόν τον τρόπο θα καταπολεμηθεί κάθε ενδεχόμενο ή υπόνοια χρηματισμού τους, φλέγον θέμα που απασχόλησε την αθλητική κοινότητα κατά το παρελθόν.

Επιπλέον, θα ήταν σωστό να κάνουμε και μία παρατήρηση: Με αυτό το νομοσχέδιο λαμβάνονται μέτρα που δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος, αλλά κοινωνικό όφελος, χτυπώντας κατεστημένα και συμφέροντα χρόνων. Είναι ένα ακόμη βήμα για περισσότερη δημοκρατία. Ας μη λησμονούμε ότι η αθλητική ομάδα, το γήπεδο, ακόμη και μια παρέα που βλέπει έναν αγώνα οριοθετούν έναν κοινωνικό χώρο. Μέσα στις θέσεις μας και στην ιδεολογία μας είναι ότι σε κάθε κοινωνικό χώρο πρέπει να υπάρχει αλληλοσεβασμός, να μην υφίστανται ρατσιστικά φαινόμενα, φαινόμενα βίας και καταπίεσης και να λειτουργεί η δημοκρατία.

Η απάντησή μας, λοιπόν, στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, που τόσα χρόνια ανέχονταν τέτοια φαινόμενα, είναι -και το έχω ξαναπεί- ότι τέτοια δομικά προβλήματα της κοινωνίας πρέπει να αντιμετωπιστούν με πολιτική βούληση για ρήξη με παγωμένα συμφέροντα.

Τέλος, θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι οι άνθρωποι που αγαπάμε τον αθλητισμό βλέπουμε αυτό το νομοσχέδιο σαν σανίδα

σωτηρίας, μία δυναμική κίνηση της Κυβέρνησης να προχωρήσει ο αθλητισμός χωρίς να αμαυρώνεται από τη βία, τον χουλιγκανισμό και τα οικονομικά συμφέροντα. Με μεγάλη μου χαρά θα ψηφίσω το νομοσχέδιο, ελπίζοντας ότι στο μέλλον θα έχουμε απαλλαγεί από κάθε μορφή βίας στους αθλητικούς χώρους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Σιμορέλη, που ήταν και άσφογος στην τήρηση του χρόνου του.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Αυλωνίτου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για οκτώ λεπτά και να ετοιμάζεται ο κ. Ιάσων Φωτήλας, Βουλευτής από το Ποτάμι.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις» θέλει να δώσει στην πολιτεία κάποια νομικά μέσα για την άμεση αντιμετώπιση των χειρότερων εκδηλώσεων οπαδικής βίας, οπότε ορισμένα από αυτά τα μέτρα θα έλεγα ότι είναι ιδιαίτερα αυστηρά. Όπως συχνά συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, ορισμένα μέτρα αστοχούν, σε βαθμό που κινδυνεύουν να τιμωρηθούν αθώοι.

Το άρθρο 1 καθιερώνει διοικητικές ποινές αθλητικού αποκλεισμού και χρηματικού προστίμου για πράξεις βίας σε όσους έχουν διοικητική σχέση με τον αθλητισμό, δηλαδή σε όσους διαθέτουν αθλητική αναγνώριση από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Οι διοικητικές ποινές επιβάλλονται από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό. Προβλέπει ακόμα τη δυνατότητα επιβολής διοικητικού προστίμου για τον ίδιο λόγο και σε φυσικά πρόσωπα, χωρίς όμως να κάνει διάκριση ανάμεσα σε πρόσωπα που έχουν διοικητική σχέση με τον αθλητισμό και σε πρόσωπα που δεν έχουν καμμία τέτοια σχέση. Για την περίπτωση ομάδων, συλλόγων και ομοσπονδιών που έχουν αθλητική αναγνώριση, καθώς και για τα μέλη των διοικήσεών τους, ακόμα και για τους μετόχους αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, αυτό το μέσο του διοικητικού προστίμου δίνει στον Υπουργό ένα ισχυρό μέσο άμεσης εφαρμογής.

Δεν βλέπω όμως πώς μπορεί ο Υπουργός να επιβάλλει διοικητικά πρόστιμα σε πρόσωπα που δεν υπάγονται διοικητικά στο Υπουργείο του. Προτείνω λοιπόν τα διοικητικά πρόστιμα σε φυσικά πρόσωπα να αφορούν μόνο μέλη αθλητικών διοικήσεων και μετόχους αθλητικών ανωνύμων εταιρειών. Τα μεμονωμένα πρόστιμα έχουν να αντιμετωπίσουν τις ποινικές τους ευθύνες, όπως ο νόμος ορίζει.

Στο ίδιο άρθρο 1, στην παράγραφο 5, προβλέπονται διοικητικά πρόστιμα και στον Τύπο, έντυπο και ηλεκτρονικό, για παράτρηση, υποκίνηση, ενθάρρυνση ή επιδοκιμασία επεισοδίων αθλητικής βίας. Εδώ νομίζω ότι το νομοσχέδιο περνάει ένα όριο που δεν πρέπει να περάσουμε. Επιδίδκει να επιβάλει λογοκρισία στον Τύπο. Υπάρχουν περιπτώσεις παράτρησης δια του Τύπου σε πράξεις βίας που είναι ποινικά κολάσιμες. Ας απασχολήσουν την ποινική δικαιοσύνη.

Η διοικητική λογοκρισία του Τύπου, όμως, αποτελεί την αρχή μίας γλιστερής κατηφόρας, που δεν πρέπει να πάρουμε, και θα παρακαλούσα τον κύριο Υφυπουργό να αποσύρει την παράγραφο 5 του άρθρου 1. Του το έχω ζητήσει επανειλημμένα. Εγώ, πάντως, δεν μπορώ να την ψηφίσω.

Το άρθρο 2 καθιερώνει από την επόμενη αγωνιστική περίοδο την ηλεκτρονική εποπτεία των γηπέδων με κάμερες και υποχρεωτικό ηλεκτρονικό ονομαστικό εισιτήριο. Αυτό σημαίνει ότι θα βγάζουμε εισιτήριο για το γήπεδο, όπως βγάζουμε εισιτήριο σε αεροπλάνο, με όνομα και αριθμό θέσης και αριθμό αστυνομικής ταυτότητας. Αυτά τα μέτρα βρίσκονται στο όριο της αυστηρότητας, αλλά εφόσον θα τηρούνται οι όροι του ν. 2472/1997 περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, αυτό το μέτρο πραγματικά μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της βίας στα γήπεδα.

Το άρθρο 3 προβλέπει την τιμωρία όλων των μελών των διοικήσεων ομάδων που θα διαθέσουν εισιτήρια σε λέσχες φιλάθλων που δεν λειτουργούν νομίμως. Το πρόβλημα είναι ότι από τη στιγμή που το εισιτήριο θα είναι ηλεκτρονικό και ονομαστικό, όπως καθιερώνει άλλωστε το άρθρο 2 του νομοσχεδίου, είναι

αδύνατον να διατεθεί ομαδικά σε οποιαδήποτε λέσχη νόμιμη ή μη. Ουσιαστικά το άρθρο 2 καταργεί το άρθρο 3. Είτε θα έχουμε τη διαδικασία του άρθρου 2 είτε θα έχουμε τη διαδικασία του άρθρου 3. Δεν γίνεται να ισχύσουν ταυτόχρονα και οι δύο διαδικασίες. Η μία διαδικασία αποκλείει την άλλη.

Το άρθρο 5 καθιερώνει στο ποδόσφαιρο πειθαρχικά όργανα αποτελούμενα αποκλειστικά από τακτικούς δικαστές. Αυτό το άρθρο είναι από τα ουσιαστικότερα άρθρα όλου του νομοσχεδίου. Εάν θέλετε, αυτό το άρθρο από μόνο του φθάνει για να εξασφαλίσει σε ένα μεγάλο ποσοστό αδιάβλητο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο που εδώ συγκεντρώνονται τα πυρά όλων όσοι θέλουν να κρατήσουν το ποδόσφαιρο ελεγχόμενο από συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα.

Το άρθρο 7 αναγνωρίζει πολύ σωστά ότι συχνά το πρόβλημα που βρίσκεται πίσω από την κακοδαιμονία του ποδοσφαίρου είναι το «στήσιμο» αγώνων για να κερδίσουν ορισμένοι από το αθλητικό στοίχημα». Καθιερώνεται, λοιπόν, τώρα η υποχρέωση της ΕΠΟ να διαβιβάζει κάθε σχετική πληροφορία που διαθέτει στο Υπουργείο, ενώ επιτρέπει στο Υπουργείο να αφαιρεί αγώνες από το «ΣΤΟΙΧΗΜΑ» του ΟΠΑΠ και να μεταθέτει τον χρόνο διεξαγωγής αγώνων για τους οποίους υπάρχει υπόνοια στησίματος.

Τέλος, το άρθρο 15 έχει μία μακρά και πικρή ιστορία. Το 2006 ο τότε Υφυπουργός Αθλητισμού, ο κ. Ορφανός -ο δικός σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης- παρουσίασε τον ν. 3479/2006: «Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία αθλητικών επαγγελματικών ενώσεων και άλλες διατάξεις», που ρύθμιζε ζητήματα του επαγγελματικού αθλητισμού. Υπό την πίεση της ΕΠΟ -καλή ώρα, όπως σήμερα υποχώρησε και περιέλαβε διάταξη που εξαιρεί ειδικά το ποδόσφαιρο από την ελληνική αθλητική νομοθεσία, αφήνοντας την ΕΠΟ να το διοικεί όπως θέλει ως κράτος εν κράτει.

Το άρθρο 15 όπως διαμορφώθηκε τώρα είναι πολύ σωστό, αλλά θα πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι είναι διατυπωμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε πραγματικά να μην υπάρχει οποιαδήποτε δυνατότητα αποκλεισμού ελληνικής ομάδας από τις διεθνείς διοργανώσεις.

Τελειώνοντας, θα παρακαλούσα τον κύριο Υφυπουργό, εφόσον μπορεί ακόμα και υπάρχει το περιθώριο, να διορθώσει τις λίγες και σημαντικές αδυναμίες του κατά τα άλλα τόσο, μα τόσο, χρήσιμο νομοσχεδίου. Και σας το λέει ένας άνθρωπος, κύριε Υφυπουργέ, που πραγματικά γνωρίζει τον αθλητισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Ελένη Αυλωνίτου.

Τον λόγο έχει ο κ. Φωτήλας Ιάσων, Βουλευτής από το Ποτάμι.

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι και κυρίες Βουλευτές, όταν πληροφορήκα την πρόθεση του κυρίου Υφυπουργού να φέρει νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό, πίστευα πως στην αιτιολογική έκθεση ή τουλάχιστον στις ομιλίες του Υφυπουργού θα υπήρχε μία σοβαρή προσπάθεια ανάλυσης του φαινομένου της βίας.

Ας είμαστε ειλικρινείς: Για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο, χρειάζεται κάτι ουσιαστικότερο, που το παρόν νομοθέτημα δεν ακουμπάει, τη βαθιά δηλαδή ανάλυση του φαινομένου του χουλιγκανισμού και τις βαθύτερες αιτίες του προτού προβεί στην αντιμετώπιση των συνεπειών του.

Τι σημαίνει όμως, κυρίες και κύριοι, «αντιμετωπίζω τον χουλιγκανισμό»; Σημαίνει πρώτα ότι αποκτώ βαθιά γνώση του προβλήματος, πώς σχετίζεται με άλλες μορφές βίας που ενδημούν στην ελληνική κοινωνία. Μαθαίνω με τι είδους ανθρώπων που κάνουν επεισόδια έχω να κάνω. Ποια είναι η σχέση τους με τις ομάδες, ποια είναι η δράση τους, πώς λειτουργούν ως οργανώσεις.

Στην Ελλάδα άλλωστε έχουν ψηφιστεί πέντε αθλητικοί νόμοι από το 2000 κι έπειτα, όλοι σχεδόν ανεφάρμοστοι. Κι όμως ακόμη δεν υπάρχει χαρτογράφηση του χουλιγκανισμού ούτε καν κάποια ειδική Υπηρεσία της Αστυνομίας, που να ασχολείται σοβαρά με το συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα.

Αντί αυτής της σοβαρής έρευνας και μελέτης, η ηγεσία του Υπουργείου Αθλητισμού επέλεξε να φέρει μια ρύθμιση για τη βία

στον αθλητισμό υπό τη μορφή του επείγοντος, με αποτέλεσμα ούτε το ίδιο το Υπουργείο να προλάβει εγκαίρως να επεξεργαστεί τις αλλαγές και να τις καταθέσει επίσημα. Απόδειξη και κατάληξη συνάμα της διαδικασίας αυτής είναι ο τραγέλαφος να συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο, χωρίς καν να έχουν έρθει οριστικοποιημένες πλέον οι νομοτεχνικές ρυθμίσεις μετά από τη διαβούλευση με την UEFA.

Φτάσαμε μάλιστα με τη ρύθμιση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του παρόντος σχεδίου νόμου αλλά και του άρθρου 5 ένα βήμα πριν από το Gxexit στον αθλητισμό, την έξοδο δηλαδή των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Χρειάστηκε ειδικό ταξίδι του Υπουργού στη Γενεύη τη Δευτέρα και γραπτές διαβεβαιώσεις στην UEFA για να φύγει οριστικά ο κίνδυνος -έφυγε; Θα το δούμε βέβαια- που εκτός των άλλων ενείχε και το σχιζοφρενικό στοιχείο ο Υφυπουργός να απαιτεί θεσμοθέτηση δικαίωματος αποκλεισμού ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, ενώ ξέρει πως, αν αυτό ψηφιστεί, η FIFA μάς αποκλείει και επομένως το δικαίωμα της πειθαρχικής αυτής κύρωσης δεν υπάρχει. Πώς να αποκλείσεις αποκλεισμένες ομάδες;

Σας θυμίζω ότι στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής δήλωνε ο κύριος Υπουργός τα εξής: «Ηδη έχουμε αποστείλει στις διεθνείς ομοσπονδίες τις τροποποιήσεις, γιατί μας το ζήτησαν για να διαπιστώσουν και οι ίδιοι αποτυπωμένες στο χαρτί τις απόψεις μας. Το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης τίθεται προς έγκριση κατά κυρίαρχο τρόπο στη Βουλή των Ελλήνων. Δεν τίθεται προς έγκριση σε κανέναν άλλον. Προς διαβούλευση, ναι. Προς έγκριση, όχι. Είναι θέμα εθνικής αξιοπρέπειας και σοβαρότητας των διαδικασιών που ακολουθεί το ελληνικό κοινοβούλιο.»

Ωραίο το παραμύθι, κύριε Υπουργέ, αλλά δεν έχει δράκο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο δράκος είναι αλλού.

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Υπήρχε περίπτωση στη διαβούλευση αυτή να κάνει κάτι κόντρα στη θέληση της UEFA και της FIFA; Αν ναι, γιατί τις ρωτάει; Και αν δέχτηκε τις εισηγήσεις τους, τότε τι διαφορά έχει η έγκριση από τη διαβούλευση; Γνωρίζει και γνωρίζουμε πως, αν δεν συμφωνούσε με τις τροποποιήσεις της UEFA ο Υπουργός, θα οδηγούσε τις ελληνικές ομάδες -και την Εθνική- εκτός διεθνών οργανώσεων. Τελικά, όπως φάνηκε, επικράτησε η φωνή της λογικής. Η Κυβέρνηση αποδέχτηκε τις τροποποιήσεις, τουλάχιστον στον μεγαλύτερο βαθμό.

Φαίνεται επίσης πως η Κυβέρνηση και η FIFA και η UEFA συμφώνησαν σε μια κοινή αποδεκτή λύση για το θέμα των πειθαρχικών οργάνων, σύμφωνα με το άρθρο 5, με καθιέρωση τακτικών εν ενεργεία δικαστών, που θα προτείνονται από το πρωτοδικείο, και από αυτούς η ΕΠΟ θα επιλέγει ποιοι θα στελεχώσουν τα πειθαρχικά της όργανα.

Επιστρέφω όμως στο κυρίαρχο ερώτημα: Δίνει κατευθύνσεις αντιμετώπισης της βίας ο νόμος Κοντονή; Φοβούμαι πως, παρά τις βαρύγδουπες εξαγγελίες και τις καλές, πιστεύω, προθέσεις, δύσκολα θα υπάρξουν χειροπιαστά αποτελέσματα.

Τα ηλεκτρονικά εισιτήρια και οι κάμερες, που εισάγονται με το άρθρο 2, προβλέπονται χρόνια τώρα και μακάρι, έστω και τώρα, να εφαρμοστούν. Οι ποινές όμως των χουλιγκάνων παραμένουν χάρδια. Τίποτα δεν εμποδίζει την οργάνωση της εγκληματικής δράσης τους και εκτός γηπέδου.

Το κράτος μπορεί να ρίχνει στις ομάδες πρόστιμα, κυρίως για εισπρακτικούς σκοπούς, τα οποία μάλλον δεν θα πληρώσουν, αφού σε κάθε περίπτωση θα τρέχουν στα δικαστήρια, αμφισβητώντας ότι έχουν την παραμικρή εμπλοκή με όσα συμβαίνουν.

Ομάδες, όπως, για παράδειγμα, ο Παναθηναϊκός, για τα σοβαρά επεισόδια της Λεωφόρου πλήρωσε γύρω στις 100.000 ευρώ πρόστιμο. Όμως, δεν νομίζω ότι αν πληρώσει ακόμα και 300.000 ευρώ, οι τύποι με τα ομοίωμορα μπουφάν δεν θα πετάνε φωτοβολίδες του χρόνου. Πάλι θα το κάνουν, γιατί οι πιο πολλοί επιθυμούν το μπάχαλο. Αν δεν το κάνουν στο ποδόσφαιρο, θα το κάνουν στο μπάσκετ.

Παραμιπτόντως, προχθές έγιναν πάλι επεισόδια σε αγώνα Παναθηναϊκού-Ολυμπιακού με είσοδο φιλάθλων, χωρίς λέξη από την πολιτεία. Στο γυναικείο βόλεϊ, στο πόλο...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ούτε λέξη;

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεν άκουσα κάτι, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να μην το άκουσα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και γιατί πρέπει να λείπει η πολιτεία κάτι κάθε φορά που γίνονται επεισόδια, κύριε συνάδελφε;

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Να το συζητήσουμε μετά, για να μη χάσω τον χρόνο μου;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήταν ενδιαφέρον να μου το πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κύριε Κοντονή, σας παρακαλώ, μην παρεμβαίνετε.

Κύριε Φωτήλα, συνεχίστε.

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ.

Τι θα έπρεπε αντίθετα να κάνει ο κύριος Υπουργός μετά από μεγάλης έκτασης επεισόδια, κατά τη γνώμη μας; Την επόμενη το πρωί θα έπρεπε να πάει στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως, να ενημερώσει τον Υπουργό, μαζί να φωνάξουν τον Αθλητικό Εισαγγελέα κ. Σμιτζόγλου και να του ζητήσουν κατά προτεραιότητα να κινητοποιήσει όλους τους μηχανισμούς του κράτους, για να δει τι έγινε, να ανοίξει τηλέφωνα αρχιχουλιγκάνων και, αν χρειαστεί, και εμπλεκόμενων στην ιστορία παραγόντων, να ερευνηθεί τι από όλα αυτά ήταν οργανωμένο και πώς οργανώθηκε και να απαιτήσει να μαζευτούν και μερικοί για ανακρίσεις, όχι για να πάνε στο αυτόφωρο και να πάρουν αναβολή και μετά να πάνε στο σπίτι τους, αλλά για να μάθει η Αστυνομία τα γεγονότα.

Ένα ειδικό σώμα με καλή γνώση και του ηλεκτρονικού εγκλήματος μπορεί εύκολα να χαρτογραφήσει τον ελληνικό χουλιγκανισμό. Με παρακολουθήσεις τηλεφώνων, μερικές στοχευμένες συλλήψεις, «φύτεια» μερικών μουσικών αστυνομικών στα πέταλα και «εξσκόνισμα» διάφορων ιστοσελίδων η Αστυνομία θα είχε σε χρόνο ρεκόρ έναν όγκο πληροφοριών τεράστιο. Απαγγέλλοντας κατηγορίες σε είκοσι το πολύ κυρίους, θα είχε λύσει το μισό πρόβλημα.

Ο Υφυπουργός συμπεριέλαβε στο νομοσχέδιο μετά από πρότασή μας -και είναι θετικό αυτό- τη δυνατότητα μια ομάδα να αγωνίζεται σε αθλητική εγκατάσταση η οποία δεν διαθέτει σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας, υπό τον όρο της μη παρουσίας θεατών.

Θα πω δυο λόγια για τα άρθρα 13 και 14, κυρία Πρόεδρε -και με αυτά θα κλείσω- τα οποία μπήκαν εμβόλιμα και είναι άσχετα με το παρόν νομοσχέδιο, όπως δυστυχώς και πάλι γίνεται από την Κυβέρνηση. Θα μιλήσω για την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων και τη σταθρολόγητη προαγωγή με «9,5» και την αναπλήρωση των χαμένων διδακτικών ωρών. Καταψηφίζουμε και τα δύο άρθρα.

Η επιλογή των θεμάτων των ενδοσχολικών εξετάσεων των λυκείων μέσω της τυχαίας κλήρωσης από τράπεζα θεμάτων είχε στόχο να κάνει το λύκειο στοιχειωδώς αξιόπιστο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ακόμα ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Είχε στόχο να υποχρεώνει από τη μια τον δάσκαλο να ολοκληρώνει την ύλη και από την άλλη τον μαθητή να μελετά επίσης όλα τα μαθήματα, αφού έχανε τη δυνατότητα να γράφει σχεδόν επί γνωστών θεμάτων.

Άλλος σκοπός ήταν να εισαγάγει τη συμμετοχή του βαθμού του λυκείου στην επιλογή των νέων φοιτητών. Παρά τα προβλήματα στην εφαρμογή της, είχε αλλάξει το κλίμα στα σχολεία υπέρ της αναβάθμισης της διδασκαλίας.

Πέρα από ένα δώρο στους συνδικαλιστές και στους διδάσκοντες, η ακύρωση της τράπεζας επαναφέρει, κατά τη γνώμη μας, τους κανόνες βαθμολογίας στο παλιό και αποτυχημένο μοντέλο. Αν υπήρχε πιθανότητα κάποιοι να διαβάσουν και να μάθουν κάτι από τα διδασκόμενα αντικείμενα, αυτή εξαλείφεται. Το λύκειο εξαφανίζεται από αυτόνομη σχολική μονάδα και μετατρέπεται σε ένα τυπικό προθάλαμο των ΑΕΙ, όπως ήταν παλιά. Το φροντιστήριο πάλι θα αναγορευθεί σε κυρίαρχο μέσο πρόσβασης στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Η αντιμεταρρύθμιση και η οπισθοδρόμηση είναι μπροστά μας.

Ακούστηκαν επιπλέον χθες στην επιτροπή από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ επιχειρήματα που ξεπερνούν το όριο του φαιδρού, όπως το ότι η τράπεζα θεμάτων πρέπει να καταργηθεί, γιατί εξοικειώνει τα παιδιά με τον καπιταλισμό και τις τράπεζες, «η τράπεζα»-«οι τράπεζες». Όταν η συντήρηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συναντά τη βαθιά αμάθεια, προκύπτουν τέτοια αποτελέσματα.

Το κυβερνών κόμμα, επίσης, αλλά και μέρος της συνδικαλιστικής ηγεσίας στήριξαν, ανέχτηκαν ή και καθοδήγησαν στο παρελθόν τις εποχιακές καταλήψεις των σχολείων από ισχνές μειοψηφίες μαθητών με τουλάχιστον αμφιλεγόμενα αιτήματα. Ίσως ο μόνος παράγοντας που θα μπορούσε να αναχαιτίσει αυτήν τη μάστιγα θα ήταν η παράταση της σχολικής χρονιάς, όχι ως μέσο τιμωρητικό, αλλά απλά αναγκαίο για τη σωστή ολοκλήρωση της διδασκόμενης ύλης.

Η αναπήρωση μέσω των μονοήμερων αργιών ή των σχολικών εκδρομών, που επιστρέφει τώρα με τις ρυθμίσεις του άρθρου 14, εφαρμόστηκε τα προηγούμενα χρόνια και απεδείχθη μέτρο αναποτελεσματικό που εν πολλοίς δεν λειτούργησε.

Η συρρίκνωση του πραγματικού διδακτικού χρόνου κάτω από εκατόν εξήντα μέρες το χρόνο είναι η βασική αιτία της αδυναμίας του σχολείου να εκτελέσει το πρόγραμμά του. Ο νομοθέτης, όμως, ενδιαφέρεται απ' ό,τι φαίνεται για λιγότερο σχολείο και περισσότερη δήθεν επανάσταση. Αντικειμενικά, προτρέπει σε καταλήψεις. Ως τότε;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Φωτήλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Μιχαλάκης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, το παρόν νομοσχέδιο δεν δίνει, βέβαια, συνολική λύση στο πρόβλημα της βίας, σίγουρα όμως αποτελεί την αναγκαία δυναμική παρέμβαση για την αντιμετώπιση των ακραίων φαινομένων βίας στους αγωνιστικούς χώρους. Μια δυναμική παρέμβαση, που στοχεύει στην καταπολέμηση της διαφθοράς, που διαρκώς ενισχύουν εγκληματικές οργανώσεις, παράγκες και λοιποί εμπλεκόμενοι παράγοντες στο ελληνικό ποδόσφαιρο, διαφθοράς που γιγαντώνει την καχυποψία, εκτρέπει τον φανατισμό και οδηγεί στην τυφλή βία απειλώντας ζωές.

Είναι βέβαιο ότι η αντιμετώπιση των συνολικών αιτιών του προβλήματος απαιτεί εκτεταμένες μεταρρυθμίσεις σε πολλούς τομείς της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής. Μεταρρυθμίσεις που είναι δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ και αναμενόμενες κυβερνητικές πρωτοβουλίες στο επόμενο χρονικό διάστημα. Τότε μόνο θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο της βίας πιο αποτελεσματικά. Μιας βίας που μεροδοτείται μέσα στα γήπεδα, αλλά φτιάχνεται έξω από αυτά, μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο της κοινωνίας.

Από το σύνολο των εισαγομένων διατάξεων θα ήθελα να αναφερθώ συνοπτικά στις εξής:

Πρώτον, στη δυνατότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων προστίμων σε ανώνυμες αθλητικές εταιρείες, σε ΠΑΕ και ΚΑΕ, και λοιπούς παράγοντες, που προκαλούν ή ανέχονται την έκφραση βίας και ρατσιστικού μίσους, και στη δυνατότητα του αρμόδιου Υπουργού για την αναβολή ή διακοπή διεξαγωγής αγώνων ή πρωταθλημάτων. Πρόκειται για μέτρα που σηματοδοτούν μια αλλαγή εποχής για τον ελληνικό αθλητισμό, που συνδέουν για πρώτη φορά την παράβαση με οικονομική κύρωση, που θα υποχρεώσουν τους εμπλεκόμενους να επανακαθορίσουν τη στάση τους.

Δεύτερον, στην υποχρεωτική λειτουργία συστημάτων ηλεκτρονικής εποπτείας στα γήπεδα και ηλεκτρονικού ονομαστικού εισιτηρίου, που με την απαραίτητα ορθή χρήση και σεβασμό των προσωπικών δεδομένων, χωρίς να περιορίζει τις ατομικές ελευθερίες και δικαιώματα, θα συμβάλλει καίρια στην πρόληψη φαινομένων βίας.

Τρίτον, στη σημαντικότερη παρέμβαση που αφορά στη στελέχωση των πειθαρχικών και δικαιοδοτικών οργάνων του ποδοσφαίρου με ανεξάρτητους τακτικούς δικαστές και εν ενεργεία

εισαγγεείς. Με αυτόν τον τρόπο, θα εδραιωθεί η αμεροληψία και η ανεξαρτησία στη λήψη των αποφάσεων και θα αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των φιλάθλων στη δικαιοσύνη και στον αθλητισμό.

Σημειώνω στο σημείο αυτό ότι η αυτονομία δεν νοείται και δεν μπορεί να γίνει ανεκτή σε μια σύγχρονη, ευνομούμενη, δημοκρατική κοινωνία. Ούτε για τον απλό πολίτη ούτε ασφαλώς για την ΕΠΟ και τις ανώνυμες αθλητικές εταιρείες. Άλλο είναι η αυτονομία -το ανέλεγκτο, δηλαδή, από το κράτος- και άλλο το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου και της ΕΠΟ, που έχει γίνει πλέον απολύτως σαφές σε όλους ότι η Κυβέρνηση το σέβεται.

Αναφέρομαι, επίσης, στην υποχρεωτική ενημέρωση του αρμόδιου Υπουργού για τα στοιχεία που αφορούν σε ύποπτους χειραγώγησης αγώνες και στη δυνατότητα αφαίρεσης ομάδων από το στοιχηματικό κουπόνι ή αναβολής αγώνων. Μέτρα που στοχεύουν στο να καταπολεμηθεί άμεσα το φαινόμενο της προσυνηννόησης, του στησίματος δηλαδή, κατά τη διεξαγωγή των αγώνων και της στοιχηματικής απάτης, που δυναμιτίζει το κλίμα μεταξύ των φιλάθλων.

Τα εισαγόμενα μέτρα είναι το πρώτο βήμα και σε συνδυασμό με τον επικείμενο εκδημοκρατισμό της λειτουργίας των αθλητικών φορέων και της ΕΠΟ, με την εισαγωγή της απλής αναλογικής ως πάγιο εκλογικό σύστημα, θα αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη του φιλάθλου κοινού και θα αποκλιμακώσουν την ένταση και τα φαινόμενα βίας.

Κλείνοντας, σημειώνω ότι ζητούμενο είναι ένα σύγχρονο, προοδευτικό νομοθετικό πλαίσιο για τον αθλητισμό, που θα προάγει και θα διασφαλίζει για όλους μας -και κυρίως για τους νέους- τον αθλητισμό ως κοινωνικό αγαθό, ως μέσο ισορροπημένης σωματικής και ψυχικής υγείας των πολιτών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαλάκη και για την πολύ σωστή χρήση του χρόνου του.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης και θα ακολουθήσει ο κ. Συντυχάκης.

Ορίστε, κύριε Φορτσάκη, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα αναφερθώ στα διάφορα άρθρα για τα οποία έγινε ενδελεχής συζήτηση. Λόγω του προχωρημένου της ώρας, θα εστιάσω στα δύο άρθρα τα οποία αναφέρονται στα θέματα της παιδείας, ειδικότερα σε αυτό για την τράπεζα θεμάτων και σε αυτό για τον περιορισμό του χρόνου αποκατάστασης των μαθημάτων που χάνονται.

Πριν μιλήσω γι' αυτά τα ειδικότερα άρθρα, θα ήθελα να κάνω μία σκέψη για το πλαίσιο μέσα στο οποίο τοποθετούνται οι αλλαγές οι οποίες επιχειρούνται σήμερα. Νομίζω ότι και οι δύο αλλαγές εγγράφονται στο πλαίσιο το οποίο στηρίζεται στο δίπτυχο «εξίσωση της παιδείας προς τα κάτω και ενίσχυση του συνδικαλισμού και κομματισμού στον χώρο της παιδείας». Θα εξηγήσω γιατί τα λέω αυτά.

Η τράπεζα θεμάτων είναι ένας θεσμός, ο οποίος στόχευσε στο να ενοποιήσει την ύλη της διδασκαλίας και να θέσει ένα πλαίσιο γενικότερου ελέγχου των θεμάτων τα οποία διδάσκονται, υπό την έννοια ότι διασφάλιζε ένα εύρος που δεν υπήρχε προηγουμένως.

Η λειτουργία της τράπεζας θεμάτων μπορεί να μην ήταν η καλύτερη δυνατή. Όμως, ο θεσμός, κατά τη γνώμη μου, ήταν εξαιρετικά χρήσιμος. Νομίζω ότι πριν επιχειρήσουμε την κατάργηση αυτού του θεσμού, θα έπρεπε να είχαμε επιχειρήσει την αποτίμηση της λειτουργίας του και την αξιολόγησή του κατά τρόπο μετρήσιμο, να έχουμε δηλαδή μία μελέτη εμπειριστατωμένη, η οποία να μας δείξει πώς λειτούργησε αυτή η τράπεζα θεμάτων και ποια είναι τα στοιχεία εκείνα τα οποία δυσκόλεψαν την εφαρμογή της.

Γνωρίζω από την επαφή μου με νέα παιδιά ότι η τράπεζα θεμάτων δεν ικανοποιούσε πάντα την ανάγκη που έχουν τα παιδιά να έχουν διδαχθεί το σύνολο της ύλης τους. Άκουσα προηγουμένως συναδέλφους να υπογραμμίζουν ότι δεν είναι δυνατόν να ζητάμε από τα παιδιά να δώσουν εξετάσουν σε μία ύλη που δεν έχουν διδαχθεί.

Φοβάμαι ότι στο βάθος της σκέψης αυτής υπάρχει ένα πρόβλημα, το οποίο είναι διαχρονικό και δεν είναι της σημερινής Κυβέρνησης. Φοβάμαι ότι το πρόβλημα αυτό θα ενισχυθεί από την κατάργηση της τράπεζας θεμάτων. Το πρόβλημα είναι ότι τα παιδιά μας στα σχολεία έχουν συνηθίσει στην αποστήθιση. Τα παιδιά έχουν συνηθίσει να μαθαίνουν όλη την ύλη απέξω και να διαγωνίζονται με το να βγάζει καλύτερα ο καθένας όσο μπορεί αυτό που έχει, μάθει χωρίς καμμία κριτική σκέψη.

Νομίζω ότι θα έπρεπε να στραφούμε προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της μεθόδου και του τρόπου προσέγγισης των προβλημάτων και λιγότερο προς τη μετάδοση όγκου πληροφοριών. Θα έπρεπε η τράπεζα θεμάτων να χρησιμοποιηθεί ως ένα πλαίσιο που προτρέπει τα παιδιά να ασχολούνται με πολλά θέματα, χωρίς να είναι ανάγκη να μαθαίνουν απέξω ή να αποστηθίζουν, έχοντας όμως μία μέθοδο, η οποία τούς επιτρέπει να προσεγγίζουν τα θέματα αυτά.

Σίγουρα θα υπήρχε τρόπος να βελτιωθεί η κατάσταση χωρίς να φτάσουμε στην κατάργηση της τράπεζας θεμάτων. Εδώ υπάρχει κι ένα άλλο θέμα ουσίας, η λεγόμενη «αυτονομία» που αναγνωρίζουμε στα σχολεία μέσης εκπαίδευσης. Η αυτονομία στη διδασκαλία είναι ένας θεσμός συνταγματικά κατοχυρωμένος για τα πανεπιστήμια, αλλά για τα γυμνάσια και τα λύκεια τέτοιος θεσμός δεν αναγνωρίζεται ούτε επί της ουσίας μπορεί να γίνει δεκτός.

Διότι βεβαίως αναγνωρίζουμε ότι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μας έχουν πολύ σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν. Η προσωπικότητά τους, οι γνώσεις τους, ο τρόπος με τον οποίον ο καθένας προσεγγίζει τα παιδιά είναι καθοριστικός για το πώς τα παιδιά θα μάθουν. Πλην όμως, η ύλη που θα διδάξουν, ο τρόπος που θα διδάξουν, η μέθοδος προσέγγισης και ο έλεγχος όλων αυτών δεν μπορεί να ανατεθεί στους ίδιους. Θα πρέπει να υπάρχει κάπου έξω από αυτούς. Η ύπαρξη της τράπεζας θεμάτων συνέβαλε προς την κατεύθυνση αυτή.

Το «9,5» το οποίο προκρίθηκε για να ενισχυθεί η ροή της επιτυχίας των μαθητών είναι σαν να έχουμε διαλέξει –το είπα και στη συζήτηση που είχαμε στην επιτροπή στον κύριο Υπουργό– να μεταβάλουμε τη θερμοκρασία πάνω από την οποία θεωρούμε ότι κάποιος είναι ασθενής. Δηλαδή, αν έχουμε πολλούς ασθενείς, να πούμε ότι ασθενούν μόνο αυτοί που έχουν πυρετό πάνω από 39 κι επομένως ξαφνικά ασθενούν λιγότεροι;

Το «9,5» είναι ένας δείκτης. Δεν έχει καμμία αξία αυτός καθαυτός. Αν θα είναι «9,5» ή «10,5» ή «8,5» δεν είναι σημαντικό. Το σημαντικό ότι δεχόμαστε ότι δεν υπάρχει πια ένα μίνιμουμ, κάτω από το οποίο μπορούμε να πέσουμε. Το «10» θα μπορούσε να χορηγείται σε περισσότερους.

Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε ότι δεν έχει τόση σημασία το να μεγαλώσουμε ή να αυξήσουμε τον βαθμό κάτω από τον οποίο τα παιδιά επιτυγχάνουν ή όχι. Σημασία έχει να βοηθήσουμε τα παιδιά να ανέβουν και να προσεγγίσουν στο ελάχιστο επιθυμητό που θέλουμε να επιτύχουμε μέσα από τη διδασκαλία του σχολείου. Αυτό δεν το κατορθώνουμε με το να μειώνουμε τον βαθμό. Για το ότι πρέπει να διευκολύνουμε τα παιδιά και τη ροή των μαθητών στο σχολείο δεν υπάρχει αμφιβολία. Όμως, ο τρόπος με τον οποίο θα το κάνουμε είναι καθοριστικός για την περαιτέρω πορεία τους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πρέπει να υπάρχει επάρκεια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Θα μπορούσε να υπάρχει ένας συμψηφισμός των επιτυχιών, θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι δεν είναι ανάγκη να πετύχουν σε όλα τα μαθήματα, να έχουν πετύχει σε ορισμένα, να υπάρχει η δυνατότητα να καλύψει ένα παιδί ένα κενό που έχει, αν πέσει μέχρι ενός ορισμένου βαθμού σε σχέση με έναν άλλον. Όμως, να δεχτούμε ότι υπάρχει ένα μίνιμουμ κάτω από το οποίο δεν μπορούμε να πάμε και να δούμε πώς θα ενισχύσουμε τα παιδιά εκείνα τα οποία δεν μπορούν να φτάσουν στο μίνιμουμ. Να δούμε τον τρόπο, να τα βοηθήσουμε να το φτάσουν και να το ξεπεράσουν.

Αν δεν κάνω λάθος, κύριε Υπουργέ, υπήρχε και ένα ζήτημα χρηματοδότησης της τράπεζας θεμάτων. Είχε χρηματοδοτηθεί η τράπεζα από το ΕΣΠΑ με 8 εκατομμύρια ευρώ, αν δεν κάνω λάθος. Θα θέσει αυτή η αναθεώρηση του θεσμού ζήτημα επιστροφής των χρημάτων αυτών; Είναι κάτι που δεν το γνωρίζω,

αλλά θα ήταν πραγματικά κρίμα να βρεθούμε σε μια τέτοια κατάσταση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πρέπει να το δείτε αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Φαντάζομαι ο κύριος Υπουργός θα το δει αυτό.

Η αιτιολογική έκθεση στο σημείο αυτό, δηλαδή το «9,5» που συζητώ τώρα, είναι χαρακτηριστική, διότι μιλάει για απόλυτη στρεβλώσεων κατά την εκπαιδευτική διαδικασία και αποκατάσταση της ισότητας ευκαιριών μεταξύ σχολικών μονάδων. Όμως, επαναλαμβάνω ότι με κανέναν τρόπο δεν πρέπει αυτό να γίνεται προς τα κάτω.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα του άρθρου 14, το οποίο προβλέπει ότι εφεξής εάν χάνονται ώρες θα περικόπτονται οι εκδρομές, θα περικόπτονται οι πολυήμερες εκδρομές που γίνονται σε μέρες εργασίας και θα περικόπτονται και οι εορτές. Βεβαίως είναι ορθό να γίνεται αυτή η περικοπή, αλλά δεν είναι λογικό να περιορίζεται μόνο σε αυτό η αναπλήρωση των μαθημάτων που χάνονται.

Θα πρέπει να ξεκινήσουμε από την πολύ βασική αρχή πως ό,τι χάνεται πρέπει να αναπληρώνεται. Αν μην μπορεί να αναπληρωθεί με τον τρόπο αυτόν, έχει καλώς. Όμως, εάν δεν μπορεί, πρέπει να προβλέπεται η παράταση του χρόνου διδασκαλίας. Και φοβόμαστε ότι στο σημείο αυτό η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου είναι αποκαλυπτική. Αποσκοπεί, γράφει η αιτιολογική έκθεση, η ρύθμιση αυτή στην αποκατάσταση του καλού κλίματος συνεργασίας όλων των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Διαβάζω, λοιπόν, που γράφεται ότι δεν θέλαμε να στεναχωρήσουμε τους καθηγητές άμα χάνουμε χρόνο για να τους τρώμε από τις διακοπές και για την αποκατάσταση της σχέσης προτιμάμε τα παιδιά να καταπιέζονται και μάλιστα προβλέπουμε στο νομοσχέδιο ότι θα πρέπει η αναπλήρωση να γίνεται μέσα σε ένα τρίμηνο ή τετράμηνο –δεν καταλαβαίνω αυτήν την αντιδιαστολή, αλλά έτσι γράφει η διάταξη–, αλλά δεν προβλέπεται τι θα γίνει εάν δεν τα καταφέρουμε, διότι δεν έχουμε τόσες εορτές ή δεν έχουμε τόσες εργάσιμες μέρες εκδρομών.

Επισημαίνω –και κλείνω με αυτό– ότι είναι εξαιρετικά βαριά και γραφειοκρατική η διαδικασία που προβλέπεται για την αποκατάσταση των ωρών που χάθηκαν, δεδομένου ότι η πρόβλεψη είναι ότι θα πρέπει ο διευθυντής να κινητοποιήσει το σχολικό συμβούλιο, εκείνο θα πρέπει μετά από συζήτηση να κάνει πρόταση στον διευθυντή της διεύθυνσης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το πράγμα θα καταλήξει στον περιφερειακό διευθυντή. Θα μπορούσε να είναι η διαδικασία απλούστερη.

Εν κατακλείδι, φοβάμαι ότι αυτές οι αλλαγές θα έπρεπε να είναι πιο μελετημένες, να στηρίζονται σε μια πραγματική μελέτη με μετρήσιμα μεγέθη.

Φοβάμαι ότι αυτές οι αλλαγές είναι αλλαγές που μας οδηγούν να εξισώσουμε την παιδεία μας προς τα κάτω, εγκαταλείποντας την αριστεία, και να ενισχύσουμε τον συνδικαλισμό στον χώρο της παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Φορτσάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Συντυχάκης Εμμανουήλ, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και στραβός είναι ο γιालός και στραβά αρμενίζει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Είναι στραβός ο γιालός έτσι κι αλλιώς, διότι ζούμε σε ένα σκληρό, άδικο εκμεταλλευτικό σύστημα, όπου βασικά κοινωνικά δικαιώματα-όπως είναι ο αθλητισμός, η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός-έχουν μετατραπεί σε εμπόρευμα.

Αρμενίζει στραβά η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που μέσα από δυο νομοσχέδια τουλάχιστον, για να μην αναφερθώ σε όλα όσα έχουν έρθει μέχρι σήμερα καθώς και τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, δεν αγγίζει την ουσία και τις αιτίες για τις οποίες ο αθλητισμός έχει μετατραπεί σε εμπόρευμα, με όλες αυτές τις συνέπειες της βίας, της επιχειρηματικότητας, του ντόπινγκ και όλα όσα θα αναφέρω παρακάτω. Να μη θίξουμε βέβαια το γεγονός ότι πλέον ο χώρος της παιδείας έχει αλωθεί από την επιχειρηματική δράση μέσα στο πλαίσιο, τους κανόνες και τις κατευθύνσεις που έχει ορίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μιλάτε για μια μεταβατικότητα. Είπε ο κ. Κοντονής: «Ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε τα κακώς κείμενα στον χώρο του αθλητισμού». Ναι, αλλά δεν μας λέτε πώς πρόκυψαν αυτά τα κακώς κείμενα και αν απλώς με αποσπασματικές κινήσεις θα αντιμετωπίσετε τα προβλήματα στον χώρο του αθλητισμού και ιδιαίτερα στο ποδόσφαιρο.

Έρχεται ο κ. Κουράκης για δυο μέρες στην αρμόδια επιτροπή, στην οποία κουβεντιάζουμε το νομοσχέδιο για την παιδεία και λέει ότι κατεπειγόντως πρέπει να δούμε ορισμένα ζητήματα και θα δούμε αργότερα σε βάθος διετίας συνολικά το εξεταστικό, την αντίληψή μας και την άποψή μας για τα ζητήματα της παιδείας.

Αυτή η τακτική της μεταβατικότητας και «σε βάθος χρόνου θα δούμε τα ζητήματα» είναι μια προσφιλή τακτική της Συγκυβέρνησης, όπως έχει κάνει μέχρι σήμερα με όλα τα νομοθετήματα που έχει φέρει στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δεν πήρατε χαμπάρι ότι σήμερα η συνάντηση του κ. Τσίπρα με τον Γιούνκερ αποτελεί τον πρόλογο της τελικής συμφωνίας που θα προκύψει μέσα σε λίγες μέρες. Δεν καταργείται ο ΕΝΦΙΑ, αύξηση του ΦΠΑ, βίσιμο ασφαλιστικό, που σημαίνει χέρι στις επικουρικές συντάξεις και ένα σωρό άλλα. Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι, αυτές οι νομοθετικές πρωτοβουλίες σε καμμία περίπτωση δεν αγγίζουν την ουσία του ζητήματος.

Ερχόμενος στο παρόν νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε, για τον αθλητισμό, θα ήθελα να πω ότι, όταν ο αθλητισμός στο όνομα του επαγγελματισμού έχει μετατραπεί σε ένα πλήρες εμπορευματοποιημένο προϊόν που συνυπάρχει με τους νόμους και τους κανόνες της οικονομίας της αγοράς και της επιχειρηματικότητας, τότε στο άμεσο μέλλον όλοι εκ νέου θα γίνουμε μακάβριοι μάρτυρες μιας δολοφονίας για το χρώμα της φανέλας, μιας εικόνας ενός αθλητή από τη χρήση αναβολικών, προκειμένου να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις των αγώνων.

Το παρόν νομοσχέδιο παίρνει ορισμένα αναγκαία κι απαραίτητα μέτρα για την αυστηροποίηση ποινών, ελέγχων, καταστολής, κάποιες θεσμικές παρεμβάσεις που αφορούν τη δικαιοσύνη, τη Διάρκη Επιτροπή για την Αντιμετώπιση της Βίας. Και φυσικά, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αυτά τα συγκεκριμένα θα τα ψηφίσουμε.

Όμως, παρά τους όποιους νεωτερισμούς που εισάγει για την αντιμετώπιση των κακώς κειμένων που αμαυρώνουν το προϊόν, μένει μακριά από την κάθετη ρήξη με τις λογικές που υπάρχουν στο σημερινό αθλητικό οικοδόμημα. Δεν αγγίζει ή αποφεύγει, καλύτερα, να αναδείξει τις αιτίες που παράγουν και αναπαράγουν τη βία. Διότι, εάν αγγίξει αυτά τα ζητήματα, τις αιτίες δηλαδή, ξέρει η συγκυβέρνηση ότι κινδυνεύει ολόκληρο το οικοδόμημα, ολόκληρο το σύστημα, ένα σύστημα το οποίο δίνει όρκους πίστης, εάν λάβουμε υπ' όψιν μας τα όσα έχει πει και τα όσα έχει κάνει μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση, που θεωρεί την Ευρωπαϊκή Ένωση κοινό ευρωπαϊκό μας σπίτι και ότι δεν πρέπει να χαθεί και να διατραχηθεί η σχέση με τους Ευρωπαίους καπιταλιστές.

Στο όνομα, λοιπόν, του επαγγελματικού αθλητισμού, τα πάντα θυσιάζονται για το ζεστό χρήμα των χορηγών και ο αθλητής λογίζεται σαν προϊόν που φέρνει στην επιχείρηση κέρδη ή ζημιές, ανάλογα με τις επιδόσεις του. Οι όροι ρεκόρ, μετάλλια, διακρίσεις, συμβόλαια, τρόπαια, μισθοί, χορηγίες, ΠΑΕ, πρόεδροι, αναβολικά έχουν βιάσει την πραγματική έννοια του αθλητισμού.

Ο ανθρωπισμός, η άμλλα και η χαρά που συνυπάρχουν με τον αθλητισμό έχουν διαστρεβλωθεί πλήρως με τον επαγγελματισμό και με τον κακώς εννοούμενο πρωταθλητισμό, αφού κάθε ένας άνθρωπος που για πρώτη φορά θα μπει σε ένα γήπεδο, σε έναν χώρο άθλησης, διαπαιδαγωγείται με στόχο την ενίσχυση του ατομικισμού, του ανταγωνισμού και με τελικό στόχο να ποτιστεί η συνείδησή του ότι η επίτευξη της νίκης αποτελεί αυτοσκοπό.

Οι νέοι που ποτέ μέσα από το σχολείο τους –από το δημοτικό, ακόμα– δεν διδάχθηκαν τις πραγματικές αξίες του αθλητισμού και που δεν μπορούν να αθληθούν, αφού ο σχολικός αθλητισμός είναι ανύπαρκτος, αύριο αυτά τα νέα παιδιά θα στελεχώσουν τους οργανωμένους στρατούς των ΠΑΕ και στο όνομα της δήθεν υπεράσπισης της αγαπημένης τους ομάδας θα σπάσουν, θα κάψουν, θα σκοτώσουν -αν χρειαστεί- αυτόν που ο εκάστοτε πρόεδρος της ΠΑΕ θα έχει υποδείξει ως εχθρό.

Και όλοι έχετε αγωνία. Κροκοδείλια δάκρυα για τον Γιακουμάκη. Όλοι ενδιαφέρεστε για τον Γιακουμάκη. Ενδιαφέρεστε για το bullying. Τηλεοράσεις, Υπουργοί, ΜΚΟ προπαγανδίζουν ευρωπαϊκά προγράμματα πολλών εκατομμυρίων, δήθεν, για την αντιμετώπιση του bullying. Κι ένας λαός δέχεται καθημερινά αυτό το bullying, τον φόβο και τον τρόμο εάν φύγουμε από το μαντρί.

Στόχος, λοιπόν, του συστήματος είναι οι νέοι άνθρωποι να χειραγωγηθούν και να αποχαινωθούν μέσα στα κασκόλ και τις κερκίδες και να μείνουν μακριά από το πραγματικό διακύβευμα, που είναι οι αγώνες για τη διεκδίκηση στο δικαίωμα της δουλειάς.

Δεν είναι τυχαίο ότι όλες οι κυβερνήσεις κατά καιρούς έχουν ικανοποιήσει απαιτήσεις των ΠΑΕ και άλλων επιχειρηματικών ομίλων, τη στιγμή που ο λαός στενάζει και αγόγγυστα πληρώνει φόρους και χαράτσια.

Είναι γνωστό πόσες ΠΑΕ μπήκαν για τα τεράστια χρέη τους στους διακανονισμούς και τις διαδικασίες που παρέχει το άρθρο 44 καθώς και σε άλλες ειδικές ρυθμίσεις. Είναι γνωστό ότι σήμερα όλες οι ΠΑΕ χρωστάνε. Αυτό όμως δεν είναι αθλητισμός, αυτός είναι ο νόμος της ζούγκλας. Αυτός ο «παρααθλητισμός» είναι που οδηγεί στο περιθώριο τη δραστηριότητα του κάθε σωματείου της γειτονιάς και απαξιώνει τον αθλητισμό στο σχολείο, με χαμένη τη νέα γενιά.

Όμως, η ουσία είναι ότι για ακόμη μία φορά αποφεύγετε την ενασχόληση με το φαινόμενο στη βάση της απτίας-αιτιατού και τη σύνδεσή του με τις λογικές και το άκρατο κυνήγι για την επιτυχία που επικρατούν σήμερα στο αθλητικό οικοδόμημα. Κι έχουμε αρκετά παραδείγματα, όπως αυτό της Μεγάλης Βρετανίας, η οποία έβγαλε μεν τη βία από τα γήπεδα, αλλά αυτή η βία μεταφέρθηκε στη γειτονιά.

Κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, οριστική λύση θα δοθεί μόνο εάν διαλυθούν οι σάπιες επιχειρηματικές δομές του αθλητισμού, εάν δημιουργηθεί ένας ερασιτεχνικός αθλητισμός που θα στηρίζεται από το κράτος, που θα παρέχει εκείνα τα ποσά που θα απαιτούνται για την οικοδόμηση του μαζικού, λαϊκού αθλητισμού.

Στην εποχή, όμως, των μονοπωλίων, της φτώχειας, των νερκωτικών, της ανεργίας, της βίας στα γήπεδα συνυπάρχουν και θεμελιώνεται η σχέση αυτή στην ύπαρξη της καθημερινής, κοινωνικής, εργασιακής καταπίεσης, δείγμα πως η σάπια κοινωνία πνίγεται στον βούρκο της και προσπαθεί να επιβιώσει, κραδαίνοντας θάνατο. Η βία στα γήπεδα έχει και τέτοια δυστυχώς φαινόμενα. Θα σας υπενθυμίσω το περσινό γεγονός και τον θάνατο φιλάθλου στον αγώνα Ηροδότου-Εθνικού στο Ηράκλειο της Κρήτης. Αυτός, λοιπόν, είναι ο ανταγωνισμός για το κέρδος που καταστρέφει ανθρώπους και αξίες.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι, ο λαός και η νεολαία καλούνται να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Το εργατικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα πρέπει να αναδείξει την ανάγκη του αθλητισμού με επίκεντρο τον άνθρωπο και την ικανοποίηση των αναγκών άθλησης και ισορροπημένης σωματικής και ψυχικής ανάπτυξής του, κάνοντας πράξη το «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Το ζητούμενο, λοιπόν, σήμερα είναι ο μαζικός, λαϊκός αθλητισμός που προϋποθέτει τη λαϊκή παρέμβαση. Απαραίτητο είναι οι πρωτοπόροι αγωνιστές από τον χώρο του αθλητισμού αλλά και γενικότερα του λαϊκού κινήματος να συμβάλλουν στη διαμόρφωση συνειδήσεων, στις οποίες φαινόμενα, όπως η βία, ο τζόγος και η δύναμη των ισχυρών, των επιχειρηματιών και η παράγκα δεν θα έχουν θέση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Συντυχάκη.

Ενημερώνω το Σώμα ότι έχουν μείνει επτά ομιλητές για αύριο. Μένουν, επίσης, οι τοποθετήσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, αλλά και του Υπουργού.

Επίσης, έχει αναφερθεί ότι θα υποβληθεί και αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας, που σημαίνει -σύμφωνα με ό,τι προβλέπεται- ότι θα ξεκινήσουμε το νομοθετικό έργο γύρω στις 12:00 με 12:30. Άρα, οι ομιλητές που έχουν απομείνει, να είναι εδώ. Ακολούθως θα συνεχίσουμε την ονομαστική ψηφοφορία και όλα τα υπόλοιπα.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεται στο σημείο αυτό να λύσουμε τη

συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.00' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 7 Μαΐου 2015 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: ανάγνωση αναφορών και συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: 1) Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης:

«Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης-Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση-Αποκατάσταση αδικιών και άλλες διατάξεις» και 2) Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ